

יום רביעי ט"ו אדר א' תשע"ט
20 פברואר 2019

		1
		2
		3
	משתתפים:	4
מר אליהו זוהר	- ראש העיר	5
מר שמעון חזן	- סגן ראש העיר	6
מר יוסי סולימני	- סגן ראש העיר	7
מר בצלאל מזרחי	- מ"מ ראש העיר	8
מר מישל טפירו	- חבר מועצה	9
מר אברהם בבר אזולאי-	- חבר מועצה	10
מר נדב ויצמן	- חבר מועצה	11
מר שלומי מלכה	- חבר מועצה	12
מר יעקב טלה	- חבר מועצה	13
גב' מירי דדון	- חברת מועצה	14
מר אליאור עמר	- חבר מועצה	15
מר שי סיום	- חבר מועצה	16
עו"ד עידית יפת	- יועצת משפטית	17
מר צביקה דוידי	- גזבר העירייה	18
גב' טלי יצחק	- רכזת ישיבות	19
		20
	<u>פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין</u>	21
מר אליהו זוהר:	אני פותח, בהתאם לבקשת חברי המועצה הבאים: אליאור	22
	עמר, מירי דדון סעדה, שי סיום, נדב ויצמן, שלומי מלכה. אני	23
	מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה שלא מן המניין. על סדר	24
	היום העדפה לתושבי קריית מלאכי במכרזי תשתיות רכש כוח	

1	גב' טלי יצחק:	אדם, שימוש ללא היתר בחניות ברחוב הגליל, מועדוניות
2	גב' טלי יצחק:	לילדים עם צרכים מיוחדים, לימודים אקדמאיים לתושבים
3	גב' טלי יצחק:	הנתמכים על ידי מחלקת הרווחה, ביטויים גזעניים בקרב עובדי
4	גב' טלי יצחק:	העירייה, החלפת נציג בחברה הכלכלית שזה שלכם, תחליטו.
5	גב' טלי יצחק:	אתם ביקשתם, נכון? החלפת חבר בחברה הכלכלית.
6	גב' טלי יצחק:	אנחנו רוצים להוסיף את זה כנושא, כי הבנתי שאתם רוצים
7	גב' טלי יצחק:	להחליף.
8	גב' טלי יצחק:	אנחנו רוצים להוסיף את זה כנושא, אם אתם לא רוצים, אתם
9	גב' טלי יצחק:	ביקשתם להחליף פעם שעברה.
10	גב' מירי דדון:	כן, כן, ביקשנו להחליף, נכון. שי היה זמני.
11	גב' טלי יצחק:	אז זה צריך להיות עכשיו כאילו מסודר.
12	גב' מירי דדון:	הוא שלח פיטורים.
13	גב' טלי יצחק:	לכן העלינו את זה כנושא נוסף.
14	גב' טלי יצחק:	בגלל זה העלינו את זה כנושא נוסף, שתביאו נציג.
15	גב' טלי יצחק:	תצביעו.
16	גב' מירי דדון:	מה יש להודיע?
17	גב' טלי יצחק:	אתם אמרתם שזה זמני.
18	גב' טלי יצחק:	אנחנו יזמנו.
19	גב' טלי יצחק:	מצוין, בסדר גמור, הכל טוב.
20	גב' טלי יצחק:	אתם רוצים?
21	גב' מירי דדון:	תתחילו עם מה שאתם יזמתם.
22	גב' טלי יצחק:	תביאו את זה להצבעה.
23	גב' טלי יצחק:	אליאור, תציג את הנושא.
24	גב' טלי יצחק:	הנושא הראשון שלומי יציג אותו.

1	מר אליהו זוהר:	בבקשה.
2	מר אליאור עמר:	אבל אני רק, אנחנו ביקשנו שמנכ"ל העירייה ומנהלת מחלקת
3		הרווחה יהיו פה, מדוע הם לא פה?
4	מר אליהו זוהר:	סיבות אישיות.
5	מר יוסי סולימני:	הם באמת רצו להיות.
6	מר אליהו זוהר:	באמת סיבות אישיות.
7	מר בצלאל מזרחי:	מאד.
8	עו"ד עידית יפת:	אל תיכנס.
9	מר אליהו זוהר:	לא אומר להם על מה, מה אני צריך להגיד מה? מי מספר
10		דברים כאלה? אני צריך לספר דברים כאלה?
11	מר יוסי סולימני:	הנושא של החברה הכלכלית עולה, מתווסף לסדר היום?
12	מר בצלאל מזרחי:	כן, אחר כך, בסוף.
13	גב' טלי יצחק:	אם הם לא רוצים שלא, אז שי יישאר.
14	מר אליהו זוהר:	הוא שלח מכתב.
15	עו"ד עידית יפת:	אני יזמתי, כי זה תוקע את החברה הכלכלית.
16	גב' מירי דדון:	אה, אגב, איך אתם מקיימים וועדה בלי נציג של האופוזיציה?
17	מר מישל טפירו:	אז הנה, תחליטו מי.
18	גב' מירי דדון:	הקמתם וועדה.
19	מר יוסי סולימני:	הוא הוזמן לדיון אבל.
20	עו"ד עידית יפת:	מירי, הוא אושר וזה כדן. הבעיה היא שאי אפשר לקיים, הוא
21		לא חותם על מסמכים.
22	מר יוסי סולימני:	אז בואו נצרף עכשיו, תגידו את מי.
23	מר בצלאל מזרחי:	שניה, בסוף.
24	מר יוסי סולימני:	זה צריך לעבור במועצה.

1	מר שי סיום:	שניה, נדב, מעלים את זה כנושא או לא?
2	מר נדב ויצמן:	מעלים.
3	מר שי סיום:	יופי. עולה כנושא.
4	גב' טלי יצחק:	אז מי עכשיו את הנושא הראשון? העדפה לתושבי קריית
5		מלאכי במכרזים.
6	מר יוסי סולימני:	לא, אנחנו חייבים, נדב.
7	עו"ד עידית יפת:	בסדר, תתנהלו ככה.
8	מר בצלאל מזרחי:	אז נתנהל ככה, שתדעו.
9	מר נדב ויצמן:	השבוע נשלח לכם מישהו, מה הבעיה?
10	עו"ד עידית יפת:	שלא יבואו.
11	גב' מירי דדון:	אתם רוצים שנצא ונקבל החלטה? הם חייבים את זה. בואו
12		נצא.
13	מר אליהו זוהר:	בואו, כנסו לחדר שלי.
14	גב' מירי דדון:	בואו, ניכנס לחדר שלו.
15	מר נדב ויצמן:	בסדר, אבל זה בסוף. יש לנו,
16	מר בצלאל מזרחי:	לא, צריך עכשיו להחליט עליו.
17	גב' מירי דדון:	תחליטו, אחר כך ניכנס ונחליט.
18	מר שי סיום:	הנושא הראשון.
19	מר שלומי מלכה:	טוב, הנושא הראשון, כב' ראש העיר, העדפה לתושבי קריית
20		מלאכי מכרזי תשתיות, רכש וכוח אדם. זה נושא שהוא, אני
21		אומר אותו בקצרה, אני חושב שהוא גם לא נושא בעייתי,
22		ובדקנו גם בבית משפט שזה קיים וזה אפשרי. אני חושב
23		שאפשר,
24	(מר יעקב טלה נכנס לישיבה)	

הנה חצי מהבית כנסת.	דובר:	1
שיבחנו אותך שלא בפניך.	מר יוסי סולימני:	2
כל כך נדיר לראות אותך פה בחדר.	מר אליאור עמר:	3
שלומי, תמשיך.	מר יוסי סולימני:	4
אז אני חושב שבמכרזים, בכלל, בכל המכרזים שקיימים בעיר,	מר שלומי מלכה:	5
גם של כוח אדם, גם כשאנחנו מדברים על תשתיות, רכש, אני		6
חושב שבהחלט אפשר במכרז לבוא ולהוסיף סעיף, יתרון		7
לתושבי קריית מלאכי, אני חושב שיש לזה מס ערך מוסף, זה		8
דבר חשוב, זה דבר שאנחנו היום רוצים לתת, דבר עיקרי		9
שאנחנו מאמינים בתושבים שלנו, שאנחנו חושבים שהם		10
מסוגלים ויכולים. ואם אנחנו ניתן העדפה כזאת במכרזים, יכול		11
להיות שזה יגרום לאנשים טובים באמת להגיע למכרזים כי		12
באמת, באמת אנחנו רואים את המצב שאנשים כבר, לא רק		13
שהם פוחדים לגשת, כי הם רואים שלא כל כך הולך, אולי זה		14
גורם להם לאיזה שהוא ביזיון אישי ואז מתרחקים מהעניין,		15
שלא בצדק, אבל הם מתרחקים מהעניין. ואם אנחנו נותנים		16
העדפה לתושבי המקום במכרזים, זה יכול להיות מאד		17
לטובתנו, זה יכול להיות מאד לעזר והעיר תשגשג יותר. ויותר		18
מזה, גם מכרזים שקיימים למנהל, צריך לראות שם עם המנהל,		19
לא יתכן שתושבי קריית מלאכי נתנו הצעות מחיר וגבוהות, נתנו		20
הצעות מחיר גבוהות לשטחים, לא זכו בשטחים האלה, אתה		21
יודע מה, בני מיעוטים זכו והם לא זכו שהם תושבי המקום.		22
למה לא לעשות את זה? למה לא לתת העדפה לתושבים		23
שלנו?		24

1	מר אליהו זוהר:	אני אגיד לך כמה דברים. אני אגיד לך מהסוף,
2	מר אליאור עמר:	שניה, אני גם רוצה להציג,
3	מר אליהו זוהר:	מהסוף,
4	מר מישל טפירו:	אני יכול גם לענות.
5	מר אליאור עמר:	אני גם רוצה להגיד כמה דברים.
6	מר אליהו זוהר:	יאללה.
7	מר מישל טפירו:	אם אתה רוצה שאני יכול גם לענות, יש לי מה.
8	מר אליאור עמר:	בקצרה ואז אנחנו נקיים, אני מניח, איזה שהוא רב שיח. אני
9		באמת, כמו ששלומי אמר, אנחנו הגשנו הצעת החלטה
10		שמציעה להעניק העדפה של 5% למציעים מקומיים. אבל אני
11		אומר מראש, אין פה משהו קדוש בעיני, ואני חושב שהחברים
12		יסכימו איתי, אין משהו קדוש מבחינה שזה חייב להיות 5%, או
13		זה חייב להיות בצורה כזאת או בצורה אחרת. אבל לתת
14		העדפה לתושבים מקומיים, למציעים מקומיים, אם זה קבלנים,
15		אם זה בעלי עסקים ברכש, הצעות מחיר וכו'. זה דבר שהוא
16		אפשרי מבחינה משפטית, בתי המשפט אישרו אותו פעם אחר
17		פעם, זה דבר שקורה בערים אחרות, בקריית מוצקין, בצפת,
18		באשדוד, במקומות נוספים, ואין שום סיבה שאנחנו לא נעשה
19		את זה ואני חושב שזאת צריכה להיות החלטה שמקובלת על
20		כל מי שיושב מסביב לשולחן הזה.
21	גב' מירי דדון:	ואני אגיד לכם יותר מזה,
22	מר אליאור עמר:	עכשיו כשאני אומר, שניה, כשאני אומר שהצעת ההחלטה
23		ששלחנו אליכם היא לא קדושה, אני מתכוון שיכול להיות שיהיו
24		קשיים משפטיים כאלה ואחרים, ויכול להיות שתבואו ותגידו לנו

תשמע, 5% זה הרבה מדי וכן הלאה וכן הלאה. אבל זה דבר	1
פתיר, זה דבר שאפשר לשבת ביחד ולחשוב על איך עושים	2
אותו בצורה מדויקת. אם זה, שוב, דיברנו מקודם על שיטה	3
דיפרנציאלית, גם פה יכולה להיות שיטה דיפרנציאלית בהתאם	4
לגודל והיקף המכרז. כי בכל זאת, מכרז של 10 מיליון שקל,	5
5% זה חצי מיליון שקל, זה הרבה כסף. אז יכול להיות	6
שבמכרזים של 10 מיליון שקל זה צריך להיות 3%, אני לא	7
יודע, בסדר? אני סתם עכשיו זורק דברים בכללי. אבל ברמה	8
העקרונית, כפי ששלומי אמר, כפי שאנחנו אמרנו פעמים רבות	9
בעבר, אני חושב שזה משהו שאפשר לעשות, אני בטוח שזה	10
משהו שאפשר לעשות. וזה משהו שאנחנו מחויבים לתושבים	11
שלנו. כי אנחנו הרבה פעמים, כל מי שמסביב לשולחן פה,	12
מדברים על כמה אנחנו באמת מנסים, רוצים להעריך את	13
התושבים שלנו וכו', אבל לצערי הרב המון פעמים אנחנו מגלים	14
שכשזה מגיע למבחן המעשה, זה לא כל כך בא לידי ביטוי. ופה	15
יש לנו הזדמנות לעשות משהו שבאמת מבטא את זה בצורה	16
אמיתית ובאמת מוציא את זה לפועל ויאפשר לנו ליישם את	17
האמירות שלנו הלכה למעשה. עכשיו אמרתי, כתבנו גם	18
בהצעת החלטה, אם וכאשר מועצת העיר תחליט לאמץ את	19
ההצעה שלנו, זה יעבור לטיפול המחלקה המשפטית, המחלקה	20
המשפטית תעבור,	21
מר אליהו זוהר: אמרת שזה בסדר, אין בעיה משפטית, למה צריך לעבור אליהם	22
אם הכל תקין?	23
מר אליאור עמר: כשאני אסיים תבין.	24

1	מר אליהו זוהר:	יופי.
2	מר אליאור עמר:	זה יעבור לטיפול המחלקה המשפטית שתבוא ותגיד מה היא מציעה מבחינתה, יכול להיות שיש תחומים מסוימים שבהם ההעדפה יכולה להיות X ובתחומים אחרים היא צריכה להיות Y ובתחומים מסוימים, גם מבחינה מקצועית, כפי שאמרתי, זה יכול להיות אחוזים מסוימים ובנושאים אחרים אחוזים אחרים. כל מקרה לגופו. כמו שאמרתי, במכרז של 10 מיליון שקל יכול להיות ש-5% זה הרבה, אז אפשר 3% ואפשר 2.5%. אבל ברמה העקרונית אני חושב שאנחנו צריכים להוציא מפה אמירה שאומרת, הנה, אנחנו באמת רוצים לקדם את הפתגם עניי עירך קודמים ובאמת אנחנו מאמינים בתושבים שלנו ובאמת אנחנו רוצים לקדם את ענייניהם, שהם גם עניינינו בסוף. כולם מרוויחים מזה.
14	גב' מירי דדון:	נכון. ואני אתן דוגמא לכך, ביום שלישי הייתי בוועדת מכרזים, היה לנו תושב קריית מלאכי, מכרז של חצי מיליון. תושב קריית מלאכי ומישהו שהוא לא תושב קריית מלאכי. והפער ביניהם היה בדיוק 5%.
18	מר נדב ויצמן:	24,000 שקלים.
19	גב' מירי דדון:	5%, בדיוק. היה בדיוק 5%. ובאמת שזה כואב שדווקא זה, תושב קריית מלאכי שבאמת מגיע לו והוא התושב שלנו, למה לא לתת לו פרנסה?
22	מר אליהו זוהר:	אני אענה.
23	מר נדב ויצמן:	אני ברשותך, אפשר משפט? תראה, הנושא הזה, אני מאמין שזה גם בוער בכם, ברור לי, כן? אנחנו לא המצאנו את, אבל
24		

אני יכול להגיד לך, ראש העיר, שעל כל נושא אני יכול להביא	1
לך דוגמא שראש עיר העביר את זה במליאה. לדוגמא, על	2
הנושא של 5% הנחה העדפה לקבלנים מקומיים, ראש עיריית	3
צפת עשה את זה. בנושא של המנהל,	4
אשדוד, קריית מוצקין.	5
מר אליאור עמר:	
ברשותך, תן לי. בנושא של המנהל, אצלנו עכשיו בנאות הכפר	6
מר נדב ויצמן:	
יוצא 60 מגרשים, באופקים איציק דנינו עשה 30 של בני	7
המקום, 30, ביחד עם המנהל, ו-30 לכלל האוכלוסייה.	8
יש לך 20, תביא לי שנתנו שם 30, אני רוצה לראות, תביא לי.	9
מר אליהו זוהר:	
לא, אנחנו, יש לנו 60,	10
מר נדב ויצמן:	
אתה קיבלת פה 20, יש לך פה 20%.	11
מר אליהו זוהר:	
אצלו יש 150, אז הוא עשה 75,	12
מר נדב ויצמן:	
לא, באחוזים.	13
מר אליהו זוהר:	
אני אראה לך.	14
מר נדב ויצמן:	
אדוני ראש העיר, גם במחיר למשתכן, יש ערים שעשו 50% ו-	15
מר אליאור עמר:	
35%, רוצה שאני אראה לך?	16
תביא, כן. נתווכח איתם גם.	17
מר אליהו זוהר:	
אתה יכול גם להיכנס לאתר של המנהל.	18
מר נדב ויצמן:	
בוודאי שזה אפשר,	19
מר אליאור עמר:	
אם השר יואב גלנט והיה אצלי, וכחלון ולא הצליחו, בוא תראה	20
מר אליהו זוהר:	
לי, אני אוכיח אותם, בכיף, אני רוצה שיהיה לעיר.	21
מר נדב ויצמן:	
אדוני ראש העיר, מה שאני אומר לך בוודאות, באופקים יצא,	22
מר אליהו זוהר:	
תעזרו לי, תביאו מסמכים.	23

- 1 מר בצלאל מזרחי: אבל זה לא הנושא עכשיו, באופקים לדוגמא לא נותנים הנחה,
2 באופקים לא נותנים, ערים באשכול שלנו,
3 מר מישל טפירו: זו הטבה.
4 מר בצלאל מזרחי: אין להם כסף מיותר, אין להם יכולת לתת הנחה. הם לא רוצים
5 לתת.
6 מר נדב ויצמן: מה זה קשור אליך? זה של המנהל והוא מוציא,
7 מר בצלאל מזרחי: לא על המנהל עכשיו, אתה מדבר על לתת הנחה לקבלנים.
8 מר נדב ויצמן: אתה אמרת. אתה נכנס עם נושא שלא קשור. מה אכפת לך
9 לתת לי לסיים, אדוני ממלא מקום ראש העיר? ברשותך, קצת
10 צניעות.
11 מר אליהו זוהר: בבקשה. תעזרו לי אם תביא את המסמכים.
12 מר נדב ויצמן: אני מבטיח לעשות את זה.
13 מר אליהו זוהר: יאללה, תעזרו לי. הלכתי ליואב גלנט, לכחלון, אמרו לי אין
14 אפשרות, בואו תעזרו לי, אני אוכיח אותם.
15 מר נדב ויצמן: בוודאות, בוודאות לאופקים,
16 מר אליאור עמר: חשוב שנבין,
17 מר שלומי מלכה: אתם ברחתם עכשיו לנושא אחד,
18 מר אליאור עמר: עברתם לנושא אחר.
19 מר שלומי מלכה: זהו, ועשיתם אותו בעייתי. יש דוגמא היום, יש מרכז למזכירה
20 למנהל מחלקת החינוך.
21 מר אליאור עמר: רגע, שניה, עד עכשיו דיברנו על העיקרון, אנחנו חוזרים לנושא
22 המקורי.
23 מר שלומי מלכה: שם אין בעיה חוקית, העדפה לתושבת המקום.
24 מר אליהו זוהר: עשינו פנימי וחיצוני.

גם כוח אדם.	גב' מירי דדון:	1
ראש העיר, במכרז. במכרז כתוב תואר ראשון יתרון, תושבת המקום יתרון.	מר שלומי מלכה:	2
אז שתיגש.	מר מישל טפירו:	4
שלומי,	מר אליהו זוהר:	5
מה הבעיה?	מר שלומי מלכה:	6
אז שתיגש.	מר מישל טפירו:	7
כל אחד ניגש, עומדים בתנאי סף.	מר אליהו זוהר:	8
שלומי, השאלה אם זה מותר בתנאי סף.	מר שמעון חזן:	9
בדקתי את זה, בדקתי.	מר שלומי מלכה:	10
אני רוצה לומר משהו,	מר אליהו זוהר:	11
זה אתם מחליטים, העירייה מחליטה, שמעון.	מר שלומי מלכה:	12
מותר לכתוב רק תושבת מקומית?	מר מישל טפירו:	13
מותר, אנחנו פה בתוך העיר מותר.	מר שלומי מלכה:	14
בואו נעשה סדר.	מר אליאור עמר:	15
אני רוצה לשמוע חוות דעת של הגזבר בנושא, האם זה מכביד.	מר נדב ויצמן:	16
אני רוצה שנבין שניה משהו, שלומי אמר את מה שהוא אמר,	מר אליאור עמר:	17
זה חשוב, חשוב להבין. יכול להיות שיש הבדלים מסוימים, גם בגישות המשפטיות בין כוח אדם לבין רכש ותשתיות.		18
נכון, כל דבר לגופו.	מר שלומי מלכה:	20
יכול להיות, לגיטימי.	מר אליאור עמר:	21
יש דברים שהם פשוטים אבל.	מר שלומי מלכה:	22

1	מר אליאור עמר:	אני חושב שלגבי רכש ותשתיות אין בכלל ויכוח משפטי ופסקי
2		הדין אומרים את זה בצורה חד משמעית וברורה. לגבי כוח
3		אדם, אם יש גישות משפטיות,
4	מר יוסי סולימני:	לא הכל זה משפטי, אליאור, יש פה היבטים נוספים, לא רק
5		היבטים משפטיים.
6	מר אליאור עמר:	אתם טענתם משפטי בפעם הקודמת.
7	מר אליהו זוהר:	לא, לא, לא, אני אומר,
8	מר נדב ויצמן:	אם יש בעיות תקציביות בואו נשמע.
9	מר יוסי סולימני:	רק תנו לו לדבר, אתם לא נותנים לדבר.
10	מר אליאור עמר:	בבקשה אדוני.
11	מר אליהו זוהר:	רגע, הוא רצה לומר משהו, בבקשה, אני אומר אחר כך.
12	מר מישל טפירו:	אני רוצה להגיב על זה כאחד שהיה בוועדת המכרזים וראיתי.
13		קודם כל, כולנו בעד תושבי קריית מלאכי, שלא יישמע שחלק
14		רוצה וחלק לא רוצה,
15		(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
16	מר מישל טפירו:	ברוב המקרים,
17	מר יוסי סולימני:	כשאתם דיברתם אנחנו שתקנו, אי אפשר, בן אדם מדברים,
18		אתם מפריעים, זה לא הוגן.
19	מר מישל טפירו:	ברוב המקרים כשזה מתאפשר לנו והחוק מאפשר וההיבטים
20		המשפטיים מאפשרים לנו יש לנו שיקול, וודאי שמקומי כן. כמה
21		פעמים יצאו תפקידים, אף אחד מקריית מלאכי לא ניגש.
22		כשנקלט מישהו נזכרים למה מקריית מלאכי לא, אבל אף אחד
23		לא,

1	גב' מירי דדון:	אבל אנחנו מדברים על סיטואציות שאנשי קריית מלאכי ראשונים.
2		
3	מר מישל טפירו:	שניה, אני אומר את המציאות. שיהיו בריאים אנשי העסקים והקבלנים של קריית מלאכי, יש להם מחירים לפעמים פי שתיים יותר גבוה מכל אזור אחר.
4		
5		
6	(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)	
7	מר שמעון חזן:	יש מכרז של 7 מיליון,
8	מר אליאור עמר:	אין בעיה, אמרנו, גם זה יכול להיות דיפרנציאלי.
9	מר מישל טפירו:	או שפתאום מישהו מקריית מלאכי רוצה לקבל תפקיד, אבל הוא לא השלים את המסמכים, הוא לא עומד בתנאי הסף.
10		
11	מר אליאור עמר:	אבל אין על זה ויכוח, מי שלא עומד בתנאי לא רלוונטי.
12	מר מישל טפירו:	רוב המקרים היו כאלה. אני מדבר על הכל.
13	מר שלומי מלכה:	ברחתם מהנושא, לא מדברים על בעיות טכניות, אנחנו מדברים על זה שצריכה להיות העדפה לתושבי המקום, בפועל,
14		
15	מר אליאור עמר:	אתה לא יכול להעדיף כשאין לך סעיף במכרז שאומר.
16	מר מישל טפירו:	רשמית, אתה יכול לעשות את זה רשמית?
17	גב' מירי דדון:	בטח.
18	מר אליאור עמר:	כן, כן.
19	מר מישל טפירו:	בוא נראה.
20	גב' מירי דדון:	לפני שמעלים משהו אנחנו בודקים.
21	מר מישל טפירו:	עידית, אפשר רשמית לעשות דבר כזה?
22	מר נדב ויצמן:	עידית, מה את אומרת את?
23	מר אליאור עמר:	בואו נשמע את עידית.
24	עו"ד עידית יפת:	לא, העניין הוא לא משפטי לדעתי, לטעמי,

1	מר נדב ויצמן:	טלה.
2	מר יוסי סולימני:	סליחה, מה, מה, מה זה? מה? מנהל את הישיבה ראש העיר,
3	מר נדב ויצמן:	אז למה אתה מתערב אם הוא מנהל?
4	מר יוסי סולימני:	אתם מבקשים עכשיו רשות דיבור מהיועצת המשפטית? עם כל
5		הכבוד, סליחה,
6	גב' מירי דדון:	לא, הם ביקשו ממנה חוות דעת.
7	מר יוסי סולימני:	סליחה, היועצת המשפטית תדבר אחרי ראש העיר. בבקשה.
8	מר אליהו זוהר:	אני רוצה לומר לכם משהו, דבר פשוט. דבר פשוט, בשכל ישר
9		אני מתכוון עכשיו, בכמה היבטים. כספי של העיר ומשהו שיכול
10		לקחת אותך משהו חלילה, חלילה, חלילה, למשהו אולי פילי
11		גם בעתיד. כי אתה יכול להיסחף, אני אגיד לך למה.
12	מר נדב ויצמן:	לא ניתן לזה לקרות.
13	מר אליהו זוהר:	מה זה לא תיתן?
14	גב' מירי דדון:	מי שבוועדת מכרזים הוא אחראי.
15	מר אליהו זוהר:	אתה יושב עכשיו,
16	מר אליאור עמר:	אני תיכף פותר לך את הבעיה הכספית, אבל תמשיך.
17	מר אליהו זוהר:	בסדר. כספית דוגמא עכשיו, אתה יודע כמה מכרזים יש בשנה
18		בעיר הזו? אתה יודעים קצת כמה כסף הולך בעיר הזו?
19	גב' מירי דדון:	הרבה.
20	מר אליהו זוהר:	יש לך עכשיו רק פרויקטים עם 132 מיליון. אתם יודעים כמה
21		זה 5%? אתה יודע כמה, כל שבוע יש לך מכרז 160,000
22		שקל,
23	מר אליאור עמר:	אין שום בעיה עם זה.
24	מר אליהו זוהר:	ונשאר לך 8000, תגידו לי, מאיפה יבוא הכסף הזה?

- 1 מר אליאור עמר: אני אגיד לך, אדוני ראש העיר.
- 2 מר יוסי סולימני: תן לו לסיים, אליאור.
- 3 מר אליאור עמר: בבקשה תסיים אדוני ואני אוכיח לך שמה שאתה אומר לא
- 4 רלוונטי בכלל.
- 5 מר אליהו זוהר: לא יכול להיות שהכסף הזה של העיר שלנו, שלנו, כולנו ביחד,
- 6 ואני אתחיל לפזר אותו לקבלנים. אתה יודע כמה קבלנים
- 7 עובדים בקריית מלאכי היום בעיר? תבדקו.
- 8 מר אליאור עמר: מה זה לפזר אותו לקבלנים?
- 9 גב' מירי דדון: הוא לא מהעיר, תושבי קריית מלאכי.
- 10 מר אליהו זוהר: בקריית מלאכי? בואי אני אקח אותך עכשיו,
- 11 גב' מירי דדון: אני בטוחה עכשיו, אדוני ראש העיר, אם היה מותר לך והיית
- 12 בוועדת מכרזים זה היה כואב לך בדיוק כמוני. 5% בדיוק.
- 13 מר אליהו זוהר: אבל זה כסף של העיר.
- 14 מר אליאור עמר: שניה, יש לי להגיד משהו בנושא הזה.
- 15 מר אליהו זוהר: זה כסף של העיר. כל מכרז, עזוב המכרזים הגדולים, אני מדבר
- 16 אתכם רק על הצעות המחיר, על 160,000 שקל, 8000 שקל
- 17 כל לופ.
- 18 מר אליאור עמר: אז אדוני ראש העיר, אני רוצה להגיד לך משהו בעניין הזה.
- 19 מר אליהו זוהר: זה כסף, חבר'ה. ואני יכול לאשר למישהו, להגיד אני מעדיף
- 20 אותו, בגלל אחר כך יגידו סיבות כאלה, מה אני צריך להיכנס
- 21 לפול הזה, למה?
- 22 מר נדב ויצמן: אתה מציע לא לגעת בזה?
- 23 מר אליהו זוהר: לא הגיוני, חבר'ה, מי שזוכה שיזכה כמו שצריך. אני הייתי קבלן
- 24 22 שנה, לא נתקלתי באף רשות שהתחריתי במכרזים שמישהו

התייחס אלי בצורה הזו, להגיד אני אטיב איתך בגלל שאתה	1
קבלן טוב או מהעיר, לא ראיתי את זה אף פעם.	2
מר אליאור עמר: אדוני ראש העיר, קודם כל אני שמח שאתה אומר בהגינות	3
שמבחינתך לא צריך לתת העדפה לתושבי קריית מלאכי,	4
לפחות אנחנו יודעים את זה.	5
מר אליהו זוהר: זה לא קיים באף מקום.	6
מר אברהם בבר אזולאי: אבל הוא אומר את האמת.	7
מר אליאור עמר: שתיים, אדוני ראש העיר,	8
מר מישל טפירו: אליאור, אומרים את האמת פה, אומרים את האמת.	9
מר יוסי סולימני: אליאור, אנחנו גם רוצים לדבר, סליחה, עם כל הכבוד, אבל	10
אתה דיברת קודם, אתה דיברת רבע שעה, סליחה, תן גם לנו	11
לדבר. סליחה, דיברת עשר דקות, גם אנחנו רוצים לדבר. אתה	12
רואה, אני שומע על הכבוד של הדין אבל כולנו, זה לא הוגן. זה	13
לא פייר, זה לא שלושה אנשים פה לבד מדברים פה, מה? גם	14
לנו יש מה להגיד.	15
מר מישל טפירו: במכרזים 70% תושבי העיר היום. לא, אבל תגיבו למציאות,	16
מה, 70% היום,	17
מר אליהו זוהר: מה, זה כסף של התושבים בסופו של דבר.	18
מר מישל טפירו: נכון, ראש העיר, 70% היום?	19
מר אליהו זוהר: אני אתן לקבלן את הכסף?	20
מר מישל טפירו: נכון ראש העיר, 70% היום?	21
מר אליאור עמר: כי יש לזה פתרון, אל תמציא את הגלגל, עיריית קריית מוצקין,	22
מר אליהו זוהר: אבל אני שואל שאלה אחרת, הכסף הזה לאן הולך, לקבלן או	23
לעיר? זה מה שאני שואל.	24

1	מר אליאור עמר:	עריית קריית מוצקין קבעה שאם יש הצעה יקרה יותר של
2		תושב פנימי באחוזים שנקבעו על ידי המועצה, ויש הצעה זולה
3		יותר שבמצב עניינים רגיל היתה נבחרת, במקרה כזו חובתו,
4		אם הוא רוצה לזכות במכרז, של המציע המקורי,
5	מר אליהו זוהר:	יוריד.
6	מר אליאור עמר:	להשוות את ההצעה למציע הזול ביותר, בבקשה, פתרון למה
7		שאתה אומר, לא תבזבז אגורה אחת. אגורה אחת לא תבזבז,
8		לא צריך להמציא את הגלגל, הנה קריית מוצקין, בדיוק אותו
9		דבר.
10	עו"ד עידית יפת:	לא יכול, מה, שתשווה עם אחרים?
11	מר אליהו זוהר:	אני לא,
12	מר אליאור עמר:	לא תבזבז שקל.
13	מר שמעון חזן:	בסיטואציה כזאת איזה קבלן חוץ יגיש הצעת מחיר אם הוא
14		יודע, למה מה,
15	מר אליאור עמר:	שיגיש יותר זול.
16	מר שמעון חזן:	איך הוא יגיש?
17		(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
18	מר שמעון חזן:	אליאור, אני רוצה להגיד משהו, מישל,
19	מר מישל טפירו:	היום 70% זה מקומי.
20	מר אליאור עמר:	לא רלוונטי בכלל,
21	מר שמעון חזן:	אליאור, אני רוצה לדבר. תקשיב, אנחנו לוקחים עכשיו כמה
22		קונסטלציות של מכרזים, בסדר? דוגמא שמירי דיברה על
23		המכרז שהיה אתמול, חצי מיליון שקל, 5%, 25,000 שקל,
24	מר אליאור עמר:	לא, לא הבנת אותי,

- 1 מר שמעון חזן: שניה, לא, לא, לא, מירי לא הזדעזעה מ-25,000 שקל,
- 2 25,000 אפשר, תאמין, לקחת גן,
- 3 מר אליאור עמר: לא, לא צריך,
- 4 מר שמעון חזן: שניה, שניה, אתה מוכן לתת לי לדבר?
- 5 מר אליאור עמר: הוא מחויב להשוות,
- 6 מר שמעון חזן: לא, אתה לא יכול להעלות הצעה של 5% ולהגיד אתה נותן.
- 7 מר אליאור עמר: זה קורה.
- 8 מר אליהו זוהר: החלטה, אין אפשרות כרגע כי הכסף מיועד לתושבים,
- 9 האינטרס שלנו לתושבים.
- 10 מר אליאור עמר: אז אדוני ראש העיר, כל הדיבורים שלך על זה שאתה רוצה
- 11 להעדיף תושבים מקומיים, הכל בבל"ת, זה לא נכון. אין הגדרה
- 12 אחרת.
- 13 מר אליהו זוהר: הכספים מיועדים לתושבים.
- 14 מר אליאור עמר: אמרת את זה, לא תאבד שקל. נתתי לך נוסחה שלא תאבד
- 15 אגורה אחת.
- 16 מר אליהו זוהר: ומה חשבת, שאותו קבלן ידע שבן קריית מלאכי לא ייגש ותושב
- 17 קריית מלאכי ייתן יותר ויותר כסף.
- 18 מר שמעון חזן: בוודאי, זה ברור, ברור שזה יעשה.
- 19 מר אליהו זוהר: מה חשבתם?
- 20 מר יוסי סולימני: לא, לא, יכול להמציא את הגלגל, יש חוק.
- 21 מר אליאור עמר: אל תמציאו את הגלגל, זה קורה במקומות אחרים, זה קורה
- 22 טוב.
- 23 מר יוסי סולימני: בוא נצביע בעד ונגד ההצעה שלכם, נו.
- 24 מר אליהו זוהר: תוכיח לי שזה בא מבחון מאיזה רשות, נבחן את זה.

מר יוסי סולימני:	1	אליאור, זה שאתה עכשיו מנסה,
מר אליאור עמר:	2	בבקשה אדוני ראש העיר, מסמך.
מר יוסי סולימני:	3	אליאור, אתה מנסה עכשיו,
מר אליאור עמר:	4	בבקשה, מסמך, במקרה הכינותי מראש. בבקשה, מסמכים של
	5	רשויות שאישרו את זה, כפי שאמרתי.
מר אליהו זוהר:	6	מה אישרו?
מר מישל טפירו:	7	מה אישרו, מה אישרו?
מר אליאור עמר:	8	אישרו את זה וזה פועל.
מר אליהו זוהר:	9	לא, תן לי פרוטוקול של מכרז.
מר אליאור עמר:	10	הנה, פרוטוקול של ישיבה. עם שני פסקי דין גם.
מר אליהו זוהר:	11	לא, איפה?
מר אליאור עמר:	12	אישרו את מה שאמרתי פה.
מר אליהו זוהר:	13	אני רוצה לראות קבלן שזכה, שם של קבלן, תוכיח לי קבלן
	14	שזכה. אז מה אתה רוצה? מה אתה נותן לי?
מר אליאור עמר:	15	הראיתי לך החלטות של המליאה.
מר אליהו זוהר:	16	לא, אני רוצה לראות שקבלן שזכה במחיר הזה, מה קרה לך?
	17	כל הקבלנים בקריית מלאכי עובדים פה.
עו"ד עידית יפת:	18	אני חייבת להגיד לך שהצעת מכרז, לקחת את מה שהיא
	19	אמרה, שהצעת מכרז שאומרת, שאני מגיש הצעה ותושב
	20	מקומי תינתן לו העדפה ובלבד שישווה את ההצעה שלו, אני לא
	21	ניגשת למכרז, אתה יודע כמה עולה לגשת למכרז? קונים
	22	מכרז, מגישים ערבות בנקאית,
	23	(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
מר יוסי סולימני:	24	אני רוצה להגיד משהו, הוא נתן לי רשות דיבור.

מר שי סיום:	1	אבל לי מגיע לפניך, מה זאת אומרת?
מר יוסי סולימני:	2	תראה, אליאור,
עו"ד עידית יפת:	3	אתה מדיר אנשים.
מר שי סיום:	4	אני לא מדיר, אני מעדיף.
מר יוסי סולימני:	5	שניה רגע, איך אמר חברנו היקר איתן כבל לפני שלושה
	6	שבועות? אני מדבר איתך במהות ואתה לוקח אותי לפרוצדורה,
	7	אז לקחת אותנו לפרוצדורה. ובפרוצדורה האופוזיציה הגיעה,
	8	היא אגב הגישה מסמך ראוי להערכה, אבל הגישה הצעת
	9	החלטה. אנחנו לא יכולים עכשיו לשנות את הצעת ההחלטה,
מר אליאור עמר:	10	בטח שאפשר, אנחנו עושים את זה על בסיס שעתה.
מר יוסי סולימני:	11	יש הצעת החלטה, הצעת ההחלטה מדברת על מתן העדפה
	12	לתושבי קריית מלאכי ב-5%.
מר אליאור עמר:	13	נכון.
מר יוסי סולימני:	14	אוקי. אנחנו נצביע על ההצעה הזאת בעד ונגד.
מר אליאור עמר:	15	בבקשה.
מר יוסי סולימני:	16	עכשיו רק אני רוצה להגיד משפט אחד בהקשר הזה.
מר שי סיום:	17	ולפני זה אני רוצה לומר משהו.
מר אליהו זוהר:	18	בבקשה.
מר יוסי סולימני:	19	ייתן לך רשות דיבור, תדבר. אני אומר כך, ואני גם איך שהוא
	20	פספסנו את העניין הזה של כוח אדם. יש עכשיו מרכז שזכה בו
	21	קבלן בן מיעוטים, לשיפוץ המרכז המסחרי בעלות של 7 מיליון
	22	שקל. לפי ההצעה הזאת, אילו היה קבלן, ואכן היה קבלן מקומי
	23	שהשתתף במרכז הזה, על פי ההצעה הזאת, גם אם הוא היה
	24	נותן 7,350,000 שקל, עדיין הוא היה צריך לזכות בו. והשאלה

שנחנו צריכים לשאול את עצמנו היא האם אותם 350,000	1
שקל,	2
הוא ענה לך.	3
מר נדב ויצמן:	
אבל עניתי לך.	4
מר אליאור עמר:	
הוא דיבר על זה.	5
גב' מירי דדון:	
אמרתי את זה.	6
מר אליאור עמר:	
אבל אני שואל את עצמי.	7
מר יוסי סולימני:	
הנה המסמכים, יוסי.	8
מר אליאור עמר:	
בסדר, אני אומר,	9
מר יוסי סולימני:	
זה לא מסמכים מדויקים.	10
מר אליהו זוהר:	
למה לא מדויקים? לא קראת אותם, איך אתה אומר לא	11
מר אליאור עמר:	
מדויקים?	12
מר יוסי סולימני:	
לפי ההצעה שלכם, אותם 5%, במקרה הזה 350,000 שקל,	13
אנחנו צריכים לקבל החלטה האם זה נכון לתת אותם לאותו	14
קבלן, או האם לעשות בהם שימושים אחרים לטובת כלל	15
הציבור.	16
מר אליאור עמר:	
אתה לא צריך לתת אותם לאותו קבלן.	17
מר יוסי סולימני:	
רגע, זאת ההצעה.	18
מר אליאור עמר:	
כי אתה קובע,	19
מר יוסי סולימני:	
זאת ההצעה.	20
מר אליאור עמר:	
במכרז,	21
מר יוסי סולימני:	
זאת ההצעה, לא, אני אומר,	22
מר אליאור עמר:	
כתוב במכרז,	23

מר יוסי סולימני:	1	אבל אתם דיברתם, אני לא הפרעתי לכם, אבל הקול שלי יכול
	2	לצעוק יותר חזק, אני לא הפרעתי.
מר אליאור עמר:	3	כתוב בהצעת החלטה שזה יעבור לטיפול המחלקה המשפטית.
מר יוסי סולימני:	4	אוקי, אבל ההצעה מדברת בעד עצמה.
מר אליאור עמר:	5	נכון.
מר יוסי סולימני:	6	ולכן, עם כל הכבוד, ויש הרבה מאד כבוד וגם הרבה רגיעונים
	7	שנלקחו לפני הישיבה הזאת,
מר נדב ויצמן:	8	כל פעם שאתה אומר את זה אחרי זה אתה מתפרץ.
מר יוסי סולימני:	9	לא, חס ושלום, חס וחלילה.
מר נדב ויצמן:	10	אז אל תגיד את זה.
מר יוסי סולימני:	11	לא, לא, חס וחלילה. אין לאף אחד,
מר אליאור עמר:	12	אנחנו חוזרים, אתה מעוות את המציאות.
מר יוסי סולימני:	13	האמן לי, אליאור, אף אחד אין לו אפוטרופוסות,
מר שלומי מלכה:	14	אז לא הבנת את ההצעה.
מר יוסי סולימני:	15	הבנתי מצוין.
מר שלומי מלכה:	16	לא הבנת.
מר יוסי סולימני:	17	אין לאף אחד,
מר אליאור עמר:	18	אם היית יושב בכיסא הזה היית אומר, מגן על ההצעה שלנו,
מר יוסי סולימני:	19	יכול להיות.
מר אליאור עמר:	20	בצורה נהדרת.
מר יוסי סולימני:	21	יכול להיות, יכול להיות.
מר אליאור עמר:	22	ומופלאה.
מר יוסי סולימני:	23	אולי. מילת המפתח היא אם, ואני לא יושב שם, אני יושב פה.
מר אליאור עמר:	24	זה קרה.

מר יוסי סולימני:	1	אני יושב פה, אני יושב פה.
מר אליאור עמר:	2	מה לעשות, זה קרה, רק לפני ארבעה חודשים.
מר יוסי סולימני:	3	אנחנו לא הופכים את זה עכשיו לזיכרון בינך לביני, למרות שזה
	4	מה שאתה רוצה, אתה לא הולך לשם.
מר אליאור עמר:	5	זה לא תיאורטי, זה קרה.
מר יוסי סולימני:	6	אני לא הולך לשם, אליאור, מה לעשות? אתה יודע, יש מציאות,
	7	מה לעשות, אנחנו במציאות אחרת היום. אולי בזמן אחר, אולי
	8	במציאות אחרת כמו שאומר השיר,
מר אליאור עמר:	9	אז יופי, גם אתה מודה שעם האופוזיציה,
מר יוסי סולימני:	10	לא, לא, מה שאני רוצה להגיד לך, אין לך, עם כל הכבוד ויש
	11	כבוד, או לאף אחד מיושבי השולחן הזה, בטח לא חברי
	12	אופוזיציה, אפטרופסות על הדאגה לתושבי קריית מלאכי.
גב' מירי דדון:	13	באמת?
מר יוסי סולימני:	14	עם כל הכבוד.
מר אליאור עמר:	15	אבל הנה.
גב' מירי דדון:	16	באיזו תעוזה אתה אומר את זה?
מר יוסי סולימני:	17	עכשיו תראו, אתם תנבחו ואני אמשיך לדבר, אז עזבו את זה,
	18	נו.
גב' מירי דדון:	19	אוי ואבוי.
מר יוסי סולימני:	20	היה דיון כל כך תרבותי, מירי, אני לא הפרעתי לך, אל תפריעי
	21	לי.
גב' מירי דדון:	22	למה אתה מדבר בשמי?
מר שי סיום:	23	סליחה, אתה זורק פה,

מר יוסי סולימני:	1	אולי לא הבנת מה אמרתי. אין לכם אפוטרופסות על האהבה
	2	לתושבי קריית מלאכי, אתם לא אוהבים אותם יותר מאיתנו, אם
	3	לא הבנת.
מר נדב ויצמן:	4	יוסי, תחזור בך על הנביחות.
מר יוסי סולימני:	5	סליחה, אני חוזר בי.
מר שי סיום:	6	הוא ישב פה, אני שמעתי אותו, נו בחייך, חמש שנים שמעתי
	7	אותו יושב פה, אומר לא, צריך להעדיף את התושבים ועכשיו
	8	כבר לא.
מר אליאור עמר:	9	חמש שנים? 20 שנה.
מר יוסי סולימני:	10	נכון, נכון. אבל אני רוצה להזכיר לכם משהו, נושא הדיון זה לא
	11	יוסי סולימני, למרות שאתם כל דיון מחדש רוצים להביא אותי
	12	לדיון, אני לא הדיון.
מר נדב ויצמן:	13	אתה הכי וותיק בעירייה, מה אתה רוצה שנעשה?
מר יוסי סולימני:	14	אבל הדיון הוא אחר. בנושא כוח אדם שאמר שלומי,
מר אליאור עמר:	15	המסמך שהצגת כחוות דעת,
מר יוסי סולימני:	16	בנושא שלומי,
מר אליאור עמר:	17	היינו מעבירים את ההחלטה הזאת.
מר יוסי סולימני:	18	שלומי הביא פה נושא שהוא בהקשר של כוח אדם. אגב, בעניין
	19	של הקבלנים, ראוי שתדעו משהו, אם אתם לא יודעים, אני לא
	20	יודע אם אתם לא יודעים, אבל המדיניות, כפי שאני חש אותה
	21	בחודשים האחרונים, בכל מה שקשור להצעות מחיר, שזה כל
	22	מה שהוא לא במכרז, שזה אגב גם הרבה מאד כסף, זה
	23	בהצעות מחיר עד 160,000 שקל. בהצעות האלה יש הנחיה
	24	להשתדל לפנות רק לתושבי קרית מלאכי, אוקי? וזה גם כן

הרבה מאד כסף, וספקים מקומיים נותנים פה הרבה מאד	1
שירותים וזה דבר שהוא אפשרי,	2
זה בדוק הנתון הזה 70%?	3
מר נדב ויצמן:	3
מר מישל טפירו:	4
בדוק.	4
מר יוסי סולימני:	5
שניה רגע, עכשיו לגבי מרכזי כוח אדם, במרכזי כוח אדם יש	5
בעיה חוקית לפרסם במכרז שאתה רוצה להעדיף תושבי קריית	6
מלאכי.	7
מר אליאור עמר:	8
לא נכון.	8
מר יוסי סולימני:	9
רגע,	9
מר אליאור עמר:	10
לא נכון.	10
מר יוסי סולימני:	11
רגע, אבל אני אציג מסמך,	11
מר שי סיום:	12
בואו נראה את המסמך.	12
מר יוסי סולימני:	13
אני אציג מסמך.	13
מר שי סיום:	14
אתה גם אמרת פעם קודמת שזה לא ניתן בכלל.	14
מר יוסי סולימני:	15
נכון.	15
מר שי סיום:	16
נו?	16
מר יוסי סולימני:	17
בכל אופן יש פה מסמך שהוציאה מנהלת אגף משאבי אנוש	17
במשרד הפנים ובו היא מפנה את זה למנהלי אגפי משאבי	18
אנוש בכל הארץ, ובו היא מנחה אותם כיצד להוציא מכרזים	19
לכוח אדם. והיא כותבת בפירוש "קובץ תיאורי התפקידים	20
יתעדכן מעת לעת על ידי משרדנו, נא תשומת ליבכם כי יש	21
להיצמד לדרישות הסף שנקבעו בקובץ, לרבות קובץ הנחיות	22
נלווה לכך. ובקובץ כתוב בפירוש,	23
מר שלומי מלכה:	24
לא, קשור, אנחנו לא מדברים על תנאי סף, מדברים על יתרון.	24

1	מר יוסי סולימני:	בקובץ כתוב בפירוש שאסור להעדיף תושבי,
2	מר שלומי מלכה:	בתנאי סף.
3	מר יוסי סולימני:	בפירוש.
4	מר שלומי מלכה:	לא צריך לכתוב את זה בתנאי סף, אני אומר יתרון, חוץ מתנאי
5		הסף, תנאי סף בגרות, תואר ראשון,
6	מר יוסי סולימני:	לא צריך לכתוב את זה, מספיק שזאת רוח הדברים, שלומי.
7	מר שלומי מלכה:	אז זה מה שאני מסביר לו,
8	מר יוסי סולימני:	שלומי, מספיק שזאת רוח הדברים שאתה כותב את זה, אתה
9		יכול לגרום לפסילה של אותו מועמד. ולכן מספיק שרוח הדברים
10		היא כזאת, ורוח הדברים היא כזאת, אוקי? היא כזאת
11		באחריות.
12	מר שלומי מלכה:	לא נכון יוסי.
13	מר יוסי סולימני:	זה חד משמעית נכון. אלא אם כן,
14	מר שלומי מלכה:	אתה מדבר על תנאי סף ואנחנו מדברים על יתרון.
15	מר יוסי סולימני:	אלא אם כן יבוא תושב העיר, אוקי? כמו שקרה לנו לא מזמן,
16		יבוא מולו תושב שהוא לא תושב העיר, וההפרשים האיכותיים
17		ביניהם יהיו משמעותיים מאד, אז עם כל הצער והכאב, נאלץ
18		לבחור מישהו שהוא לא תושב העיר.
19	גב' מירי דדון:	אז 5% זה לא כזה משמעותי.
20	מר יוסי סולימני:	לא, לא, אין פה 5%.
21	גב' מירי דדון:	למה? בעבודות קבלניות.
22	מר יוסי סולימני:	כי פה זה כוח אדם, בכוח אדם אי אפשר לכמת את זה ב-5%
23		או 10%.
24	מר שמעון חזן:	מירי, 2 מיליון שקל, 5% זה לא הרבה?

- 1 גב' מירי דדון: אבל הוא אומר לך פחות, פחות, נגביל את הסכום. לא עכשיו
- 2 מכרז של 2 מיליון שקלים.
- 3 עו"ד עידית יפת: אבל 25,000, שאלו אותך, עכשיו היה 25,000 שקל במכרז
- 4 האחרון,
- 5 מר אליאור עמר: אבל עידית, אני הסברתי, למה אתם חוזרים על זה? יש פתרון
- 6 על זה.
- 7 עו"ד עידית יפת: הפתרון שלך הוא לא פתרון טוב מבחינה חוקית.
- 8 מר אליהו זוהר: איזה פתרון?
- 9 מר אליאור עמר: אני אמרתי לך את הפתרון והעליתי לך אותו פה גם.
- 10 עו"ד עידית יפת: מה אכפת לי מה קריית מוצקין עושה? זה לא עומד במבחן
- 11 החוק. זה פתרון שחיתות כי זה יביא רק קבלנים, גם ככה
- 12 בקושי יש מציעים, היא יודעת, כמה מציעים היו במכרז
- 13 האחרון?
- 14 גב' מירי דדון: שניים.
- 15 עו"ד עידית יפת: שניים.
- 16 גב' מירי דדון: כן, אבל אחד תושב קריית מלאכי.
- 17 עו"ד עידית יפת: נכון, אבל אם היית כותבת תנאי, נראה לך שקבלן יגיש לך
- 18 הצעה בשביל שקבלן אחר ישווה אליו? זה נראה לך סביר? הוא
- 19 לא יגיש הצעה.
- 20 מר שמעון חזן: לא, הוא יגיש, הוא יהיה בתיאום איתו, הוא יגיש מצוין, הוא
- 21 יוסיף עוד 5%.
- 22 מר אליאור עמר: היום אי אפשר לעשות תיאום.
- 23 מר שמעון חזן: לא, זה לא אותו דבר.

- 1 מר אליאור עמר: היום לא עושים תיאום, שלא לדבר על איך וועדת מכרזים שלכם
- 2 מתנהלת, עדיף לא לדבר על זה בכלל.
- 3 מר שמעון חזן: מה?
- 4 מר אליאור עמר: שמעת אותי היטב. שמעת אותי היטב.
- 5 מר אליהו זוהר: אתה יכול לפתוח את זה חופשי.
- 6 עו"ד עידית יפת: רק בגלל זה אל תסכימו להצעה.
- 7 מר אליהו זוהר: בדיוק, הכל אצלכם,
- 8 עו"ד עידית יפת: רק בגלל מה שהוא אמר.
- 9 גב' מירי דדון: שמעון, איזה שקיפות יש כאן? אין פרוטוקול אחד של וועדת
- 10 מכרזים.
- 11 מר מישל טפירו: מה את אומרת?
- 12 גב' מירי דדון: מה שאתה שומע.
- 13 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
- 14 מר אליאור עמר: מסמך שהגזבר אומר שהצעה לא הגיונית ואתם בכל זאת
- 15 בודקים את הקבלן, וכו' וכו'.
- 16 מר בצלאל מזרחי: אוי, לקחת חלקי דברים, חלקי משפטים ולזרוק סתם השמצות.
- 17 כל הפרוטוקולים שאת מעוניינת לראות נמצאים אצל מזכירות
- 18 וועדת מכרזים, את יכולה,
- 19 גב' מירי דדון: אני מקבלת פרוטוקולים, אני חברה שם.
- 20 מר בצלאל מזרחי: שניה אחת, אז את יכולה לראות את הכל, וכל מי שחבר מועצה
- 21 יכול גם לראות, ואף אחד לא מחביא כלום, הכל נעשה
- 22 בשקיפות וביושר.
- 23 מר אליאור עמר: זה לא מפורסם באתר משום מה.
- 24 מר בצלאל מזרחי: תקשיב, כל דבר,

- 1 גב' מירי דדון: אנחנו מדברים על אתר העירייה, הוא אמר שקיפות אז שאלתי,
2 אם יש שקיפות אז זה אמור להיות מפורסם.
- 3 מר אליהו זוהר: אבל יש לך פרוטוקול.
- 4 מר בצלאל מזרחי: יש פרוטוקול, את חברה בעצמך בוועדת מכרזים, את רואה איך
5 הדיונים נעשים,
- 6 גב' מירי דדון: אני עניתי לשמעון על זה שהוא אמר שקיפות, זהו.
- 7 מר בצלאל מזרחי: שקיפות זה רק אם נשים, אם כל חבר מועצה יכול לראות, כל
8 הדברים מולו,
- 9 גב' מירי דדון: אני מסתכלת על אתר עירייה באשדוד?
- 10 מר שמעון חזן: זה שקיפות, מירי, נו באמת, תהליך תקין, תהליך נכון, ברוך
11 השם אין דברים רעים.
- 12 מר בצלאל מזרחי: שמעון, אתה לא נמצא בוועדה, אני שואל, האם משהו בוועדת
13 מכרזים נעשה במחשכים? להפסיק עם השטויות האלה, סתם
14 השמצות שנזרקות לחלל. הכל נעשה ביושר, אליאור, תחזור
15 בך.
- 16 מר אליאור עמר: ראש העיר, אני לא הטלתי ספק ביושרה שלכם, אבל, וזה אבל
17 גדול,
- 18 מר יוסי סולימני: אז מה זה אומר?
- 19 מר אליאור עמר: אני אגיד לך מה זה אומר.
- 20 מר יוסי סולימני: למה התכוונת כשאמרת?
- 21 מר אליאור עמר: אני אגיד לך במדויק מה זה אומר. כשקבלן שלא עומד בתנאי
22 סף זוכה במכרז זה חמור. וכשקבלן,
- 23 מר יוסי סולימני: אז איך זה מסתדר עם היושרה? מה שאתה אומר זה שהם לא
24 ישרים.

1	מר אליאור עמר:	לא, יכולה להיות עבודה רשלנית.
2	מר יוסי סולימני:	מה זה עבודה רשלנית?
3	מר אליאור עמר:	יכולה להיות עבודה רשלנית, גם זו אפשרות.
4	מר בצלאל מזרחי:	גם אם היתה רשלנות כזאת או אחרת זה בכלל לא עבודה, זה
5		לא שמשוהו נעשה שלא,
6	מר אליאור עמר:	כשקבלן זוכה במכרז, כשברור שההצעה שהוא נתן לא סבירה
7		ולא עומדת במציאות, זה גם לא תקין.
8	מר בצלאל מזרחי:	הוכח במכרז גינון האחרון שהיה, עם כל הוראות האזהרה,
9	מר אליאור עמר:	עכשיו הוא זכה, חכה,
10	מר בצלאל מזרחי:	שניה אחת, עם כל המכרז, הוא שם מצבת עובדים גדולה,
11		מספר 2 שאחריו לא ערער, אם ירצה לערער הדלת פתוחה
12		בבית משפט. אני ברוך השם כבר גם בקדנציה הקודמת הייתי
13		יו"ר וועדה, הפעלנו את השכל הישר, את ההיגיון הבריא והלכנו
14		עם האמונה שלנו בצדקת דרכנו כוועדה ולא היינו קואליציה,
15		אופוזיציה. היינו בוועדה מפעילים,
16	מר אליאור עמר:	אני מבקש ממך שים תשומת לב,
17	מר בצלאל מזרחי:	שניה ידידי, תן לי שניה.
18	מר אליאור עמר:	על איך הדברים מתנהלים שם. גם של אנשי המקצוע ואולי
19		בעיקר של אנשי המקצוע. אני מבקש לשים לב.
20	מר יוסי סולימני:	מי זה אנשי, היועצת המשפטית יושבת שם.
21	מר אליאור עמר:	זה לא רק יועץ משפטי, יש יועצים מקצועיים ויש מנהלי אגפים,
22	מר יוסי סולימני:	היא מפקחת על כל הצד המשפטי.
23	מר אליאור עמר:	יש הרבה דברים שקורים שם שצריך לשים לב אליהם. אני
24		מדבר על רשלנות.

1	מר יוסי סולימני:	בואו נצביע.
2	מר אליהו זוהר:	שי רצה והוא האחרון. שי.
3	מר אליאור עמר:	צריך לשים לב.
4	עו"ד עידית יפת:	יש הבדל בין להגיד טועים לבין מושחתים.
5	מר אליאור עמר:	צריך לשים לב, לא אמרתי מושחתים, חלילה. אמרתי אולי זו
6		עבודה רשלנית.
7	עו"ד עידית יפת:	אף אחד לא חף מטעויות, טעויות קורות לכל אחד.
8	מר אליהו זוהר:	שי.
9	מר שי סיום:	טוב, ההצעה הזו בעצם מדברת על העדפה של תושבי העיר
10		במכרזי כוח אדם, רכש וכו'. זו אמירה, זה לא לבוא לומר אנחנו
11		מעדיפים את התושבים ולא לעשות עם זה כלום.
12	מר מישל טפירו:	עושים.
13	מר שי סיום:	מישל, עד היום רק דיברתם על זה, בסדר? אנחנו מעדיפים את
14		התושבים,
15	מר מישל טפירו:	עובדה שעסקים וקבלנים 70%, אתה לא יכול להשתמש באיזה
16		סיסמא ולהפוך שפה קריית מלאכי כולם זה. עובדה 70%
17		מתושבי העיר נמצאים,
18	מר שלומי מלכה:	אז מה הבעיה שלך לאשר את הסעיף הזה? אם זה ככה מה
19		הבעיה לעשות את הסעיף אם זה ככה.
20	מר שי סיום:	אז מעבר לזה שאתה אומר שאתה מעדיף את תושבי קריית
21		מלאכי, צריך גם לקבע את זה באמירה של המועצה. את
22		סולימני בכלל בקדנציה הקודמת אני זוכר שהוא הצביע נגד
23		מהנדס העירייה, נגד ממונה החינוך, בגלל שהם לא תושבי
24		העיר. הוא ישב פה ונתן לנו הרצאה כמה תושבי העיר חשובים

- 1 וצריך לדחוף אותם וכמה התושבים שלנו לא מאמינים בעירייה
- 2 ולכן לא ניגשים בכלל, אפרופו העניין הזה של למה לא ניגשים.
- 3 אני חושב שזו אמירה חד משמעית שאנחנו מעדיפים את
- 4 התושבים שלנו וצריך להצביע בעד הדבר הזה. ומי שיצביע נגד
- 5 הוא פשוט יראה לנו מי רוצה את תושבי קריית מלאכי ומי לא,
- 6 נקודה, זה הכל. כולם צריכים להיות בעד העניין הזה.
- 7 מר אליהו זוהר: בבר.
- 8 מר אברהם בבר אזולאי: כן, קודם כל, שי, יש עדיפות למכרז פנימי לפני מכרז חיצוני. אז
- 9 תמיד המכרז הפנימי זה העובדים הקבועים שעובד 20 שנה
- 10 והוא לא תושב קריית מלאכי, אבל הוא עובד פה כבר 20-30
- 11 שנה בעירייה. אז מה תגיד לא, רק תושב קריית מלאכי?
- 12 מר שי סיום: לא, לא,
- 13 מר שלומי מלכה: אם יש תושב קריית מלאכי,
- 14 מר אברהם בבר אזולאי: תן לי רגע, לא הפרעתי לך, שלומי.
- 15 מר שלומי מלכה: לא, אני עונה לך על מה שאתה אומר.
- 16 מר אברהם בבר אזולאי: אנחנו באמת בנושא של כוח אדם צריכים להביא את האיכות
- 17 מהקריה, נכון, מבחוק, לא משנה מאיפה. יש לנו ילדים, נכדים,
- 18 הכל. אז פה אל תהיו כאלה, בשביל להביא לתקשורת ולהגיד
- 19 עשינו ועשינו.
- 20 מר שי סיום: לא, לא קשור, בלי קשר.
- 21 דובר: אל תביאו רק איכות מקצועית, תביאו גם איכות אנושית, בסדר?
- 22 מר שי סיום: נכון, בלי קשר.
- 23 דובר: ואני עוד מעט גם אגיד את השם שלי.
- 24 מר אליהו זוהר: אתה יכול להגיד.

- 1 דובר: לא איכות אנושית פה. הלאה, בוא נמשיך. יכול להיות שמקצועית הוא מדהים, אבל אנושית כנראה שלא.
- 2
- 3 מר אברהם בבר אזולאי: טוב, אני לא אתווכח איתך. אז אנחנו, קודם כל המכרזים הם
- 4 פנימיים,
- 5 דובר: בבר, לא אליך, אתה לא היית פה.
- 6 מר אברהם בבר אזולאי: לא, לא, בסדר, אני לא כועס על אף אחד, המכרז צריך להיות
- 7 פנימי, חיצוני. קודם כל עדיפות לזה.
- 8 מר שי סיום: צריך להעדיף, אני מסכים איתך.
- 9 מר אליהו זוהר: לא מכניס את הדברים האלה אלי, לא מכניס את זה אלי.
- 10 מר שלומי מלכה: אפשר לשמוע את הדעה של הגזבר והיועצת?
- 11 מר אליהו זוהר: לא.
- 12 מר שלומי מלכה: למה?
- 13 מר אליהו זוהר: היא אמרה.
- 14 מר שלומי מלכה: לא, הגזבר, מבחינה כלכלית, האם זה,
- 15 מר אליהו זוהר: לא, כלכלי בכל מקרה זה משנה, בסוף הכלכלי משנה.
- 16 מר שלומי מלכה: אדוני ראש העיר, הייתי שמח אם היינו יכולים לשמוע אותך, את הדעה שלך, בבקשה ממך.
- 17
- 18 מר אליהו זוהר: אתה צריך להבין, כל מה שנאמר פה עם כולם, כל אחד שדיבר, יש פה מצב שהוא רגיש מאד. בהיבט, חלילה, הצד האפל, וצד שני גם כספי בסוף. ואני לא ראיתי, כמו שאתם אומרים,
- 19
- 20 שקיבלתם לראות פרוטוקולים, תן לי רק ראש עיר אחד שאני
- 21
- 22 אבקש ממנו שיוציא לי פרוטוקול כזה, תעלו את זה לישיבה
- 23 הבאה. בואו, אני אתכם.

1	מר שלומי מלכה:	אני ראיתי מכרז דרך המנהל שהעדיפות לתושבי המקום, דרך
2		המנהל.
3	מר מישל טפירו:	אולי מחיר למשתכן.
4	מר שלומי מלכה:	לא מחיר למשתכן, בדירות ובשטחים, למה לא?
5	עו"ד עידית יפת:	חבר'ה, יש לי בקשה, אני עשיתי העדפה לקריית מלאכי,
6		נרשמתי למנוי במתנ"ס של שש הצגות בשנה בתאריכים
7		מסוימים. אני לא יכולה לבחור משהו אחר. בבקשה, 20:30 יש
8		לי הצגה, בבקשה. הצגה חשובה.
9	מר שי סיום:	אנחנו באמת מעריכים את זה, אבל תביאו,
10	מר אליהו זוהר:	על הצעת החלטה שלכם, מועצת העיר מאשרת מתן העדפה
11		של עד 5% למציעים מקומיים בתחומי מכרז כוח אדם, תשתיות
12		ורכש. מי נגד?
13	מר שי סיום:	מי בעד.
14	מר אליהו זוהר:	הם בעד.
15	עו"ד עידית יפת:	רגע.
16	מר מישל טפירו:	אתה מציע את ההצעה שלהם?
17	מר אליהו זוהר:	כן, חייב.
18	מר מישל טפירו:	זה אפוזיציה מציעה.
19	מר אליאור עמר:	אנחנו בעד.
20	מר אליהו זוהר:	מי נגד?
21	מר שי סיום:	בקיצור, הקואליציה נגד התושבים.
22	מר מישל טפירו:	זה טעות ההצבעה הזאת.
23	מר בצלאל מזרחי:	שניה, מה זה משנה לך?
24	מר מישל טפירו:	לא, לא, לא מקבל את ההצבעה הזאת.

זאת ההצעה שלהם.	מר יוסי סולימני:	1
מה זה הצעה שלהם?	מר מישל טפירו:	2
אבל זאת ההצעה שלהם.	מר יוסי סולימני:	3
להפוך שהם בעד, אנחנו נגד? תגידו מה אתם בסדר?	מר מישל טפירו:	4
זה פופוליזם, מה אתה רוצה?	מר בצלאל מזרחי:	5
אותה מדיניות ממשיכה, אנחנו מעדיפים את תושבי קריית	מר מישל טפירו:	6
מלאכי, מה השטויות האלה? מה, שהם בעד ואנחנו נגד?		7
לא, אנחנו בעד התושבים, הם בעד הפופוליזם.	מר בצלאל מזרחי:	8
עזוב, נו מה השטויות האלה?	מר מישל טפירו:	9
הלאה, סעיף הבא. שימוש ללא היתר בחניות,	מר יוסי סולימני:	10
שימוש ללא היתר בחניות ברחוב הגליל, בבקשה שמעון.	מר אליהו זוהר:	11
טוב.	מר שמעון חזן:	12
מה שמעון?	מר אליאור עמר:	13
לא, הם צריכים להסביר קודם, ללו.	גב' טלי יצחק:	14
אני צריך להציג את הנושא.	מר אליאור עמר:	15
תציג, אחר כך שמעון יענה לך.	מר אליהו זוהר:	16
תראו, פנו אלינו תושבים לגבי רחוב הגליל, לפני בערך שלושה	מר אליאור עמר:	17
שבועות, חודש, משהו כזה, נסגר שם, סגרו שם ארבע חניות		18
עבור המועצה הדתית. להבנתי אחת מהחניות זה לרב העיר,		19
וכמובן שאת זה אפשר להבין. ושלוש חניות נוספות לעובדים		20
כלשהם, אני לא יודע בדיוק מי. הנושא הזה לא אושר בוועדת		21
תחבורה,		22
יו"ר המועצה הדתית,	מר מישל טפירו:	23

1	מר אליאור עמר:	הנושא הזה לא אושר בוועדת תחבורה, לא בא לדיון, לא
2		נעשתה עבודה, פשוט נתנו הוראה למישהו, לא יודע, מעובדי
3		העירייה, ממחלקת התחבורה או מהאחזקה ובאו, הציבו שם
4		עמודים וסגרו את זה כאילו זה חניה פרטית. אי אפשר לעבוד
5		ככה.
6	מר מישל טפירו:	זה המבנה.
7	מר אליאור עמר:	המינימום, אדוני יו"ר וועדת תחבורה, סגן ראש העיר שמעון
8		חזן, המינימום זה להביא את זה לדיון, לדון בזה, לשמוע אולי,
9		אני לא יודע, אולי גם יש חובה לשמוע את התושבים, לפרסם
10		את זה, לשמוע אם יש להם התנגדות. אי אפשר פשוט לבוא
11		ולהשתלט על חניות.
12	גב' מירי דדון:	אולי יש חובה לבוא לבדוק שאין שם חניות.
13	מר אליאור עמר:	כאילו זה של מישהו.
14	מר מישל טפירו:	אבל זה לא להשתלט. כשהיתה משטרה לא היו חניות?
15	מר אליאור עמר:	עכשיו אין משטרה כבר 15 שנה.
16	מר מישל טפירו:	אז מה, אז יש משרד, יש משרד מדינה. לא מבין את השאלה
17		הזאת.
18	מר אליאור עמר:	לא תהליך סדיר, לא באים כאילו זה חניה פרטית. יש שם
19		מצוקת חניה חמורה ובאתם ועשיתם את מה שעשיתם, בלי
20		שום אישור, בלי שום כלום. אני שמעתי טענה שזה אושר
21		בוועדת תחבורה שהיתה השבוע, בסוף שבוע שעבר, חודש
22		אחרי שזה קרה.

1	מר שמעון חזן:	לא, ממש לא, אבל אני רוצה להסביר. א', אני גם אמרתי לראש
2		העיר שאני מבין את המורכבות של העניין של החניות אבל אני
3		רוצה להסביר את התהליך, ברשותך, יו"ר האופוזיציה.
4	גב' מירי דדון:	מה אתה מבין?
5	מר שמעון חזן:	להסביר,
6	גב' מירי דדון:	מה אתה מבין אבל?
7	מר שמעון חזן:	את הכעס הזה של,
8	גב' מירי דדון:	את הצורך בחניות?
9	מר שמעון חזן:	שניה, שניה,
10	גב' מירי דדון:	לא, ברחוב רש"י עומדות לנו חבילות על הכביש, משני הצדדים,
11		כבר ארבעה חודשים, סליחה, חמישה חודשים, אף אחד לא
12		מזיז אותן.
13	מר שמעון חזן:	מה זה חבילות, של האבנים?
14	גב' מירי דדון:	כן.
15	מר שמעון חזן:	של האבנים משתלבות.
16	גב' מירי דדון:	אבני שפה, איך זה הגיוני? חמישה חודשים אנשים אין להם
17		חניות שם.
18	מר שמעון חזן:	נדבר על זה.
19	גב' מירי דדון:	גם ככה יש מצוקת חניה, אז במקום לדאוג לזה? פניתי לסגן
20		ראש העיר ושום דבר לא עוזר.
21	מר שמעון חזן:	ראש העיר יענה על זה. אבל אני רוצה להסביר. אליאור, אני
22		רוצה ברשותך להסביר את התהליך, בסדר? א' אני שמח
23		שלקחתי את וועדת תחבורה. כשאמרו לי וועדת תחבורה, היה
24		נראה בעיני, אתה יודע, עוד וועדה שאני ככה מתגלגל איתה

ועושה אותה כלאחר יד. ואני אומר לך שהוועדה הזאת היא	1
וועדה חשובה, בסדר?	2
לגמרי.	3
מר אליאור עמר:	
בוועדה עצמה יש פרוצדורה גדולה מאד. הפרוצדורה עובדת	4
מר שמעון חזן:	
ככה, אנחנו החלטנו לסמן את רחוב הגליל בכחול לבן ובאדום	5
לבן,	6
שביקשו הדיירים.	7
מר אליהו זוהר:	
שביקשו הדיירים ואת סיפור החניות שביקשה המועצה הדתית.	8
מר שמעון חזן:	
הדיירים ביקשו לסמן בכחול לבן?	9
גב' מירי דדון:	
בוודאי, אני אסביר, גם בטיחותית,	10
מר שמעון חזן:	
כן, הם באו.	11
מר אליהו זוהר:	
שניה, בוודאי.	12
מר שמעון חזן:	
זה חשוב להם.	13
מר אליהו זוהר:	
זה לא קשור לעניין הזה.	14
מר אליאור עמר:	
שניה, אליאור, תנו לי, אחר כך,	15
מר שמעון חזן:	
זה חשוב להם.	16
מר אליהו זוהר:	
רק בגללך באתי עד אשדוד.	17
גב' מירי דדון:	
נכון, ואני אסביר גם איך הגעת עד אשדוד. יו"ר האופוזיציה, תנו	18
מר שמעון חזן:	
לי שניה.	19
מר אליאור עמר:	
כן, בבקשה.	20
מר שמעון חזן:	
והפרוצדורה בוועדת התחבורה היא ככה, אנחנו מביאים יועץ	21
תחבורה לעיר שקוראים לו ליאור בר. עבדך הנאמן, יחיאל	22
הנדסה, מטיילים איתו, בכל מיני מקומות שיש לנו בקשה	23
מהתושבים, בסדר? הוא לוקח מפה, מסמן על המפה את	24

הבקשה שלנו. אנחנו הולכים עם המפה הזאת למישהי	1
שקוראים לה ענבל כליפה, ענבל כלפיה היא מהנדסת תשתיות	2
מטעם המשטרה. יושבים איתה, היא אומרת לנו את ההערות	3
שלה, אליאור תקשיב לי. בין המצב הזה לבין וועדת התחבורה,	4
אני מבקש שזה נשאר פה, היתה לה בעיה אישית, שאנחנו	5
חודש כמעט, חודש וחצי מנסים לקבוע איתה את הוועדה פה	6
בקריה. אחרי שהיא אמרה לנו מה הליקויים חזרנו עם מפה	7
מסודרת כדי לקבוע שמירי, אני, מהנדס העיר, כולם, חודש וחצי	8
בערך היה בלתי אפשרי לקבוע איתה מסיבות אישיות, אפשר	9
לשאול את ענבל, אני לא רוצה לערבב את זה. עד שאני הגעתי	10
למסקנה שאנחנו נוסעים אליה ביום ראשון לעשות את הוועדה	11
אצלה. הבאתי את ליאור בר, הבאתי את המהנדס של,	12
זה מה שהיה שבוע שעבר?	13
מר אליאור עמר:	
בוודאי,	14
מר שמעון חזן:	
ביום של וועדת ביקורת.	15
גב' מירי דדון:	
ואז בפורמלית אישרנו את זה שבוע שעבר. הישיבה על רחוב	16
מר שמעון חזן:	
הגליל, כולל להחניות, היתה לפני חודש וחצי, את כל הליקויים	17
שהיא אמרה לנו ליד ליאור בר תיקנו יומיים אחר כך, כדי לקבוע	18
את וועדת תחבורה, ומאז היה משהו אישי. אני לקחתי על	19
עצמי,	20
היתה ישיבה?	21
מר אליאור עמר:	
בוודאי, בוודאי, היה יום ראשון.	22
מר שמעון חזן:	
לא, הישיבה לפני חודש וחצי שאתה מדבר עליה?	23
מר אליאור עמר:	
לא, לפני חודש וחצי,	24
מר שמעון חזן:	

- 1 מר אליהו זוהר: הוא אומר שהוא ניסה.
- 2 מר שמעון חזן: רצנו אל הוועדה כדי שתהיה וועדת תחבורה אבל היא לא יכלה,
- 3 היא לא יכלה חודש וחצי, היו לה סיבות אישיות, בסדר? לא
- 4 משנה מה. עם המשטרה, אני לא רוצה לפרט, סליחה. ואז
- 5 החלטנו יום ראשון לבוא ולהחליט את הדבר הזה. אחרי הערות
- 6 שהיו לפני חודש וחצי, אני, יחיאל, היועץ בטיחות של העירייה,
- 7 זו ישיבת הכנה שאנחנו עושים איתה, בסדר? וארבע חניות
- 8 במועצה הדתית. אני מבין את הרגישות לגבי ארבע חניות,
- 9 בסדר? אני הוצאתי הודעה לעיתונות, זה מה שראש העיר אמר
- 10 לי, שלגבי הארבע חניות האלה, שזה הרבה מאד, ואני אשב
- 11 עם המועצה הדתית בעזרת השם ואני באמת אנסה לתת שתי
- 12 חניות, שלוש חניות מתוך ארבע, וכל השאר חניה אחת בסך
- 13 הכל, או עוד שתי חניות, להשאיר לתושבים שם. אני רוצה לציין
- 14 שלפני שעשיתי את זה,
- 15 מר אליאור עמר: צריך לתת חניה לרב העיר, אין שום סיבה שלמישהו אחר תהיה
- 16 חניה.
- 17 מר יוסי סולימני: אולי ליו"ר המועצה.
- 18 מר שמעון חזן: באים אנשים, קבלת קהל, לא משנה, אבל זו לא הנקודה עכשיו,
- 19 אליאור. אליאור, מטר משם יש את המעון יום השיקומי, אני
- 20 מדבר על התושבים. עשו שם חניה מסודרת. אנשים במועצה
- 21 הדתית עוזבים ב-16:00 בצהריים, יש שם גם את החניה
- 22 שקרובה למעון יום השיקומי, שזה מטר מהמועצה הדתית, אני
- 23 ספרתי משהו כמו 17 חניות. יש את החניות למטה בבלוקים,

- 1 מר אליאור עמר: אדוני סגן ראש העיר, אתה נכנס לדין שהוא לא רלוונטי
- 2 מבחינתי. אני אומר שזה לא תקין, וזה גם מה שכתבנו בדברי
- 3 ההסבר בזימון לדין, לא תקין שבאים וסוגרים חניה ותוחמים
- 4 חניה בלי שוועדת תחבורה אישרה את זה.
- 5 מר שמעון חזן: וועדת תחבורה, אמרתי לך מה עשינו. יש פרוצדורה, ענבל
- 6 אישרה את זה,
- 7 מר יוסי סולימני: אם הוא אומר שזה אושר בוועדת תחבורה וזה מסודר,
- 8 מר אליאור עמר: מה זה אושר? זה אושר שבוע שעבר, החניה סגרו אותה לפני
- 9 חודש פלוס.
- 10 מר שמעון חזן: נכון, בגלל אילוצים טכניים.
- 11 מר אליאור עמר: אז ראש העיר, אני מבקש ממך, אתה תעשה מה שאתה רוצה,
- 12 תביא לנו חודש אחרי את ההחלטות לפה.
- 13 מר שמעון חזן: לא אמרנו את זה.
- 14 מר אליהו זוהר: לא, לא, לא.
- 15 מר שמעון חזן: ולגבי הארבע חניות האלה, אנחנו נשב עם המועצה הדתית.
- 16 מר אליהו זוהר: הוא בודק את זה עכשיו, בסדר, מה אתם רוצים?
- 17 גב' מירי דדון: מה בקשר לאבני שפה ששירדים שם ברש"י חמישה חודשים?
- 18 דוברת: זה לא אותו דבר.
- 19 גב' מירי דדון: קשור, קשור.
- 20 מר יוסי סולימני: אז אליאור, מה, נוכח התשובה שלו אתה רוצה להוריד את זה
- 21 מסדר היום?
- 22 גב' מירי דדון: השכנים זועקים.
- 23 מר אליהו זוהר: אחרי 50 שנה הבאנו אבן,
- 24 גב' מירי דדון: אבל למה היא עובדת שם חמישה חודשים?

בסדר, הבאנו אבן,	מר אליהו זוהר:	1
והיא לוקחת עשר חניות.	גב' מירי דדון:	2
את צודקת, הבאנו אבן, בגלל הגשמים הוא עצר, ייגמרו הגשמים,	מר אליהו זוהר:	3
		4
עוד מדביקים להם דוחות לאלה שחונים בצדדים.	גב' מירי דדון:	5
ייגמרו הגשמים בעזרת השם הוא ישים את האבנים משתלבות.	מר אליהו זוהר:	6
אין בעיה, אם זה ייקח עוד חמישה חודשים, תיקחו על עצמכם לבטל לכל אלה שקיבלו את הדוחות.	גב' מירי דדון:	7
		8
אני בעזרת השם מאמין שזה תוך חודש ייכנס לעבודה.	מר אליהו זוהר:	9
תוך חודש, זה יעמוד עוד חודש?	גב' מירי דדון:	10
צריך להיכנס לעבודה.	מר אליהו זוהר:	11
אז תיקחו את זה, שימו את זה בסביונים, יש שם שטח ריק.	גב' מירי דדון:	12
שתצא מפה אמירה שאנחנו מבקשים שהדברים יתנהלו כמו שצריך ואנחנו מבקשים שהחניות שם יחזרו לרשות הציבור.	מר אליאור עמר:	13
		14
אתה תבדוק מבחינת החוק מה מגיע.	מר אליהו זוהר:	15
יו"ר וועדת תחבורה הוא האינסטנציה המחליטה בעניין הזה.	מר יוסי סולימני:	16
הדברים יתנהלו בחוקיות גמורה ובצורה מסודרת. אני הסברתי שענבל היא אשת המקצוע, היא וליאור בר בעצם. העניין של וועדת תחבורה הוא עניין פרוצדורלי, מי שבעל מקצוע זאת ענבל ממשטרת אשדוד, היא אומרת אפשר לעשות לפי סימונים במפה והיא מאשרת את זה. אחרי שהיא אישרה את זה, בין הפער הזה לבין הישיבה והוועדה עצמה, אני רק מזכיר שגם צבענו אדום לבן וגם כחול לבן כדי שחס ושלום, יש שם בעיות של בטיחות, על סמך מה שהיא אמרה, בסדר? לא על סמך מה	מר שמעון חזן:	17
		18
		19
		20
		21
		22
		23
		24

שאנחנו אמרנו, על סמך מה שהיא אמרה, שגם לגבי היציאות	1
וגם זה, ואני בין הפרוצדורה הזאת לבין הישיבה עצמה לקחתי	2
את האחריות. הכל היה בצורה חוקית, הכל היה תקין, הכל היה	3
על פי מפות שהיא אישרה את זה כשוטרת וזהו.	4
מר שי סיום: מאד יכול להיות שאפשר להביא למועצה הדתית את החניות	5
שנמצאות שם ולא את החניות האלה. כי זה בית, זה אנשים,	6
זה קניות.	7
מר שמעון חזן: זה לא בית, זה המבנה שלהם.	8
מר מישל טפירו: זה המבנה, זה לא בית, זה במבנה עצמו.	9
מר שי סיום: אני יודע איפה זה.	10
מר יוסי סולימני: אליאור, אפשר להוריד את זה? יופי.	11
מר מישל טפירו: זה במבנה עצמו, הלאה.	12
מר שמעון חזן: 100%, נושא הבא.	13
גב' מירי דדון: רגע, אז אלו שקיבלו דוחות, כל אלו שקיבלו דוחות ברש"י,	14
איפה שאבני השפה,	15
מר אליהו זוהר: כן.	16
גב' מירי דדון: יבוטל להם.	17
מר אליהו זוהר: לא מבוטל, תביאי אותם אלי.	18
מר אליאור עמר: רגע, שניה, גם גברתי רכזת הישיבה, אנחנו מבקשים, מאחר	19
ומירי יושבת פה והיא אומרת שהיא לא זוכרת שדנו בזה	20
בישיבה, היא היתה נוכחת בישיבה ביום ראשון.	21
מר שמעון חזן: היא באה מאוחר, בוא, נו, אליאור, אני לא משקר.	22
מר אליאור עמר: אוקי.	23
גב' מירי דדון: זה בפרוטוקול, הפרוטוקול נשלח אלינו?	24

1	מר שמעון חזן:	בוודאי.
2	גב' מירי דדון:	אז זה כתוב בתוך הפרוטוקול?
3	מר שמעון חזן:	אני אביא לך את זה, בוודאי, מה.
4	מר יוסי סולימני:	לא רק את, כולנו נקבל את הפרוטוקול.
5	מר אליהו זוהר:	זה טוב לכולנו בסוף.
6	גב' מירי דדון:	אני הייתי צריכה להיות בוועדת ביקורת, אל תעשה לי וועדות
7		אותו יום.
8	מר שמעון חזן:	מה אני עכשיו אשם, אלוהים?
9	מר נדב ויצמן:	עשית וועדה חופפת.
10	גב' מירי דדון:	כן, גם יום שלישי.
11	מר בצלאל מזרחי:	גם בכוונה.
12	מר אליאור עמר:	מירי, אני מציע ומבקש שכחברת וועדה תבקשי דיון חוזר
13		בסוגיה הזאת כי אפשר להסתפק בחניה אחת. גם ככה רב
14		העיר לא בכל הימים פה,
15	גב' מירי דדון:	אבל זה לא אושר, לא היתה הצבעה.
16	מר אליאור עמר:	הוא אומר שזה אושר.
17	גב' מירי דדון:	איך? הוא הצביע לבד?
18	מר שמעון חזן:	זה וועדה שהיתה, את הגעת מאוחר לוועדה הזאת.
19	גב' מירי דדון:	כן, אבל עם מי יש וועדה?
20	מר שמעון חזן:	היה שם את יחיאל, נציג ציבור,
21	גב' מירי דדון:	לא היו חברי מועצה.
22	מר שמעון חזן:	אז מה?
23	מר אליהו זוהר:	אנשי מקצוע.
24	מר אליאור עמר:	מיהם חברי הוועדה?

נראה לי יעקב טלה, הוא לא היה, אני ושמעון.	גב' מירי דדון:	1
ונציג ציבור, יחיאל המהנדס, ענבל,	מר שמעון חזן:	2
אבל נציגי ציבור לא מצביעים.	גב' מירי דדון:	3
למי יש זכות הצבעה בוועדה?	מר אליאור עמר:	4
לכולם, לא?	מר שמעון חזן:	5
מה פתאום, רק לחברי המועצה.	גב' מירי דדון:	6
רק חברי המועצה.	מר אליהו זוהר:	7
רק חברי המועצה.	גב' מירי דדון:	8
רק חברי המועצה? אני חושב, עידית, תקני אותי אם אני טועה,	מר אליאור עמר:	9
שהחלטה הזאת לא,		10
עזוב, עזוב, בואו נקבל החלטה, תעלה את זה להצבעה,	מר יוסי סולימני:	11
ההצעה שלהם בעד ונגד, בוא נתקדם.		12
אתה רוצה שנעלה את זה ככה?	מר אליהו זוהר:	13
כן, כן, כן. ככה הוא רוצה, בבקשה.	מר יוסי סולימני:	14
ככה אתה רוצה?	מר אליהו זוהר:	15
בסדר, נו.	מר יוסי סולימני:	16
ההחלטה התקבלה לפי מה שאני מתרשם על ידי חבר מועצה	מר אליאור עמר:	17
אחד, אני חושב שזה לא תקין.		18
לא בטוח, אני לא יודעת,	עו"ד עידית יפת:	19
מה לא בטוח? עידית, נו מה. הוא אומר לך, מה את רוצה? היא	מר שי סיום:	20
לא היתה, מה את רוצה?		21
הוא אמר שהיה נציג ציבור.	עו"ד עידית יפת:	22
היה נציג ציבור.	מר שמעון חזן:	23

אבל נציג ציבור לא מצביע, אני מתפלאת עלייך. רק חברי מועצה מצביעים.	גב' מירי דדון:	1
אז עוד פעם זה לפרוצדורה מי מצביע, מי לא מצביע. הסבירו לכם, הביקורת היא במקומה, מקבלים את זה, אומר יו"ר הוועדה,	מר יוסי סולימני:	3
אבל מה זה יעזור שמקבלים את זה כשזה יישאר ככה?	מר אליאור עמר:	6
לא, לא,	מר אליהו זוהר:	7
אתה הסמכת, מועצת העיר הסמיכה אותנו להיות יו"ר וועדה, אנחנו סומכים עליו. יושבים שם נציגים של האופוזיציה.	מר יוסי סולימני:	8
אז אני מבקש שזה יבוא לדיון,	מר אליאור עמר:	10
יושבת שם נציגת משטרה, נו,	מר שמעון חזן:	11
זה לא רלוונטי,	מר אליאור עמר:	12
זה רלוונטי מאד.	מר שמעון חזן:	13
אני מבקש, אני יכול לבקש לערוך דיון נוסף בוועדה?	מר אליאור עמר:	14
אני מתנגד.	מר שמעון חזן:	15
אני אגיד לך משהו אחר.	מר אליהו זוהר:	16
אני אשלח לך בקשה מסודרת במייל.	גב' מירי דדון:	17
אני אגיד לך משהו אחר.	מר אליהו זוהר:	18
על מה הבקשה?	מר יוסי סולימני:	19
מה בקשה?	מר בצלאל מזרחי:	20
לא, זה ביניהם, זה בסדר.	מר אליהו זוהר:	21
זה על תחבורה.	גב' מירי דדון:	22
ללו, אפשר להצביע על ההצעה שלהם?	מר יוסי סולימני:	23

1	מר אליהו זוהר:	אני יכול להצביע אבל אני רוצה לסדר את זה ככה ברוח טובה,
2		אנחנו לא,
3	מר יוסי סולימני:	לא, זה ברוח טובה.
4	מר אליהו זוהר:	אין בעיה. אתכם ביחד, איתה ביחד יותר נכון, הם יעשו את
5		התהליך הבא: יבדקו מבחינתנו מה אפשר להוריד שם
6		מהחניות, אם אנחנו אומרים יש ארבע חניות והרב צריך לקבל,
7		ובוא נאמר גם יו"ר, אז אפשר להוריד שתי חניות.
8	מר שמעון חזן:	זה מה שאמרתי.
9	מר נדב ויצמן:	חניה אחת לציבור.
10	מר אליהו זוהר:	לא, זה שלהם, יש להם שם.
11	מר שמעון חזן:	זה מה שאמרתי, אני אשב, אני אבדוק את זה.
12	מר אליהו זוהר:	אנחנו הולכים לכיוון הזה, אם יש ארבע, לבחון את זה, עם הרב
13		והיו"ר, זהו, אין בעיה. בסדר?
14	מר אליאור עמר:	אז מה הבעיה שיהיה עוד דיון?
15	מר שמעון חזן:	לא צריך, אני לא אשגע את ענבל הזאת, עד שהגעתי אליה
16		אחרי חודש וחצי.
17	מר אליהו זוהר:	לא, הוא יבוא לך עם פתרונות.
18	מר שמעון חזן:	ותשאל אותה איזה, אנחנו עוברים דרך תאים של עצורים.
19	מר יוסי סולימני:	אליאור, אתה רוצה שנוריד מסדר היום או נצביע? מה
20		שתחליט.
21	מר אליהו זוהר:	לא, מה שאמרתי לך אליאור, הוא יביא את זה, אליאור, אנחנו
22		נביא את זה לשיבה הבאה עם פתרון.
23	גב' מירי דדון:	אה, אוקי.
24	מר אליהו זוהר:	מה אתה רוצה?

מר שמעון חזן:	1	אם יהיה פתרון ראש העיר.
מר אליאור עמר:	2	מקובל.
מר אליהו זוהר:	3	בסדר, מה אתה רוצה?
מר יוסי סולימני:	4	אז יופי, אז זה ירד מסדר היום.
מר אליהו זוהר:	5	אנחנו רוצים לבוא למקום טוב, אם צריך להוריד נוריד, אם צריך להשאיר, נגיד לכם, אבל נהיה אתכם כנים לפחות. בסדר?
מר יוסי סולימני:	7	הנושא הבא.
מר נדב ויצמן:	8	אפשר ראש העיר משפט?
מר בצלאל מזרחי:	9	על הנושא השלישי.
מר נדב ויצמן:	10	אני רציתי לדבר איתך.
מר אליהו זוהר:	11	על מה?
מר נדב ויצמן:	12	על הנושא של חדר עבודה לאופוזיציה. אני יודע,
גב' טלי יצחק:	13	אבל זה לא עכשיו.
מר יוסי סולימני:	14	אבל יש סדר יום, נדב, הולכים לפי סדר היום.
מר אליהו זוהר:	15	נדב, רק נסיים ואחר כך, בסדר? מועדוניות לילדים עם צרכים מיוחדים. אני רוצה לבקש, על הדיון האחרון שהיה לנו, העלה
	17	אותו כבר,
מר יוסי סולימני:	18	אתם רוצים להציג את הנושא?
גב' מירי דדון:	19	כן.
מר יוסי סולימני:	20	לפי דעתי זה,
מר אליהו זוהר:	21	הוא כבר אמר אותו.
מר יוסי סולימני:	22	כל הדיון פה מיותר אחרי שאמר,
גב' מירי דדון:	23	מה אמרת?
מר יוסי סולימני:	24	אחרי שאמר ראש העיר על העניין הזה של הכסף.

למה? אני מדברת על מועדונית לילדים עם צרכים מיוחדים,	גב' מירי דדון:	1
נכון? על פי חוק אמור להיות מועדונים לילדים עם צרכים		2
מיוחדים, המפעיל זה משרד הרווחה, אוקי? פעם קודמת אמרת		3
לי שיש מועדונית לילדים בכורש, ליד כורש, ליד הבית שלך.		4
הלכתי, ביררתי, בדקתי, אין מועדונית.		5
זה לא לילדים זה למבוגרים.	מר יוסי סולימני:	6
אבל אנחנו דיברנו על ילדים.	גב' מירי דדון:	7
בסדר.	מר יוסי סולימני:	8
איך יתכן,	גב' מירי דדון:	9
בסדר.	מר אליהו זוהר:	10
מה בסדר? אתה אמרת לי כאן,	גב' מירי דדון:	11
יש שם גם לילדים ויש שם גם למבוגרים.	מר יוסי סולימני:	12
אני לא מאמינה, אתה אמרת לי, אדוני סגן ראש העיר, אמרת	גב' מירי דדון:	13
לי שיש מועדונית לילדים עם צרכים מיוחדים מול הבית שלך,		14
נכון? הלכתי, ביררתי, הסתכלתי, בדקתי, מסתבר שאין.		15
לא לילדים אמרתי, אמרתי שיש,	מר יוסי סולימני:	16
אני אמרתי לילדים.	גב' מירי דדון:	17
אין בעיה.	מר אליהו זוהר:	18
אמרתי שיש מועדונית,	מר יוסי סולימני:	19
לילדים.	גב' מירי דדון:	20
שקיימת שם מועדונית.	מר שי סיום:	21
לא, יש שם מועדונית הרבה שנים.	מר יוסי סולימני:	22
ליד בית כנסת כורש.	מר מישל טפירו:	23
כן, של אקי"ם.	מר יוסי סולימני:	24

- 1 גב' מירי דדון: יש היום בקריית מלאכי 75 משפחות עם בעלי צרכים מיוחדים.
- 2 מר יוסי סולימני: אני רוצה להשיב לך רגע בעניין הזה,
- 3 גב' מירי דדון: אל תשיב לי, אני רוצה שתקבלו החלטה למצוא מקום,
- 4 מר יוסי סולימני: זה כתוב, זה כתוב.
- 5 גב' מירי דדון: ולעשות להם מועדונית.
- 6 מר יוסי סולימני: כתבת את זה, בסדר. אז עכשיו אנחנו רוצים להשיב לך,
- 7 בסדר?
- 8 גב' מירי דדון: תשיב.
- 9 מר יוסי סולימני: אז אנחנו קיימנו פה דיון בוועדה לקידום מעמד הילד לפני
- 10 שלושה שבועות.
- 11 גב' מירי דדון: הייתי פה.
- 12 מר יוסי סולימני: את היית נוכחת בישיבה הזאת, נכון. ואנחנו דיברנו שם, בדברי
- 13 הפתיחה של ראש העיר וגם בדברי הסיכום שלי נאמר בפירוש
- 14 שאנחנו נשקוד על תכנית שאמורה לטפל בכל הנושא הזה של
- 15 ילדים בעלי צרכים מיוחדים,
- 16 גב' מירי דדון: אתה עוד פעם מערבב אותי. אנחנו לא מערבבים עכשיו. אני
- 17 שאלתי שאלה, מבקשת תשובה. אני שואלת שאלה פשוטה,
- 18 איך אתה אומר לי,
- 19 מר יוסי סולימני: הרי לצעוק אני יכול לצעוק יותר חזק ממך,
- 20 גב' מירי דדון: אני לא צועקת.
- 21 מר יוסי סולימני: כשאת מדברת אני לא מפריע לך, אז עכשיו דיברת, תני לי
- 22 לדבר.
- 23 גב' מירי דדון: אני לא יודעת איך ישנת בלילה אחרי ששיקרת לי.
- 24 מר אליהו זוהר: לא, לא, לא,

1	גב' מירי דדון:	אמרת לי שיש מועדונית לילדים עם צרכים מיוחדים.
2	מר יוסי סולימני:	אמרתי שיש מועדונית,
3	גב' מירי דדון:	לילדים עם צרכים מיוחדים.
4	מר יוסי סולימני:	לאוכלוסייה, נכון, לא אמרתי ילדים.
5	גב' מירי דדון:	אני ציינתי ילדים.
6	מר יוסי סולימני:	אז לא אמרתי ילדים ויש שם מועדונית של אקי"ם,
7	גב' מירי דדון:	לילדים.
8	מר יוסי סולימני:	שפעילה שם בדיוק זה מה שאמרתי לך.
9	גב' מירי דדון:	75 משפחות לא מכירות את המועדונית.
10	מר יוסי סולימני:	מירי, את רוצה עכשיו לדבר יחד איתי? את דיברת, הצגת את
11		הנושא, עכשיו אנחנו רוצים להשיב לך.
12	גב' מירי דדון:	בבקשה, תשיב לי,
13	מר יוסי סולימני:	יפה, אז אל תפריעי לי.
14	גב' מירי דדון:	איך אתה אומר לי דבר שהוא לא אמיתי.
15	מר יוסי סולימני:	אל תיכנסי לי לדברים.
16	גב' מירי דדון:	לא אכנס לך, אני אקשיב לך ואחר כך אולי אתה תקשיב לי ועוד
17		פעם אני אקשיב לך ונקשיב אחד לשני.
18	מר יוסי סולימני:	בשמחה, בשמחה אני אקשיב לך. אני מחכה להקשיב לך. הדיון
19		הזה שקיימנו פה התמקד בעיקר בנושא של ילדים בעלי צרכים
20		מיוחדים, מתוך זה שבאמת הנושא הזה הוא באמת בוער
21		לכולנו ואנחנו רואים חשיבות גדולה ובהקשר הזה אין באמת
22		קואליציה אופוזיציה. זה גם בא לידי ביטוי במערכת הבחירות
23		שהיתה וגם מאז הבחירות ועד עכשיו כמה דברים קרו בין לבין.
24		הדבר הראשון הוא שראש העיר הנחה את מנכ"ל העירייה

לעבוד על שינוי במבנה הארגוני של אגף החינוך. במסגרת אותו	1
שינוי במבנה הארגוני ייקלט עובד שתפקידו יהיה לתכלל את כל	2
הנושא הזה של החינוך המיוחד. שזה חלק מהעניין. מועדונית,	3
הקמה של מועדונית, עם כל הכבוד, באמת, אני מאד מעריך	4
את המסמך הזה שהגשתם, אבל תוך 60 יום להביא לפה	5
תכנית לפתוח מועדונית זה לעשות צחוק מעבודה.	6
ניתן גם 120 אם צריך.	7
מר אליאור עמר:	
זה לא כזה ביג דיל, מועדונית זה לא כזה ביג דיל, אני אשמח	8
גב' מירי דדון:	
שתקרא בכל זכות.	9
בכל אופן, העניין הזה של מועדוניות לילדים בעלי צרכים	10
מיוחדים זה נושא שאנחנו נוגעים בו יום יום, שעה, שעה ואנחנו,	11
תעשה.	12
גב' מירי דדון:	
בסדר.	13
מר יוסי סולימני:	
נעשו דברים גם.	14
מר יוסי סולימני:	
עושים ונעשה ונמשיך לעשות.	15
מר יוסי סולימני:	
נפרוס לך אותם.	16
מר אליהו זוהר:	
אני לא, אני חושבת מה הלאה, אני חושבת עליהם, כשהם	17
גב' מירי דדון:	
חוזרים הביתה והם צריכים,	18
מר יוסי סולימני:	
כן, כן, גם אנחנו חושבים עליהם שהם חוזרים הביתה לא פחות	19
ממך, אולי קצת יותר.	20
מר בצלאל מזרחי:	
יוסי, מה אתה, אמרת, תסיים עם הוועדה.	21
מר יוסי סולימני:	
בכל אופן אנחנו שוקדים כרגע על תכנית יחד עם אגף הרווחה,	22
יחד עם גורמים מקצועיים, צלי כממלא מקום ראש העיר ומחזיק	23
תיק הרווחה עוסק בזה,	24

- 1 מר בצלאל מזרחי: האגף לשירותים חברתיים, אני מבקש.
- 2 מר יוסי סולימני: האגף לשירותים חברתיים, עוסק בזה באמת יום, יום ואנחנו
- 3 בקשר שוטף בהקשר הזה. הוא תיכף גם יפרט כמה דברים
- 4 שהוא עושה בעניין הזה. ולכן זה בפירוש נמצא על השולחן, מה
- 5 גם שעכשיו, נוכח הגדלה הצפויה בהכנסות מארנונה שדיבר
- 6 עליה קודם ראש העיר, שזה משהו כמו 600,000 שקל בשנה,
- 7 גב' מירי דדון: אנחנו לא נחכה עוד שנה שיהיה לנו,
- 8 מר יוסי סולימני: לא, לא, הכסף הזה אמור להיכנס מיד.
- 9 גב' מירי דדון: כולה מועדונית.
- 10 מר יוסי סולימני: נכון.
- 11 גב' מירי דדון: בסך הכל מועדונית.
- 12 מר יוסי סולימני: אז גם את האמצעים יהיו לנו בעזרת השם, אני מקווה שבקרוב
- 13 ממש אנחנו נוכל ליישם את התכנית הזו.
- 14 מר בצלאל מזרחי: אני רוצה לציין, חלק מהדברים, בפתח הדברים, לפני שאני
- 15 אתייחס למועדונית אני רוצה להתייחס לנתון אחד, וכבר אני
- 16 אגע גם בנושא של המועדונית, לנתון אחד שהוא מאד
- 17 משמעותי ובאמת יצאה איזה הודעה שעדיין לא נסגרה לגמרי,
- 18 כי על פי הרישום הראשוני, וכבר מיהרו חבריי לספסל
- 19 האופוזיציה לתקוף אותה, על הנתונים. אז קודם כל באמת
- 20 אתם צודקים, היו נתונים לא מדויקים ואני ארצה לשים את
- 21 הדברים על דיוקם. במחלקה, בשנת 2014 היו 2836 תיקים.
- 22 מנהלת האגף לשירותים חברתיים נכנסה ב-2017, בינואר
- 23 2017, היו בה כבר 2191 תיקים. ובסוף 2018 1923 תיקים.
- 24 מר אליאור עמר: כמה היו ב-2014?

1	מר בצלאל מזרחי:	שניה, אני אחזור, אתה גם תקבל את הנתונים. ב-2014 היו
2		2836 תיקים. סיימנו את 2018 עם 1923 תיקים ברווחה.
3	מר יוסי סולימני:	700 פחות.
4	מר בצלאל מזרחי:	ומבני משפחה פעילים,
5	גב' מירי דדון:	השאלה אם סגרו להם.
6	מר בצלאל מזרחי:	שניה, על הכל אנחנו נדבר, על הכל ניתן תשובות. בני משפחה
7		מטופלים במספרים זה היה 7202 ב-2014. נכון ל-31/12 על
8		פי הנתון המשוקלל האחרון שנבדק על ידי היישומים, על ידי
9		הדוחות האחרונות שנמסרו בשבוע האחרון, אנחנו עומדים על
10		4568 מטופלים, זאת אומרת,
11	מר יוסי סולימני:	זה עוד פחות מ-21%.
12	מר בצלאל מזרחי:	פחות מ-21% ולכן הבשורה היא לפניכם, היום ברוך השם
13		מתושבי קריית מלאכי אנחנו עומדים על 18% מתושבי העיר
14		שמטופלים ברווחה.
15	מר אליאור עמר:	אני מברך את שי סיום על תפקודו כמנהל מחלקת הרווחה.
16	מר בצלאל מזרחי:	הוא לא היה שם בכלל, נו, בלי דמגוגיה עכשיו.
17	מר אליהו זוהר:	אתם אלופים אתם.
18	מר בצלאל מזרחי:	קודם כל מגיע, סליחה שניה, קודם כל מגיעה מילה טובה לשני
19		אנשים בעיקר, אני לא אקח את הקרדיט לי, לראש העיר ובלי
20		להעליב אותו, כי הוא לא היה שם אז, למנהלת האגף לשירותים
21		חברתיים יואלה תבור.
22	מר אליאור עמר:	למה הוא לא היה? הוא היה.
23	מר בצלאל מזרחי:	שניה, נו עזוב.
24	מר אליהו זוהר:	הוא עזב.

- 1 מר בצלאל מזרחי: לשי מגיע, שניה, סליחה שניה,
- 2 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
- 3 מר בצלאל מזרחי: חבריי, תנו לי לסיים, תקבלו, 18% זאת הבשורה. ואני אתן
- 4 כמה הדגשים מאד חשובים,
- 5 (נשמעות מחיאות כפיים)
- 6 מר בצלאל מזרחי: 18% קריית מלאכי, אנחנו הולכים לעמוד עם גב זקוף.
- 7 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
- 8 מר בצלאל מזרחי: ידידי, אנחנו כולנו כאן על הספסל, וחשוב לנו,
- 9 גב' מירי דדון: אבל מה זה קשור עכשיו למועדונית?
- 10 מר בצלאל מזרחי: אני רוצה להגיע.
- 11 גב' מירי דדון: זה לא קשור בכלל.
- 12 מר בצלאל מזרחי: אני רוצה להגיע למועדונית.
- 13 גב' מירי דדון: אז תגיע.
- 14 מר בצלאל מזרחי: זה הנתון, כי חבריי לספסלי האופוזיציה מיהרו לתקוף את
- 15 הנתונים, באמת צדקתם, ביקשתי בדיקה חוזרת ובדק ונמצא
- 16 שיש נתונים של עו"סים שלא נמסרו כשהכל הוקלד, אנחנו
- 17 עומדים על 18%, אלה המספרים. עכשיו אני אומר משהו אחד
- 18 לגבי סגירת התיקים כי ידיתי לשולחן של חברי מועצת העיר
- 19 העלתה את הנושא הזה ובאמת היא צודקת. אז מה
- 20 הקריטריונים לסגירת תיקים? ישנם קריטריונים. אם משפחה
- 21 לא יוצרת קשר עם הרווחה וזה דו כיווני,
- 22 גב' מירי דדון: תקופה של.
- 23 מר בצלאל מזרחי: תקופה של לפחות שנתיים, עכשיו אני אומר, תני לי לסיים, וזה
- 24 נעשה מצד, או אי הסכמה שנובעת מצד הלקוח, מבחינתנו אין

מטופל רווחה, הלקוח שזקוק לשירותי המחלקה לשירותים	1
חברתיים לא מעוניין או שהוא אומר שהיעד הושג, או שהוא	2
עבר עיר, יש שורה ארוכה של דברים, שבהם ועל פי כלים	3
וקריטריונים מקצועיים בלבד הוא מוצא והתיק נסגר. היה	4
והלקוח מעוניין לחזור,	5
שניה, לפני שאתה עונה,	6
גב' מירי דדון:	
שניה, שניה, תני לי לסיים את דבריי, אני אקשיב לך בקשב רב.	7
מר בצלאל מזרחי:	
האם משנכנסת לרווחה השתנו הקריטריונים?	8
מר נדב ויצמן:	
שניה, שניה, לא השתנו, הקריטריונים הם קריטריונים של	9
מר בצלאל מזרחי:	
המשרד לשירותים חברתיים, זה לא משהו פופוליסטי.	10
מר יוסי סולימני:	
משהו ארצי.	11
מר בצלאל מזרחי:	
אני רוצה לומר דבר שהכי נפלא, ב-31/12/2017 נסגרו מעל	12
770 תיקים, אני אדייק, 772 או 778 תיקים נסגרו ב-2017.	13
כמה מהם חזרו לצרוך את השירותים, באו וביקשו בחזרה,	14
מירי, הנתון הזה משמעותי בשבילך. כמה מהם, מאותם	15
לקוחות דרשו ואמרו אה, אה, גברת עו"סית, אני צריך את	16
השירותים שוב. סך הכל באו וביקשו במהלך 2018, 18 לקוחות	17
ביקשו להחזיר את התיק שלהם. בינואר 2019,	18
מר אליאור עמר:	
איך תקציב מחלקת הרווחה גדל ב-11 מיליון שקל?	19
מר בצלאל מזרחי:	
אני אענה לך גם, שניה, ברשותך, ראש העיר, אני אענה לך גם	20
על זה, תשמח לשמוע. אני אענה רק אני רוצה לסיים. בינואר	21
2019 באה עוד לקוחה שסגרו את התיק שלה בדצמבר 2017	22
וביקשה. סך הכל, נכון להיום, 20/2/2019, סך הכל 19 תיקים	23
חזרו להיות פעילים ממה שנסגרו, תראו את הפער. נסגרו 770	24

תיקים. המצב הזה צריכים כולנו להיות מאושרים בו. אני רוצה	1
לומר, באמת, ולא בקטע של מילים ריקות או חלולות. עבודה	2
יפה של מנהלת הרווחה לשירותים חברתיים, מנהלת האגף	3
לשירותים חברתיים,	4
מר אליאור עמר: ושל הממונה.	5
מר בצלאל מזרחי: ושל ראש העיר, זה היה בקדנציה הקודמת, אני חייב לשים את	6
זה כאן על השולחן, יש 23 תיקים,	7
מר שי סיום: אני חייב להגיד לו משהו.	8
מר בצלאל מזרחי: שניה, תן לי שניה לסיים. 23,	9
(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)	10
מר בצלאל מזרחי: 23 תכניות, מנהלת האגף הכניסה תכניות, 23 תכניות	11
ולשאלתך, מהיכן גדל הסכום הכספי, כי הרשות, ייאמר לשבחה	12
גם כן של מנהלת האגף, שהיא משיגה תקציבים לפרויקטים,	13
לחלק גדול מהפרויקטים, לאוכלוסיות מוחלשות, או לאוכלוסיות	14
שזקוקות לעזרה מגיעות ב-100% תקציב מהרווחה, כולל בכוח	15
אדם, כולל בתקציבי פעילות לעזור לאותן משפחות. חלק	16
מהפעולות דורשות מאיתנו השתתפות, כמו הפעילות, המועדון	17
של מגדלור, מגדלור עכשיו, הרשות נדרשה לשים על זה כסף	18
40,000 שקל, לעומת תקציב שהושג ממשד הרווחה. עוד	19
פעולות שעומדות על הפרק, וכאן אני ניגש לנושא של	20
המועדוניות. אז זו תשובה לגבי למה עלה הכסף, כי הכסף	21
נעשה בעיקר ב-23 תכניות חדשות שאמורות לתת לא פחות	22
רווחה, אבל בעיקר שירותי חברתיים לעזור לאותן משפחות	23
לצאת מהמעגלים שהם נמצאות בהן. לגבי המועדונית, נעשה	24

כעת רצון והצורך שהמחלקה סבורה, מנהלת האגף סבורה,	1
לעשות זה בעיקר לא מועדונית לילדים מבחינת צרכים מיוחדים	2
אלא מבחינת ילדים עם בעיות התנהגות, זה הצורך המיידי	3
שלנו, הצורך בעיר מבחינת, כי מספר הילדים, את נקבת	4
במספר, לא משנה כמה המספר, הוא קרוב למדויק, אני רק	5
אומר, כאשר אתה פותח מועדונית היא צריכה לילדים בטווח	6
גילאים נמוך. מה שאת נקטת,	7
מועדונית? מגיל 3 עד 24.	8
גב' מירי דדון:	
סליחה שניה, מה שאת נקטת זה על הגילאים מאפס עד 21.	9
מר בצלאל מזרחי:	
גב' מירי דדון:	10
אני לא נקטתי מאפס,	
סליחה שניה, ברשותך, לא משנה.	11
מר בצלאל מזרחי:	
גב' מירי דדון:	12
אבל אל תכניס לי דברים.	
לא, מה שאת אומרת תגידי.	13
מר בצלאל מזרחי:	
גב' מירי דדון:	14
לא אמרתי.	
אז משלוש עד 21.	15
מר אליהו זוהר:	
גב' מירי דדון:	16
יש הבדל, אפס,	
אבל לא כתוב בהצעת החלטה מה שהוא אמר.	17
מר אליאור עמר:	
מר בצלאל מזרחי:	18
שניה, מה שנדרש מבחינת האגף להשקיע עכשיו, כשיש לנו	
קבוצות גדולות יותר של ילדים עם בעיות התנהגות, שם	19
הפרויקט הזה הוא יקר מאד והרשות הולכת לעשות אותו,	20
בהמשך למה שגם היה בוועדה למעמד הילד, נבדק בדיוק איזה	21
צרכים בדיוק ילדים עם צרכים מיוחדים, איזה בדיוק צריך את	22
המענה לשעות אחר הצהריים. בל נשכח שילדים עם אוטיזם או	23
עם בעיות כאלה ואחרות הם מגיעים בשעה 16:30, יש להם	24

יום לימודים ארוך בחוץ, כשהם מגיעים הם פחות כלים לזה,	1
המענה שהרשות סבורה שהיא צריכה לתת,	2
אתה רוצה שנעשה עצומה נראה כמה רוצים?	3
גב' מירי דדון: סליחה שניה,	4
מר בצלאל מזרחי: מאיפה אתה יודע? יש לך ילד כזה בבית שאתה אומר דבר	5
גב' מירי דדון: כזה?	6
מר בצלאל מזרחי: מנהלת האגף,	7
גב' מירי דדון: איך אתה אומר שהם פחות צריכים?	8
מר בצלאל מזרחי: לא, מנהלת האגף, שניה, מנהלת האגף,	9
גב' מירי דדון: ילד עם אוטיזם רוצה להוציא משחק מהארון הוא לא יכול ללכת,	10
11 הוא צריך לגרור את אבא שלו או אמא שלו בשביל להביא,	
12 הילדים שלנו אומרים אמא, תביאי לי את זה.	
מר בצלאל מזרחי: אנחנו בעד לעזור, אנחנו לא נגד.	13
גב' מירי דדון: אתה לא בעד לעזור אם אתה אומר לי שעכשיו אתה מטפל	14
15 במשהו אחר. במקום כממונה על הרווחה תגיד לי חד משמעית	
16 מירי, אין בעיה, אני הולך לטפל בזה. אם תצטרך עזרה אני פה	
17 בשבילך.	
מר בצלאל מזרחי: בעיות לילדים, התנהגותיות נדרש, זה פרויקט מאד מאד,	18
גב' מירי דדון: אין בעיה, אני יודעת מה נדרש, גם זה נדרש.	19
מר בצלאל מזרחי: סליחה שניה,	20
גב' מירי דדון: זה לא קשור להצעה שהעלינו, העלינו הצעה לעשות מועדונית	21
22 לילדים עם צרכים מיוחדים.	
מר בצלאל מזרחי: אני עונה לך.	23
גב' מירי דדון: אתה לא עונה לי, אתה עונה לי משהו אחר.	24

1	מר בצלאל מזרחי:	אני עונה לך.
2	מר צביקה דוידי:	אתה עונה לי שאתה רוצה ללכת עכשיו לעשות מועדונית
3		לילדים עם בעיות התנהגות. אני מדברת על צרכים מיוחדים.
4	מר בצלאל מזרחי:	אני אביא גם לחבריי את הנתונים.
5	מר יוסי סולימני:	בעיות התנהגות זה לא צרכים מיוחדים?
6	גב' מירי דדון:	לא.
7	מר יוסי סולימני:	מי אמר?
8	גב' מירי דדון:	לא.
9	מר יוסי סולימני:	מי אמר?
10	גב' מירי דדון:	ככה, כי אני יודעת טוב מאד. צרכים מיוחדים זה אוטיזם.
11	מר יוסי סולימני:	ממש לא.
12	גב' מירי דדון:	זה אוטיזם.
13	מר יוסי סולימני:	ממש לא.
14	גב' מירי דדון:	ממש כן.
15	מר יוסי סולימני:	קודם כל גם ילדים מצוינים זה צרכים מיוחדים.
16	גב' מירי דדון:	אני מביאה הצעה,
17	מר יוסי סולימני:	גם ילדים מחוננים זה גם צרכים מיוחדים, אם את כבר מדברת.
18	גב' מירי דדון:	סליחה, אני עכשיו מדברת על, אתה רוצה שאני אגדיר לך על
19		רצף האוטיזם? על הרצף האוטיסטי אני מדברת.
20	מר יוסי סולימני:	בוודאי שכן, בוודאי שכן.
21	מר שי סיום:	על מה הוויכוח עכשיו, על מה כן ומה לא?
22	גב' מירי דדון:	לא יודעת. אני מעלה רעיון, אתם ממציאים לי רעיון אחר? מה
23		זה השטויות האלה?
24	מר יוסי סולימני:	את יכולה להציע מה שאת רוצה, אנחנו תיקף נצביע.

1	גב' מירי דדון:	אוקי, אז אל תביא לי הצעה אחרת.
2	מר יוסי סולימני:	אנחנו יכולים לתת הצעה אחרת, בוודאי שכן.
3	גב' מירי דדון:	תביא, אם היא כתובה.
4	מר יוסי סולימני:	נכון.
5	גב' מירי דדון:	אם היא כתובה.
6	מר יוסי סולימני:	בבקשה.
7	גב' מירי דדון:	לא כתוב בהצעות, בסדר יום שזה יהיה.
8	מר יוסי סולימני:	אין בעיה.
9	מר אליהו זוהר:	מירי,
10	מר בצלאל מזרחי:	אז אמרתי, מתוך בדיקה,
11	גב' מירי דדון:	אתה לא יודע מה זה ילדים עם אוטיזם, אתה לא יודע. אם אתה
12		אומר לי שיש סדרי עדיפויות וזה יותר חשוב.
13	מר בצלאל מזרחי:	לא סדרי עדיפויות שלא מתייחסים, השאלה היא,
14	גב' מירי דדון:	למה? אתה אומר לי זה יותר חשוב לך.
15	מר בצלאל מזרחי:	מה הבעיות, שניה אחת,
16	גב' מירי דדון:	אני אומרת לך שחור, לא, אתה אומר לי לא, אני אעשה קודם
17		לבן, מה קשור? אני מדברת איתך על מועדונית לילדים עם
18		צרכים מיוחדים.
19	מר אליהו זוהר:	מירי, הוא מדבר עכשיו, מירי,
20	גב' מירי דדון:	זה לא מעניין מה שהוא מדבר, הוא לא מדבר לעניין, הוא לא
21		מדבר על מה שאני מדברת, על מה שאנחנו מציעים.
22	מר אליהו זוהר:	בסדר, אנחנו עכשיו מדברים בכללי על הרווחה, אחר כך נלך
23		ממוקד, הולכים ממוקד אחר כך.
24	גב' מירי דדון:	ביקשנו דוח של הרווחה? לא ביקשנו דיווח.

- 1 מר אליהו זוהר: זה חשוב אבל, לראות את הצרכים של כל,
- 2 מר בצלאל מזרחי: במקטע הראשון של הדוח שהבאתי לכם מופיע מה העיר
- 3 משקיעה בעיקר באותן אוכלוסיות מיוחדות,
- 4 גב' מירי דדון: אבל אנחנו לא ביקשנו עכשיו פרטים שתנפה לנו עכשיו את מה
- 5 שהולך ברווחה. אנחנו העלינו לסדר היום הצעה, אם אפשר,
- 6 בעזרת השם, אם תצביעו כן ותרצו לקדם את הנושא הזה,
- 7 לעשות מועדונית לילדים,
- 8 מר יוסי סולימני: אנחנו לא צריכים את ההצבעה כדי לקדם את הנושא הזה,
- 9 מירי,
- 10 גב' מירי דדון: אנחנו כן, זו הצעה,
- 11 מר יוסי סולימני: אנחנו לא צריכים את ההצעות שלך בשביל זה, אנחנו מקדמים
- 12 את הנושא הזה גם בלעדיך, עם כל הכבוד לך.
- 13 גב' מירי דדון: זו הצעה, לפחות אני לא משקרת. לפחות אני לא משקרת,
- 14 לפחות אני לא אעמוד פה בפני כל קריית מלאכי ואגיד להם יש
- 15 מועדונית,
- 16 מר יוסי סולימני: יש מועדונית.
- 17 גב' מירי דדון: אין מועדונית לילדים עם צרכים מיוחדים.
- 18 מר יוסי סולימני: יש מועדונית, תיגשי לשם ותראי.
- 19 גב' מירי דדון: 75 משפחות לא יודעות על זה, על מה אתה מדבר?
- 20 מר יוסי סולימני: ילדי אקו"ם זה לא צרכים מיוחדים?
- 21 גב' מירי דדון: על מה אתה מדבר?
- 22 מר יוסי סולימני: ילדי אקו"ם זה לא צרכים מיוחדים?
- 23 גב' מירי דדון: לא, אמרת לי מבוגרים, תחליט, ילדים או מבוגרים?
- 24 מר יוסי סולימני: מה ההבדל? ילדי אקו"ם הם ילדים מבוגרים. תיגשי ותראי.

מבוגרים זה 21 ומעלה.	גב' מירי דדון:	1
תיגשי ותראי.	מר יוסי סולימני:	2
מבוגרים זה 21 ומעלה.	גב' מירי דדון:	3
בואו נתקדם, חבל על הזמן, אנחנו לא מגיעים פה להבנות, חבל על הזמן.	מר יוסי סולימני:	4
מי שמקצועי, אני רק רוצה לסיים, אני לא בא בדיון פופוליסטי,	מר בצלאל מזרחי:	6
כי המשפחות הללו חשובות לכולנו ואנחנו עושים הכל לעזור להם. האגף לשירותים חברתיים, אני מציע לחבריי בנספח		7
שצירפתי לכם מופיע בסוף שורה של אירועים והרצאות ודיונים שהעירייה,		8
אין להם זמן ללכת להרצאות, אתה מדבר על המשפחות האלה.	גב' מירי דדון:	9
שניה, אם את רוצה זה בסדר, שניה אני אסיים.	מר בצלאל מזרחי:	10
אבל אין קשר להרצאה פה.	מר שי סיום:	11
זה בכלל לא קשור.	גב' מירי דדון:	12
אין קשר.	מר שי סיום:	13
מיצוי זכויות, מה שאנחנו יכולים לעשות לעזר,	מר בצלאל מזרחי:	14
נשמה טובה, אני דיברתי היום עם עשר משפחות לילדים עם צרכים מיוחדים, אתה יודע מה הם אמרו לי? חבל על הכסף של	גב' מירי דדון:	15
ההרצאות, אנחנו לא יכולות ללכת בשעות האלה. מה, מה,		16
תשאל את גב' יואלה מי בא, כמה מגיעים.		17
ברשותך אפשר כמה מילים?	מר נדב ויצמן:	18
כן, בבקשה.	מר אליהו זוהר:	19
אם כבר הוא עשה יח"צ לרווחה,	מר נדב ויצמן:	20
		21
		22
		23

לא, לא, אל תמשיכו, זה סתם מיותר. אני רוצה לדעת מה הם	גב' מירי דדון:	1
חושבים על מה שהצענו.		2
בסדר, עשר דקות לנושא שלא קשור בכלל.	מר שי סיום:	3
מה, לא קשור.	גב' מירי דדון:	4
אתה רוצה, תביא מצגת את מנהלת הרווחה ותעשה לנו פה	מר שי סיום:	5
הצגה. אבל זה לא קשור.		6
ואתה יודע מה, צלי, אני חייבת להגיד לך כאן ליד כולם, אני	גב' מירי דדון:	7
מאד מאמינה בעשייה שלך, מאד, אני אמרתי את זה גם		8
לאליאור. בגלל זה אני מציעה דבר שהוא באמת רלוונטי והוא		9
משהו שהוא נצרך. אנחנו לא במלחמות פה, זו עשייה של כולם.		10
לא, בכלל לא.	מר אליהו זוהר:	11
אנחנו לא מחפשים את השאפו, קח את השאפו, אתה אומר לי,	גב' מירי דדון:	12
אבל הוא על סדר היום שלנו.	מר יוסי סולימני:	13
אין בעיה, שיהיה שלכם, קח, רעיון שלך, אוקי? תקדמו לי את	גב' מירי דדון:	14
המועדונית לילדים עם צרכים מיוחדים הם צריכים את זה. לנו		15
אין את הילדים האלה בבית, אתה לא יודע מה זה ואני לא		16
יודעת מה זה.		17
אבל מקדמים את זה, מקדמים.	מר יוסי סולימני:	18
עכשיו בואו תקדמו את זה. אדוני ראש העיר, אתה רוצה	גב' מירי דדון:	19
להעלות את הצעת ההחלטה, בבקשה.		20
אני אומר, אנחנו עושים תהליכים ביחד אתכם, זה לא אחד נגד	מר אליהו זוהר:	21
השני חלילה, זה האינטרס של העיר של כל הילדים, זה לא		22
אינטרס של מישהו ממוקד פלוני חלילה, זה של כל העיר. מה		23
שאמרתי בהתחלה, את המתכלל, זו המטרה לדברים האלה.		24

ודיברנו גם עם יואלה, אפילו היום אני דיברתי איתה, כל דבר	1
שאתם מעלים או אנחנו מעלים על הרווחה אני אתכם, אף אחד	2
לא אמר שחלילה, רק אני אומר אולי 60 יום זה משהו ממוקד,	3
זה לא נכון 60 יום.	4
מה 60 יום אדוני?	גב' מירי דדון: 5
לא, רשום 60 יום.	מר אליהו זוהר: 6
תגידי לי, את יודעת מה העלות של תפעול מועדונית, את יודעת	מר יוסי סולימני: 7
מה העלות של מועדונית בשנה?	8
לא, אבל הוא אומר,	גב' מירי דדון: 9
את יודעת מה?	מר יוסי סולימני: 10
למה, אתה יודע?	גב' מירי דדון: 11
כן.	מר יוסי סולימני: 12
מהי?	גב' מירי דדון: 13
600,000 שקל בשנה. עכשיו זה נראה לך, רגע,	מר יוסי סולימני: 14
תעלי מיסים בשביל זה. אין כסף, השמיכה קצרה, מה את	מר בצלאל מזרחי: 15
רוצה?	16
אני רוצה שתענה לי עכשיו,	גב' מירי דדון: 17
את רוצה לקבל החלטה מעכשיו לעכשיו? זה יהיה נכון לשנת	מר יוסי סולימני: 18
התקציב הבאה.	19
כמה יעלה לך לעשות את המועדונית של מה שאתה רוצה?	גב' מירי דדון: 20
לא, לא,	מר יוסי סולימני: 21
לילדים עם בעיות התנהגות?	גב' מירי דדון: 22
אנחנו עובדים בזה.	מר יוסי סולימני: 23
יוסי, כמה יעלה?	גב' מירי דדון: 24

450.	מר בצלאל מזרחי:	1
יפּי.	גב' מירי דדון:	2
עכשיו שניה, אני אסביר לך. חבר'ה, יש פה טעות, כאילו אנחנו	מר בצלאל מזרחי:	3
מתנגדים. הילדים, מי שיש לו את הנתונים,		4
אתה יכול להעלות את זה, בוא נראה מי יצביע בעד ומי יצביע	גב' מירי דדון:	5
לא בעד.		6
הנה, יש הצעה מצוינת, את ה-600,000 שקלים שאנחנו	מר נדב ויצמן:	7
לוקחים משני המפעלים באזור התעשייה,		8
700.	מר שי סיום:	9
לא, זה 550 בהתחלה. אז אין בעיה.	מר אליהו זוהר:	10
להקצות לנושא הזה.	מר נדב ויצמן:	11
נוריד את המלגות.	מר בצלאל מזרחי:	12
אז המלגות, הכל יורד? מה קרה לכם, חבר'ה, אנחנו נעשה את	מר אליהו זוהר:	13
זה מתואם.		14
מתנ"ס, מלגות, תרבות.	מר מישל טפירו:	15
זה משהו שכולנו נסכים עליו.	מר נדב ויצמן:	16
באמת שאני לא מחפשת,,	גב' מירי דדון:	17
שניה, חבריי, חבריי, האוכלוסייה עם הצרכים המיוחדים,	מר בצלאל מזרחי:	18
אתה יודע ממתי הקמת את הגן?	גב' מירי דדון:	19
סליחה שניה,	מר בצלאל מזרחי:	20
בקלות אתה תגיע.	גב' מירי דדון:	21
אני אתכם.	מר אליהו זוהר:	22
מירי, האוכלוסייה הזאת היא חשובה לנו ואנחנו נעזור לכל	מר בצלאל מזרחי:	23
אוכלוסייה.		24

- 1 גב' מירי דדון: למה? אמרת שיש לך עכשיו עדיפות עכשיו לילדים הבעייתיים.
- 2 מר בצלאל מזרחי: שניה, אבל אמרתי לך שאם יש לי בקבוצת גיל של יסודי, של
- 3 א'-ד' או ב'-ו', יש לי קבוצה של 12 או יותר נערים שזקוקים כעת
- 4 למועדונית חדשה שיש אותה,
- 5 גב' מירי דדון: גם הם זקוקים, בכל עיר היום יש מועדונית לילדים עם צרכים
- 6 מיוחדים, כל העיר.
- 7 מר בצלאל מזרחי: דרך אגב, אני אומר לך, אחכים אותך, אז מנהלת האגף
- 8 לשירותים חברתיים לוקחת,
- 9 דובר: אנחנו לא מקבלים את הדעה שלך, אנחנו רוצים את המועדונית
- 10 הזאת בפנים.
- 11 מר בצלאל מזרחי: שניה, שניה, זכותך. אתה עדיין לא מנהל האגף, אתה לא
- 12 תקבע מה הצרכים החשובים יותר.
- 13 דובר: לא, אני כחבר מועצה,
- 14 מר בצלאל מזרחי: יש אוכלוסייה, זכותך.
- 15 דובר: שמעתי את מנהלת הרווחה, אני חושב שזה יותר חשוב.
- 16 מר בצלאל מזרחי: אז אני אומר, אליאור, ידידי, אין לו את הנתונים איזה משפחות
- 17 ואיזה אוכלוסייה זקוקה יותר ואיפה אפשר לתת יותר את
- 18 המענה. אנחנו לא נגד, אנחנו בעד. אבל צריך לעשות, איזה
- 19 דברים צריך יותר את הצרכים ולפי זה לתת. אנחנו חיילים
- 20 להתמסר לכל אוכלוסייה כמה שיותר, אבל יש סולם של
- 21 עדיפויות.
- 22 מר אליאור עמר: אני מבקש שתביאו את זה להצבעה.
- 23 מר בצלאל מזרחי: אין בעיה.
- 24 מר אליאור עמר: תקראו בבקשה את הצעת ההחלטה.

- 1 מר יוסי סולימני: בואו נסכים להעביר את זה לוועדה למעמד הילד,
2 גב' מירי דדון: לא, אני לא מוכנה לוועדה לקידום הילד, ממש לא.
3 מר אליאור עמר: שזה יעבור למחלקת הרווחה שתגבש תכנית מדויקת על זה.
4 מר אליהו זוהר: בסדר, אין בעיה.
5 מר אליאור עמר: בבקשה.
6 גב' מירי דדון: רגע, בבר רוצה להגיד משהו.
7 מר אברהם בבר אזולאי: אני באמת, הנושא הזה הוא רגיש לצערי. אז באמת תיקח
8 לתשומת ליבך, יש שם את הבניין שבנו של אופק. אפשר
9 לעשות מועדוניות, קאונטרי לילדים,
10 גב' מירי דדון: לא חסר מקומות.
11 מר אברהם בבר אזולאי: אפשר, לא יודע, אין שם כלום, אין תזוזה, אולי לפטר את
12 העמותה הזאת. אני פונה לראש העיר פה, באמת שזה אפילו
13 לא, הכנסת אותי להנהלה, כלום, בכלל, אפילו פגישה אחת לא
14 היתה.
15 מר אליהו זוהר: לא, אני אגיד לך, כל אופק,
16 מר אברהם בבר אזולאי: ואנחנו במקרה רגישים לדברים האלה, לא, תן לי, נדב, זה
17 מעציב מאד.
18 מר נדב ויצמן: אתה צודק.
19 מר אברהם בבר אזולאי: שאופק כזה עומד שם, אולי אפשר להשקיע בו קצת כסף,
20 לבנות את הקומה למעלה,
21 מר אליאור עמר: מה עם זה באמת? לפני שנתיים אמרנו שזה מתקדם.
22 מר אליהו זוהר: נכון, נכון.
23 מר אברהם בבר אזולאי: רק אתה רוצה להיות באזור?
24 מר אליאור עמר: סליחה, בבר, מתנצל.

מר אברהם בבר אזולאי: אני באמת פונה ברגש וברגשות, אתה קח את זה, בוא נזיז את	1
המקום הזה, נביא תרומות, נביא, יש משרד הרווחה, עכשיו	2
לפני הבחירות גם. יש שם, אפשר לאכלס 200-300 ילדים.	3
מר שמעון חזן: תנצל,	4
מר אברהם בבר אזולאי: שמעון, אל תצחק על העניין הזה, למה אתה גם שותף אליהם,	5
אתה היית חבר מועצה.	6
מר אליהו זוהר: כן, אבל זה לא תלוי בו,	7
מר אברהם בבר אזולאי: לא, הוא, לא אתה.	8
(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)	9
מר בצלאל מזרחי: מירי, יש לי הצעה רצינית יותר,	10
גב' מירי דדון: לא, אל תביא לי הצעה מול הצעה.	11
מר אליאור עמר: אדוני הממונה על האגף לשירותים חברתיים, זו ההצעה	12
שאנחנו מבקשים להצביע עליה.	13
מר שמעון חזן: אתה לא מחליט על מה להצביע, בוא, שיהיה לך פרופורציות.	14
גב' מירי דדון: מה זה לא מצביעים? אופק זה הצבעה אחרת.	15
מר בצלאל מזרחי: רגע, מירי, רוצה לעשות משהו פרודוקטיבי? נשב ביחד אני ואת	16
עם יואלה,	17
גב' מירי דדון: קודם נצביע, אחר כך אני אשב.	18
מר בצלאל מזרחי: לא על זה, לא על תאריך.	19
מר אליהו זוהר: צלי.	20
מר בצלאל מזרחי: חבריי, אני רוצה לומר לפרוטוקול, בכנסת יש דבר הכי חכם,	21
כשאתה מביא הצעה להטיב עם אזרחים אתה צריך להביא	22
מקור תקציבי.	23
מר נדב ויצמן: הנה, נתתי לך, תוספת עכשיו,	24

1	מר בצלאל מזרחי:	נוריד מלגות?
2	מר נדב ויצמן:	שנה אחת אם לא תהיה ברירה נעשה את זה.
3	מר בצלאל מזרחי:	זה לא שנה אחת, אתה צריך,
4	מר נדב ויצמן:	שנה שעברה לא חילקת מלגות בכלל.
5	מר אליאור עמר:	נשלח את הגזבר למצוא כסף אם צריך.
6	מר בצלאל מזרחי:	שניה, שניה, חבריי,
7	מר אליהו זוהר:	קיבלו הרבה מלגות.
8	מר בצלאל מזרחי:	אני מציע דבר,
9	מר נדב ויצמן:	לא, מהתקציב של היום?
10	גב' מירי דדון:	אני לא מעבירה את זה לשום וועדה, כאן עכשיו הצבעה. מי
11		שמוכן בבקשה.
12	מר יוסי סולימני:	הצבעה, אנחנו נוריד את זה מסדר היום. נצביע נגד, מה
13		הבעיה?
14		(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
15	מר בצלאל מזרחי:	אני רוצה רק ברשותכם, זה נושא יותר מדי חשוב בשביל
16		לעשות עליו פופוליזם.
17	גב' מירי דדון:	איזה פופוליזם?
18		(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
19	מר אליהו זוהר:	חבר'ה, אתם חוצים קווים אדומים בלי להרגיש לפעמים, כי פה
20		מדובר בדיני נפשות, רק בדיני נפשות. כתוב מי שנכווה
21		ברותחים נזהר בצוננים.
22	גב' מירי דדון:	שמעת?
23	מר אליהו זוהר:	אז כל אחד עכשיו רוצה להביא סוגיה, להיות הצדיק, שחלילה
24		אני אומר בסדום.

1	מר אליאור עמר:	בואו נהיה כולנו צדיקים ונאשר את ההצעה.
2	מר אליהו זוהר:	בדיוק. כולנו הולכים על זה לתקופה, לא 60 יום, ביחד איתנו
3		לדיון, נכין תכנית. כולנו ביחד לאותה מטרה.
4	גב' מירי דדון:	120 יום אדוני ראש העיר?
5	מר אליהו זוהר:	מצדי שבוע שנצא.
6	גב' מירי דדון:	120 יום אדוני ראש העיר?
7	מר אליהו זוהר:	כן, אפילו פחות התכנית, אני אומר פחות.
8	גב' מירי דדון:	תעלה להצבעה.
9	מר יוסי סולימני:	אבל זה על סדר היום של הוועדה לקידום מעמד הילד גם ככה.
10	גב' מירי דדון:	זה לא על שום סדר יום, לא ראיתי שום תאריך.
11	מר אליאור עמר:	רגע, אז מה שיוסי אמר לא רלוונטי?
12	גב' מירי דדון:	לא, זה ראש העיר קובע, סליחה,
13	מר אליאור עמר:	נכון, עכשיו אנחנו מצביעים. אז בואו נצביע. אדוני ראש העיר,
14		בוא נצביע, ההחלטה מוסכמת על כולם.
15	מר אליהו זוהר:	ההחלטה מוסכמת על כולם, עושים תהליך ביחד, מבחינתנו זה
16		בדיני נפשות שלנו, של כולם. אנחנו לאותה מטרה בעיר הזו,
17		אנחנו נקדם את זה במהירות הבזק. אנחנו נעשה תיאום אתכם
18		ביחד, עם אנשי המקצוע נחליט ימים ביחד, אבל לאותה מטרה.
19	גב' מירי דדון:	120 יום?
20	מר אליהו זוהר:	פחות אפילו אני אומר.
21	גב' מירי דדון:	אדוני ראש העיר,
22		(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
23	מר אליהו זוהר:	אנחנו עושים תהליך, חבר'ה,

1	מר נדב ויצמן:	רגע, האם מה שצלי אומר ויואלה שיש עדיפויות קודמות
2		לדברים אחרים,
3	מר בצלאל מזרחי:	לילדים עם בעיות התנהגות, עזוב, יש משפחות עם בעיות,
4	מר אליהו זוהר:	אני אסביר, צלי, בוא בבקשה, אני מסביר. יש פה רגישות,
5		סליחה חבר'ה, יש פה רגישות לכל המחלקה הזאת. אז הוא
6		אמר על הפרק עומדת איזה היא סוגיה כזו. אנחנו מחליטים
7		פרק חדש שמעלים עוד נושא. הנושא שאנחנו מדברים עליו
8		היום הוא לליבנו ואני אתכם. אני לא אומר עכשיו שנה, בואו
9		ניקח בערך ארבעה חודשים, פחות אפילו אם נצליח. הצלחנו,
10	גב' מירי דדון:	הצבעה.
11	מר אליהו זוהר:	כן, הנה, הצבעה, אני מצביע אתכם. בטח.
12	מר נדב ויצמן:	רגע, מה הפגישה הראשונה לגבי זה?
13	מר אליהו זוהר:	אנחנו נעשה עם אנשי המקצוע.
14	מר בצלאל מזרחי:	כמה זמן?
15	מר אליהו זוהר:	ארבעה חודשים.
16	גב' מירי דדון:	תן לראש העיר את זה.
17	מר אליהו זוהר:	יש לי את זה פה.
18	גב' מירי דדון:	אה, אוקי.
19	מר אליהו זוהר:	ארבעה חודשים אנחנו הולכים ביחד.
20	מר אליאור עמר:	תקריאי את זה להחלטה.
21	גב' מירי דדון:	התכנית תכלול מיקום המועדונית, פעילותה,
22	מר אליהו זוהר:	לא, זה בסדר,
23	מר אליאור עמר:	מירי, הוא מקריא את זה לפרוטוקול גם ככה.
24	מר אליהו זוהר:	מירי.

אוקי.	גב' מירי דדון:	1
אנחנו מתחילים בתהליך,	מר אליהו זוהר:	2
אין עליך, אין.	גב' מירי דדון:	3
שהוא חשוב לכולם, חלילה.	מר אליהו זוהר:	4
והילדים עם צרכים מיוחדים הם בלב שלך.	גב' מירי דדון:	5
אנחנו חיים במקום הזה, אנחנו מבינים את הנפשות הפועלות.	מר אליהו זוהר:	6
אני כשאני החלטתי, כמו שהיא אמרה, הידידה הוותיקה שלי		7
ששנים אני מכיר אותה, היא דיברה על בית שולמית. אתם		8
יודעים מה אמרו לי כשבאתי לברך פה? זה שתרם את הכסף,		9
לקח אותי הצידה ואומר לי אני רוצה לומר לך משפט, והיתה		10
איתי הבת של אחיו, שהבת שלה גם עם צרכים מיוחדים, היא		11
באה, היא נאמה שם גם. מותר להגיד את השם? כי היא היתה		12
בנאום הזה. והוא אמר לי משפט פשוט, לקח אותי הצידה,		13
אומר לי אני רוצה לומר לך, לא ראיתי את הדבר הזה באף עיר,		14
למה? כולם שמים את המקומות האלה במקומות הנידחים		15
בארץ, באיזה שהיא פינה בעיר. אני שמתי את זה בלב העיר.		16
ואתם יודעים בדיוק מה היה צריך להיות שם בעבר.		17
גם בחינוך, שהיו יוצאים החוצה.	מר מישל טפירו:	18
ואני שברתי את המוסכמות ושמתי את זה שם, כי אמרתי זה	מר אליהו זוהר:	19
צורך שכולם צריכים לראות אותם. הילדים האלה הם יקרים לנו		20
ואני, למה התחלתי בתהליך גם בגנים? בגן ארז,		21
ברוך השם.	גב' מירי דדון:	22
לתקשורת, כיתה לחינוך מיוחד עם כל המשאבים בבית ספר	מר אליהו זוהר:	23
אלי כהן, עם כל המשאבים שזה עולה יקר להם, אמרתי בואו,		24

ובזמן תכנית הבראה עשית את זה.	מר מישל טפירו:	1
בדיוק. אז אנחנו אתכם, קריית מלאכי ביחד, זה לטובת העיר	מר אליהו זוהר:	2
ואנחנו ביחד.		3
יישר כוח.	מר אליאור עמר:	4
זהו.	מר אליהו זוהר:	5
הצבענו?	גב' מירי דדון:	6
צריך להקריא את הצעת ההחלטה.	מר אליאור עמר:	7
מחלקת החינוך והרווחה הגישו תכנית להקמת מועדונית	מר אליהו זוהר:	8
לילדים ולבני נוער עם צרכים מיוחדים בתוך ארבעה חודשים,		9
ראש העיר לדעתי יש וועדה.	מר שמעון חזן:	10
אז מה אני אמרתי?	מר אליהו זוהר:	11
תשתף את הוועדה.	מר שמעון חזן:	12
בעזרת השם, בתוך כארבעה חודשים, אבל אנחנו נתחיל	מר אליהו זוהר:	13
במקביל.		14
זה נמצא על סדר היום גם ככה.	מר יוסי סולימני:	15
בדיוק, זה מה שאני אומר. אם אנשי המקצוע וגם חברי	מר אליהו זוהר:	16
העירייה, במקום שהיו"ר פה נמצא, מעמד של הילד, אנחנו		17
נעשה תכנית ביחד, הבנות, יעדים, נציב לנו יעדים, נכין לנו		18
תקציבים, מירי גם יושבת, שלומי גם יושב שם.		19
מצוין. מנהל אגף החינוך יושב,	מר יוסי סולימני:	20
כולם.	מר אליהו זוהר:	21
מנהלת הרווחה יושבת.	מר יוסי סולימני:	22
אז מי בעד? פה אחד, תודה לקדוש ברוך הוא.	מר אליהו זוהר:	23
החלטה: מאושר על ידי כל חברי המועצה.		24

1. מר יוסי סולימני: זה עובר לדין בוועדה למעמד הילד.
2. (גב' מירי דדון יצאה מהשיבה)
3. מר אברהם בבר אזולאי: יש עוד משהו?
4. מר אליהו זוהר: לימודים אקדמאיים.
5. גב' טלי יצחק: בבקשה.
6. מר אליהו זוהר: נתחיל עד שהיא תבוא?
7. גב' טלי יצחק: כן, שיתחילו, מי מגיש את זה? מי מסביר את הלימודים?
8. מר אליהו זוהר: על הנושא של האקדמאים.
9. מר נדב ויצמן: עד שמירי תגיע ותציג משהו אפשר להעלות משהו שלא בסדר?
10. מר יוסי סולימני: בוא נסיים את סדר היום רק.
11. מר אליהו זוהר: את סדר היום.
12. מר יוסי סולימני: לא, אליאור, שמישהו יציג את הנושא.
13. מר אליהו זוהר: תציג אותו אתה, מה זה משנה?
14. מר בצלאל מזרחי: תציג אתה.
15. מר אליאור עמר: טוב. מדובר בהצעה, אני אקריא ברשותכם את דברי ההסבר
16. בהתחלה. לימודים אקדמאיים לתושבים הנתמכים על ידי
17. מחלקת הרווחה. תושבים המוכרים על ידי המחלקה לשירותים
18. חברתיים, עובדים בדרך כלל בעבודות כפיים ומרוויחים בהן
19. שכר מינימום. הדבר מביא אותם באופן טבעי להתדפק על
20. דלתות אגף הרווחה, דומה שמעמיס הוצאות כבדות על קופת
21. העירייה. אנחנו מאמינים שעידוד של לימודים אקדמאיים
22. ולימודי מקצועות בסבסוד העירייה יש בה בכדי להביא ליציאת
23. אותם תושבים ממעגל הרווחה. אנו מציעים לפיכך להקים וועדה
24. שתבחן את האפשרות להעניק מלגות ללימודים אקדמאיים

לתושבים המוכרים באגף הרווחה. על הוועדה יוטל לגבש	1
מסמך מדיניות שיכלול תקצוב נדרש, קביעת קריטריונים	2
מומלצים להענקת המלגות, קביעת התחומים שבהם יינתנו	3
המלגות וסוגיות נוספות שייראו רלוונטיות לצוותים המקצועיים.	4
אז כפי שנאמר באמת בדברי ההסבר, אני חושב שגם זה נושא	5
שיכול להיות מוסכם על כל מי שיושב מסביב לשולחן הזה. זה	6
ידוע שאגף הרווחה גוזל, גוזל זו לא מילה נכונה, אגף הרווחה	7
מצריך משאבים מאד גדולים, תקציב אגף הרווחה בתקציב	8
2019 הוא 40 מיליון שקל, זה 20%,	9
השני בגודלו בעיר.	10
מר שי סיום:	
השני בגודלו אחרי מחלקת החינוך. 20% מתקציב העירייה.	11
מר אליאור עמר:	
ואחת הדרכים באמת, א' לממש את ייעודה של מחלקת	12
הרווחה, וב' לאפשר חיסכון כספי בטווח הארוך, זה לתת	13
לאותם אנשים שעומדים בקריטריונים, שכפי שנאמר צריכים	14
להיקבע, את האפשרות ללכת ללימודים אקדמאיים, את	15
האפשרות ללכת ללימודי מקצועות. לרכוש מקצוע, בין אם זה	16
מקצוע, משהו מקצועי ובין אם זה משהו אקדמי, כדי שיאפשר	17
להם להיכנס למעגל העבודה, לעבודה רצינית שאפשר להכניס	18
בה יותר משכר מינימום, שתאפשר להם לכלכל את עצמם	19
באופן מכובד וראוי, וכך בעצם כל הצדדים יכולים להרוויח, גם	20
אנחנו, אנחנו נוכל לחסוך כספים שאנחנו מוציאים היום לטובת	21
הטיפול באותם תושבים, וגם אותם תושבים, התושבים שלנו	22
ירוויחו שהם יוכלו לרכוש לעצמו מקצוע איכותי ומכניס ולחיות	23
בכבוד ולפרנס את עצמם בכבוד, זו הדעה שלנו.	24

- 1 דובר: אתה מדבר על הקורסים, זה כולל קורסים?
- 2 מר אליהו זוהר: כן, כן, זה הכל, כולל, כל אחד לפי הנתונים שלו, הקריטריונים
- 3 שלו.
- 4 מר אליאור עמר: בדיוק, הקריטריונים זה בהתאם למעמד שלך, בהתאם לגיל,
- 5 בהתאם להכנסות, בהתאם להרבה דברים אחרים, בהתאם
- 6 לתחומי העניין שלך.
- 7 דובר: אתה צריך, יש קורסים ויש אקדמיה,
- 8 מר אליהו זוהר: כן, כן, זה בסדר, אתה בוחן את זה.
- 9 מר אליאור עמר: לכן הצעת ההחלטה שלנו אומרת שאנחנו בעצם מקימים איזה
- 10 שהיא וועדה, או מעבירים את זה לאיזה שהיא וועדה קיימת,
- 11 שהוועדה הזאת תצטרך לשבת על המדוכה ולקבוע ולהחליט
- 12 מהם קווי היסוד של אותה תכנית שאנחנו מעוניינים לקדם
- 13 ושאי מקווה שנצביע בעד הקידום שלהם. לאחר שהתכנית
- 14 הזאת תגובש היא תבוא לעיון נוסף למועצת העיר, יחד עם
- 15 הסברים של הצוותים המקצועיים ואנחנו נידרש במידת הצורך
- 16 להצביע עליה בשנית.
- 17 מר אליהו זוהר: טוב, בסדר, אני מענה לך. קודם כל אתה בא לפתחנו,
- 18 מתפרץ לדלת פתוחה? מר אליאור עמר:
- 19 מר אליהו זוהר: בטוח. כי זה התהליך שהגדרנו אותו בהתחלה במשאבים שלנו
- 20 והגדרנו את החצי מיליון שקל שדיברנו על הסוגיה של ה-5%,
- 21 למה דיברנו? יש שם גם מלגות ב-200,000 שקלים. אז עוד
- 22 משאב שנוכל להכניס אותו למכלול הזה הוא טוב לנו. אנחנו
- 23 רוצים אותו, זה טוב, אנחנו בתוך הלופ הזה, כי הכסף הזה גם
- 24 מיועד לסטודנטים. מה שיהיה פה, אני חושב שיכול לקדם, זה

המעמד שמרכז צעירים יושב שם, ביחד עם אנשי המקצוע,	1
הרווחה ואנשי המקצוע בכלליות, אפשר למצוא את הפתרון גם	2
לאנשים האלה במכלול של מרכז צעירים. אני חושב שאנחנו	3
בתוך זה כולנו, לאותה מטרה,	4
(גב' מירי דדון חזרה לישיבה)	5
בדרך כלל, אדוני ראש העיר, האנשים שנתמכים על ידי מחלקת	6
מר אליאור עמר:	
הרווחה הם בגילאים של 30 פלוס, 35 פלוס, 40 פלוס.	7
מר אליהו זוהר:	8
אין בעיה.	
לכן מרכז צעירים לצערנו הרב לא מספק להם את הפתרון.	9
מר אליהו זוהר:	10
לא אמרתי,	
שם זה עד גיל 35.	11
גב' מירי דדון:	
לא, לא אמרתי השירות במרכז צעירים, לא. התהליך ביחד	12
מר אליהו זוהר:	
בחשיבה עם מרכז צעירים, לא במכלול של מרכז צעירים, כי זה	13
עד גיל 35.	14
מר אליאור עמר:	15
להיוועץ איתם בוודאי אפשר.	
לא, כי אני אומר, הם מבחינתנו במנגנון של התעסוקה אקדמיה,	16
מר אליהו זוהר:	
במקביל הצד השני הרווחה, היא בוחנת לגופו של עניין כמה,	17
עד איפה הוא יכול ללמוד איזה מקצוע. הבחינה של המקצוע,	18
הרווחה פה, הקריטריונים הם מרכז צעירים. יש לנו גם כסף של	19
מלגות פה, אנחנו נשים אותם ביחד הכל. אני חושב שזה בסדר	20
גמור, זה לוקח אותנו למקום טוב, לחשיבה, כמו החלטנו את	21
ההחלטות האלה אפשר להחליט גם לזה, בכיף.	22
מר אליאור עמר:	23
בהחלט.	
מר אליהו זוהר:	24
בסדר?	

1	דובר:	אבל אין לנו תכנית.
2	מר אליהו זוהר:	לא, מכינים ביחד עכשיו. בסדר, מקובל?
3	מר אליאור עמר:	כן.
4	גב' מירי דדון:	היה לך יום מוצלח היום.
5	מר אליהו זוהר:	את יודעת למה? כי הייתי בצדיקים.
6	גב' מירי דדון:	אתה כל יום בצדיקים.
7	מר אליהו זוהר:	חייב, אני בלי הצדיקים לא עובר לי היום. אם אני לא בצדיקים
8		אין טעם לקיום בכלל.
9	גב' טלי יצחק:	אז תקרא את ההחלטה ופה אחד.
10	מר אליהו זוהר:	תוקם וועדה של אנשי מקצוע וחברי מועצת העיר שתקבע על
11		ידי ראש העיר ותכלול חברי מועצת העיר בהתאם לגודלם, זה
12		התהליך שדיברנו עליו. זה הולך ביחד איתנו לאותו מהלך. מי
13		בעד? פה אחד.
14		החלטה: מאושר על ידי כל חברי המועצה.
15	גב' מירי דדון:	אפשר לקדם הרבה נשים שם.
16	מר אליהו זוהר:	אני בכיף, כל מה שזה עושה טוב,
17	גב' מירי דדון:	וככה יצאו ממחלקת הרווחה, נשים וגברים, בסדר, אני יותר
18		בקטע.
19	מר אליהו זוהר:	כל מה שעושה טוב לאדם, חשוב לכולנו ביחד. זהו, זה מה
20		שחשוב. זה טוב לכולנו בסוף, זה לא לאחד כן ולאחד לא
21		חלילה. מה עכשיו?
22	גב' מירי דדון:	תודה רבה ראש העיר.
23	מר אליהו זוהר:	בכיף.
24	מר יוסי סולימני:	נושא אחרון, לא?

1	מר אליהו זוהר:	בטח, זה אחרון.
2	מר יוסי סולימני:	אה, רגע, מה לגבי החברה הכלכלית בסוף?
3	גב' טלי יצחק:	זה בסוף.
4	מר יוסי סולימני:	טוב.
5	מר אליהו זוהר:	טוב, פתח, בבקשה.
6	מר שי סיום:	הנושא האחרון, ומבחינתי הוא הקשה והכאוב ביותר. חשבת
7		שאולי היה יותר יפה אם מישהו אחר היה מציג אותו, אבל אני
8		בכל מקרה לוקח את זה עלי.
9	מר אליאור עמר:	אני יכול להציג אותו.
10	מר שי סיום:	לא, לא.
11	מר אליהו זוהר:	אני גם אציג אותו.
12	מר בצלאל מזרחי:	אני גם יכול להציג אותו.
13	מר אליהו זוהר:	אני כתבתי אותו.
14	מר שי סיום:	אני רוצה להציג את הנושא הזה כי אני באמת מדבר מדם ליבי.
15		לפני שנה וקצת התבטא מולי חבר מועצה צלי מזרחי וקרא
16		לסיפור העלייה מאתיופיה סיפורי סבתא. כמה חודשים אחרי,
17		מנכ"ל העירייה, באחת הפגישות במשרד הפנים אמר חבילת
18		יוצאי אתיופיה, חבילה מה שנקרא.
19	מר אליהו זוהר:	לא, לא בהגדרה הזאת.
20	מר שי סיום:	בהגדרה בדיוק.
21	מר אליהו זוהר:	שי סיום, אחי,
22	מר שי סיום:	יש לי את הפרוטוקול, שניה. אני אסיים, שניה.
23	מר אליהו זוהר:	לא,

1	מר שי סיום:	זה לא גוש קטיף, יש לנו את החבילה של בני אתיופיה, זה מה
2		שהוא אמר בדיוק.
3	מר אליהו זוהר:	טוב.
4	מר יוסי סולימני:	כל אחד והחבילה שלו.
5	מר שי סיום:	עכשיו, היום, בשבועות האחרונים אנחנו מתעסקים עם עובדת,
6		אני לא אקרא את שמה, עובדת, שמעון אני שמח שזה מצחיק
7		אותך.
8	מר שמעון חזן:	לא, חס ושלום,
9	מר שי סיום:	אני מבקש להיות בשקט, זה לא מצחיק.
10	מר אליהו זוהר:	הוא עם מירי.
11	מר שמעון חזן:	סליחה שי, סליחה, לא באמת, עשיתי עם מרי, מחילה.
12	מר שי סיום:	עכשיו יש לנו את הזכות, עם עובדת שגם ככה זרקה את
13		ההערות שלה, מלא מלא רפש, נתונים לא מבוססים, כאילו כי
14		זה מותר, כי זה בסדר, ואף אחד לא יעשה עם זה כלום. אז אני
15		נעמד על הרגליים האחוריות שלי ואני מקווה מאד שכולכם
16		נעמדים על הרגליים האחוריות שלכם, אבל נראה כאילו אף
17		אחד לא מתכוון לעשות עם זה שום דבר, ככה זה נראה. כאילו
18		אפשר וזה מותר לזרוק רפש על בחור כזה ועל בחור כזה, לא
19		יקרה שום דבר, אף אחד לא יעשה כלום. אני כאן להודיע
20		שכלום זו הגדרה לא נכונה והיא רחוקה מאד מהמציאות. אני
21		לא מתכוון לוותר בנושא הזה, לא מתכוון לוותר. יש כמות
22		עצומה של אנשים שלא מתכוונים לוותר בנושא הזה. עם
23		סליחות, ראינו אותי ברדיו לפני כמה ימים, הוא אומר מה, למה
24		אתם לא מקבלים סליחה, ביקשה סליחה, מה הבעיה? כי את

הסליחות כבר קיבלנו, אני קיבלתי ממנו סליחה, סליחה כנה,	1
אמיתית, פה בשולחן המועצה. בא והתנצל, באמת, בשיא	2
הכנות. וגם המנכ"ל, ישבנו פה, התנצל בלב מלא, הכל טוב.	3
מר אליהו זוהר: גם בעיתונות.	4
מר שי סיום: נכון, התנצל, באמת בכנות, אבל זה לא מונע את המקרה הבא.	5
זה לא מונע את המקרה הבא, לצערי הרב, זה לא מונע את	6
המקרה הבא. ועכשיו היא תתנצל עוד פעם ובעוד שבועיים	7
ניתקל במישהו אחר. לכן אני מבקש מהמנהל הישיר שלה,	8
וממך ראש העיר, לתת פתרון טוב יותר ויעיל יותר כדי למנוע	9
את המקרה הבא, זה הכל. עכשיו, במקרים הבאים שיבואו,	10
מר אליהו זוהר: לא, אתה לא צריך להגיד שיבוא חס וחלילה.	11
מר שי סיום: אני יודע,	12
מר אליהו זוהר: לא, אסור לצפות לרע.	13
מר שי סיום: תשמע, אני,	14
מר אליהו זוהר: אסור לך לצפות לרע, אסור לומר את זה.	15
מר שי סיום: אז אני בתוך,	16
מר אליהו זוהר: אסור לומר את זה, אסור, להוציא מהלשון דבר כזה.	17
מר שי סיום: שניה רגע, דקה, אני האחרון שמצפה לרע, אני האחרון. אבל	18
אני חי בתוך עמי ואני מכיר את הנפשות הפועלות. זה רק עניין	19
של זמן לצערי הרב, זה בדיוק כמו, להבדיל, כן? כמו הרומן	20
שלנו עם השכנים מדרום לצערי הרב. תמיד, אחרי תקופה של	21
זמן צץ משהו, מישהו מקבל עצבים, להבדיל אלפי הבדלות,	22
ברור.	23
מר אליהו זוהר: שמים וארץ.	24

מה לעשות? אז כדי למנוע את המקרה הבא אנחנו צריכים לתת	מר שי סיום:	1
פה החלטה שאומרת שמקרים כאלה לא מקובלים עלינו בעליל.		2
אנחנו בעד ההחלטה הזאת.	מר שמעון חזן:	3
בטח.	מר אליהו זוהר:	4
בעד, לא מקובלים, לא מקובלים.	מר מישל טפירו:	5
וכמובן שצריך לגבות את זה,	מר שי סיום:	6
מקובל עליך שמעון?	דובר:	7
אני חושב, תראה, קודם כל אני מצר על הדבר הזה ממקום של	מר אליהו זוהר:	8
כאב, ואני חושב שהרבה מהעדה מכירים אותי מהשנים שאני		9
ואתה ביחד, כולנו ביחד, מכירים אותי המון, המון שנים ואני		10
חושב שזה דבר הכי גרוע שאפשר לומר אותו. כי זה כואב, אני		11
אגיד לך, אני בתור ילד בפנימייה שלמדתי, סיפרתי לך מה		12
אמרו שאני כאילו באתי ממקום כזה, איך דיברו עלי בכיתה י"א,		13
י"ב, סיפרתי לך. ובאתי ממקום טוב ודיברו עלי כי באתי, כאילו		14
אני מקריית מלאכי, באתי לצפון לפנימייה והסתכלו ודיברו, כי		15
אין אבא, יש רק אמא, אין מי שיגן עליך, דיברו איתך בלשון		16
הקשה הזו, אבל אני העיניים שלי תמיד לקדוש ברוך הוא.		17
ואמרתי בסוף האדם יפנים בחיים שכל מה שנעשה עם האדם		18
בעולם זה עם הקדוש ברוך הוא. אני חושב שהדברים האלה		19
הם כואבים שבעתיים, אין ספק שהכאב הוא מר, אין ספק		20
שהכאב הוא מר, אבל אנחנו כעם, העם הנבחר, תסתכל על		21
ההיסטוריה עכשיו, מה נכתב על אחד שבחיים לא היית חושב		22
עליו. הנה עכשיו קראתי, לפני כמה זמן, פרשת יתרו דוגמא,		23
בכלל הוא גר, גר בכלל. נכתב בפרשה ראשון, לפני מתן תורה		24

אפילו, עד כדי כך. למה? כי הוא נתן עצה נבונה למשה. נבחר,	1
נתן עצה, השם בחר בו. שבע העצות הנבונות שאנחנו צריכים	2
להביא לאנשים בסוף, עצה חכמה ונבונה. האדם בסוף יפנים,	3
אבל אנחנו צריכים להיות העם הנבחר, להסתכל קדימה	4
ולשלוח בדברים שלנו, ביצר שלנו שזה הכאב הגדול, אני אומר	5
לך זה כאב מאד גדול, זה לא פשוט לחיות בדבר כזה, כמו	6
שאנחנו היינו חיים אז. הכאב הוא עצום, הוא לא פשוט, אבל	7
אני אומר, אנחנו כבני אדם צריכים להתעלות על עצמנו בהרבה	8
היבטים בחיים. יש כעסים, יש עליות ומורדות בחיים, בכל	9
ההיבטים. ואני מצר וראית מה עשיתי בעיתון, כל התהליך	10
שעשיתי היה תהליך מאד קשה, ואני בכאב, כי אני נמצא עם	11
העדה הזו שנים על גבי שנים, ואני מכיר אותם וחלקם הילדים	12
אצלי בבית, את זה אני אומר לך תמיד, וחלקם עובדים אצלי	13
עוד בעסק של אחי. אני מכיר את זה, אני חי איתם, חי בתוך	14
עמך ישראל אני. אבל אני אומר לפעמים, יצר האדם גובר בלי	15
יכולת של האדם בעולם, בהיבטים האלה. וזה כואב וזה חורה.	16
אני חושב שנוכל לטכס עצה ביחד, בוא נחשוב, נלבן את הסוגיה	17
הזו ממקום של חברות, לא ממקום של אויבים, ההיפך הוא	18
הנכון. החברות תועיל לנו יותר בחיים, השנאה מביאה חורבן,	19
חורבן היא מביאה בסוף. השלום מביא טוב לעולם, מכל	20
ההיבטים. ואנחנו מחפשים שלום. ואתם, המשפחות שלנו זה	21
אותו דבר, הקרבה היא קרובה מההיבט של חברות, אחי, גיסי	22
הם חברים, אחים, דודים, זה אותה משפחה בסוף. אז אני מבין	23
שהכאב הזה עצום, הוקעתי את זה במקום ראשון ואני עשיתי	24

אני חושב תהליך שאנשים כאילו אמרו לנו, יש לך אומץ, בהיבט	1
שלי כראש עיר. ההנהגה לפעמים קשה, ההחלטות של ראש	2
העיר בהנהגה לפעמים קשות, יש החלטות מאד קשות. זה כמו	3
שתחשוב שמפקד לוקח עכשיו חיילים לקרב, אותו חייל רק	4
התגייס עכשיו לצבא, חצי שנה, הוא יוצא לקרב. אבל למה הוא	5
בסוף אומר אני הולך עם המפקד הזה? כי הוא מאמין בו. ואז	6
הוא הולך איתו לקרב, לא יודע מה יהיה בקרב, כי הוא מאמין	7
במפקד שלו, ילד בגיל 18 שמתגייס. אז אני אומר, יש החלטות	8
מאד קשות, הן כואבות, אבל אנחנו בליבנו אתכם באש ובמים.	9
אפשר לראות את זה, אם זה עם מרכז נריה גם, כל העדה, בתי	10
כנסת, אנחנו נמצאים שם בחברות, בהכל אנחנו שם. היה	11
תהליך שאתם אמרתם לי אז, כשדיברנו אז על בית הכנסת,	12
בוא, אפילו שאני מזכיר לך, אפילו ששם הדיירים, אתה זוכר	13
איזה בלגן עשו לנו הדיירים, אמרו מה, במקלט הזה, אמרתי	14
להם יהיה פה בית כנסת, למה? לא בגלל שאני חושב שרק	15
מגיע, אלא שבאזור של קיבוץ גלויות גם צריך להיות המשאב	16
הזה. כי האוכלוסייה שאני מכיר ליד אמא שלי גרים שם אין להם	17
בית כנסת, למה שלא יהיה להם ברדיוס הזה? ולקחתי את זה	18
על עצמי, מול הדיירים שם, לקחתי החלטה. כי ההחלטה היתה	19
חשובה לי מבחינת ראייה, מבחינת החיבור, שילוב שלנו ביחד.	20
שהם צריכים גם את בית הכנסת שלהם וגם את הקהילה	21
הרחבה יותר. אני חושב שזה הדברים שנעשו. אני מצר על זה,	22
אני מוקיע את זה, אני אמרתי את זה בכל פורום. תרצו, נשב	23
עוד פעם, נחליט ביחד החלטות, מה שתמצאו אני אתכם.	24

1	מר יעקב טלה:	אני רוצה להוסיף עוד משהו פה בנידון.
2	מר אליהו זוהר:	בבקשה.
3	מר יעקב טלה:	מאד חשוב, כי באווירה הזאת שהם באים, גם אנחנו עברנו את
4		זה, גם בקהילה המרוקאית או כל אחד עבר את זה, זו אמירה
5		מאד יפה, אבל זה לא אומר שגם הקהילה האתיופית צריכה
6		לעבור את זה, זו אמירה לפעמים מקוממת. צריך ללמוד
7		מהעבר מה שלמדנו.
8	מר אליהו זוהר:	נכון.
9	מר יעקב טלה:	יש הבדל בין בן אדם שעובר באופן אישי, נגיד מישהו שפוגע בי
10		באופן אישי, משאר האוכלוסייה, לא משנה מאיזה בן אדם,
11		פוגע בי. על רקע מוצאי, לימודי, איך שאני נראה, אז זה באופן
12		אישי. אבל כשזה נאמר על הקהילה בכלל, זו אמירה שכל פעם
13		מורידה את הקהילה למטה. לפעמים פה לוקחים את האנשים
14		כאילו, תמימות מתפרשת אצל האזרחים כטיפשות, כלא מבינים
15		דבר, וזה רק מוריד את הקהילה הזאת, הקהילה הזאת היא
16		אחת הקהילות התורמות, איך אומרים? הכי טוב, בצבא, איך
17		אומרים? יש נתונים, לוחמים מספר 1. אבל אחר כך שוכחים,
18		מגיעים לפה, האמירות האלה, אמנם אני ממש מודה על זה
19		כאילו בשיחה איתנו ביחד שדיברנו, שהוקעת את זה והשעית
20		אותה ישר, זה מבורך, אבל החזרה שלה, באופן אישי, היה
21		מהר מדי, אבל צריך לטכס עצה,
22	דוברת:	לא צריך להחזיר אותה בכלל.
23	מר יעקב טלה:	מעבר למהר מדי, היה צריך לחשוב אחרת, מה עושים.
24	מר אליהו זוהר:	אני רוצה להגיד לכם משהו.

צריך לטכס עצה, לעשות, זה שונה, זה כאילו אומרים כאן דעה	מר יעקב טלה:	1
על מישהו אחר, קהילה אחרת, מדברים, רוצים שיחה		2
ומחזירים. אבל פה מדובר ברגשות של אנשים שנפגעו, לא		3
מזמן היתה הפגנה, מחאה, אומרים דבר כזה?		4
נכון, נכון.	מר אליהו זוהר:	5
זה טוב להוקיע, אבל צריך מעבר לזה,	מר יעקב טלה:	6
אני חושב שהבניה הכי יפה היא שנעשה, שנקדם יוזמה	מר בצלאל מזרחי:	7
לדוגמא, הקמת מוזיאון, נעשה דברים פרודוקטיבית, הקמת		8
מוזיאון על כל המורשת ועל כל הדברים שיראו את העליה,		9
משהו רציני שהעירייה תקדם את זה. זאת אומרת אלה דברים,		10
ברמה העקרונית, באמת, כל כך הרבה הבטחות לאורך השנים,	מר אליאור עמר:	11
לפני שבע שנים היה פה ראש הממשלה שהקים וועדה ואז עוד		12
וועדה ועוד וועדה ועוד וועדה. יש פה בעיה ברמה הארצית		13
כמובן, בעיה לאומית. לא בעיה מקומית רק. אבל לצערנו ברמה		14
המקומית אנחנו נתקלנו יותר מדי פעמים בשנים האחרונות בכל		15
מיני מקרים לא נעימים, ואני חושב שבאמת ברמה המקומית		16
אנחנו צריכים למצוא איזה שהיא דרך, אני יכול לספר לך, עכשיו		17
אני מארגן איזה שהיא הרצאה של בחור, אני הייתי באתיופיה		18
לפני שנה וקצת, היה לנו בחור בשם בני פיקדו, הבחור הכי		19
מתוק על כדור הארץ. ואני בעזרת השם בקרוב אביא אותו		20
להרצאה פה, הוא סיפר לנו את סיפורו,		21
שמענו.	מר אליהו זוהר:	22
סיפור העלייה והעלייה ארצה, מאתיופיה הדרך לפה. ועל מה	מר אליאור עמר:	23
שהוא, הדברים שהוא נאלץ להתמודד איתם כשהוא הגיע		24

ארצה. ואני חושב, אני גם אמרתי את זה למנכ"ל העירייה	1
תמיר, כבר באתיופיה, בסוף השיחה שהוא דיבר איתנו. אני	2
חושב שיש חסך משמעותי בהבנה של הקהילה ושל החברה	3
הישראלית בכלל וקריית מלאכי בוודאי, אפילו אולי גם קריית	4
מלאכי בוודאי, על אף שיש לנו פה קהילה גדולה מאד של יוצאי	5
אתיופיה, ואני אמרתי למנכ"ל בזמנו שאני חושב שכל ילד	6
בקריית מלאכי צריך לשמוע את ההרצאה של בני. כי גם מי	7
שלא מכיר בכלל, כשהוא שומע הרצאה של שעה ורבע של בני	8
פיקדו הוא מקבל כזאת כאפה מצלצלת והוא פתאום כל הדבר	9
הזה נכנס לאיזה שהיא פרופורציה. שאני אמרתי ואני עדיין	10
עומד על דעתי מאז, אני חושב, אני הולך להבין את בני באופן	11
פרטי להרצאה בקרוב בקריית מלאכי, ואני מציע מפה לך אדוני	12
ראש העיר, וכדאי להעביר גם את הדברים למערכת החינוך,	13
קודם כל אני לא חושב שצריך להביא אותו על חשבונך, לא	14
צריך.	15
אוקי.	16
מר אליאור עמר:	16
לא על חשבונך, יש פה עיר שיכולה לטפל בכסף הזה,	17
מר אליאור עמר:	17
נהדר, אנחנו נדבר על זה אחרי הישיבה.	18
מר אליאור עמר:	18
ברור, למה זה קהילה, זה לכולם.	19
מר אליאור עמר:	19
נהדר, אנחנו נדבר על זה אחרי הישיבה, תודה רבה אדוני.	20
מר אליאור עמר:	20
בכיף מה.	21
מר אליאור עמר:	21
ואני חושב שכל ילד בקריית מלאכי, בכל בית ספר, כל כיתה,	22
מר אליאור עמר:	22
צריך לשמוע את הסיפור הזה. לא בגלל שזה הסיפור של בני,	23
מר אליאור עמר:	23
כי זה סיפור של קהילה שלמה. שלצערנו נדרסה ועדיין באיזה	24
מר אליאור עמר:	24

שהוא מקום נדרסת בשנים מאז עלייתה ארצה, וקרה אותו	1
דבר,	2
מר אברהם בבר אזולאי: מה פתאום, יעקב נדרס?	3
מר אליאור עמר: לא, ברור, הכוונה שלי ברורה.	4
מר אליהו זוהר: טובים, יש טובים.	5
מר אליאור עמר: הכוונה שלי ברורה. ואני אומר, קרו דברים דומים במינונים	6
כאלה ואחרים, גם לסבים ולסבתות שלי,	7
מר אברהם בבר אזולאי: מה אמרתי?	8
מר אליהו זוהר: הוא שיבח אותו.	9
מר אברהם בבר אזולאי: שהוא ברמה. הפוך.	10
מר אליאור עמר: אדוני ראש העיר, קרו דברים דומים במינונים כאלה ואחרים גם	11
לסבים ולסבתות שלי וגם להורים שלך,	12
מר אליהו זוהר: נכון, בטוח.	13
מר אליאור עמר: ולסבים ולסבתות שלך, ואולי להורים של כל מי שיושב פה	14
מסביב לשולחן.	15
מר אליהו זוהר: נכון, אין ספק. אני אגיד משהו לאליאור,	16
מר אליאור עמר: יש פה באמת בעיה ברמה הלאומית, אני חושב שאנחנו צריכים	17
לקחת כמקרה בוחן את קריית מלאכי, שאנחנו יכולים להוות	18
סמל ודוגמא לעניין הזה, צריך להסביר לבתי הספר, צריך, כמו	19
שאמרתי, להביא הרצאות כמו של בני, להכניס את זה פשוט	20
לתכנית הלימודים.	21
מר אליהו זוהר: נכון, אתה צודק.	22
מר אליאור עמר: היתה איזה שהיא התחלה, לפני שנה אני יודע, קצת פחות	23
משנה אפילו, עם ציון רגב שעשה עבודה מופלאה בעניין הזה.	24

לתחושתי זה איפה שהוא נעצר, אני חושב שצריך להמשיך עם	1
זה. צריך פשוט לקחת את הנושא הזה ולהפוך אותו לאיזה	2
שהוא נושא שהוא בתוך תכנית הלימודים של מערכת החינוך	3
בקריית מלאכי, פשוט ככה.	4
אני רוצה להגיד לך באמת על כל מה שאמרת ועל מה שאנחנו	5
מדברים תמיד כולנו ביחד, אני חושב שהתהליך הראשון	6
שעשיתי אותו במקום שכאב לי, ואני אמרתי את זה גם לשי וגם	7
ליעקב ופעם גם לגדעון. שאני ראיתי את האוכלוסייה ביום	8
הזיכרון, קומץ קטן מגיעים, אתה יודע כמה אנשים איבדו את	9
היקירים שלהם? יש כאלה שלושה, ארבעה, חמישה,	10
יום הזיכרון אתה מתכוון לעלייה מסודן?	11
מר יוסי סולימיני:	
כן, כן. ואז אמרתי רגע, זה לא יכול להיות ככה, לא יכול להיות	12
מר אליהו זוהר:	
הקומץ הקטן הזה שמהעדה באים ומהאוכלוסייה שלנו לא	13
מגיעה. ישר עשינו תהליך, אתה זוכר את התהליך? תהליך	14
מבריק. כל החינוך הבלתי פורמלי מבתי ספר הבאנו, הבאנו את	15
השרה לפה, אמרתי לא יכול להיות שדבר כזה לא צריך להעצים	16
אותו ממקום של כאב. אתה רואה, ואני מכיר שם את האנשים,	17
פתאום הוא הולך ומדליק שלושה נרות, השם ירחם על עם	18
ישראל, מה הם עברו האנשים האלה. תהליך אמרתי שהוא	19
חשוב, שיכירו את המסע, זה היה חשוב המסע הזה, הנה אתה	20
יצאת ועוד הרבה יצאו, גם אתה יצאת, היה חשוב לי שיצא מסע	21
מקריית מלאכי, בין היחידים בארץ המסע. נעשה פה עוד	22
תהליך עם שי, אתה זוכר גם, יעקב עם הקייסים, אמרתי צריך	23
מועדון לעדה. כי באים בטענות שמרעישים להם, לא מרעישים.	24

הקמנו מהר, נתנו תב"ע מהר למועדון במקום שהחלטנו כולנו	1
פה ביחד. כלומר תמיד היתה חשיבה איפה להמתיק את הדבר	2
הקשה הזה, מפה להצמיח אותו. אני חושב שזה תהליכים	3
שנעשה פה מבוקרים, תהליכים טובים. כל מה שאפשר לשפר	4
זה רק יועיל לעתיד, גם לילדים שלנו בעזרת השם. אנחנו נגיע	5
ליעד שלנו, הדור שיגיע הוא צריך להבין את המסר החד הזה.	6
כל תהליך שיהיה מבוקר, שאנחנו צריכים לעשות אותו ביחד,	7
אני אשמח. אפילו נסעתי עם יעקב לבית שאן לראות את	8
המקום המדהים הזה. איך קוראים למקום הזה? אתה יודע,	9
מה, זה משהו שהוא מאד מרגש. ישבנו כמה, שעה וחצי שם?	10
ואוכלים איתם ויושבים איתם. אתה זוכר, יעקב? שאכלנו? איזה	11
יפה זה היה. אז אני רוצה להגיד באמת שאנחנו במקום הזה,	12
בבקשה.	13
אני רוצה להתייחס לזה. א' אני מצטרף לכל מה שראש העיר	מר מישל טפירו: 14
אמר וגם מה שאמרת שי, כמובן שזו קהילה אהובה עלינו,	15
אנחנו תמיד, מאז ומתמיד מאז שאני מכיר את הקהילה טיפלנו	16
בהם באופן אישי בהרבה בקשות. למשל בימים אלה אני מקבל	17
בקשות למשרד הפנים כדי לעשות עלייה לאחד שאשתו נמצאת	18
והילדים נמצאים ואני עובד, ממש אני עובד יום ולילה כדי	19
שמשרד הפנים ייתן לו את האישורים המתאימים. אם במוסדות	20
חינוך, אף פעם לא קיפחנו אותם, נתנו להם מה שצריך, אם זה	21
בשיעורי תורה והרב יעקב טלה יעיד שאנחנו מתייחסים לעדה	22
גם כולנו יהודים ביחד וגם כחילונים וחרדים ודתיים, ממש אני	23
חושב שגם בישיבות של מרכז קליטה של משרד הקליטה	24

- 1 ייצגתי לא פעם אחת את הקהילה בכבוד, כמו שצריך, ושכמובן
 2 שלא תהיה אפליה והיא תקבל מה שהיא צריכה. זאת אומרת
 3 למה חשוב, אם כבר העלית את זה אז גם צריך שאלה
 4 שפועלים למען השוויון, למען הזכויות, למען שגם תדעו להכיר
 5 טובה וגם לעודד את אלה שדווקא עושים את ההיפך, לא
 6 מחפשים לפגוע בקהילה אלא הפוך, גם כשהייתי מנהל קופת
 7 חולים לאומית, נתתי תמיד סדר עדיפות ראשונה בקהילה, יחס
 8 אישי,
- 9 מר יעקב טלה: מה זה להכיר טובה, זה להגיד תודה?
 10 מר מישל טפירו: לא, לא, לא תודה, לא, לא,
 11 מר אליהו זוהר: הוא מדבר על האנשים האחרים.
 12 מר מישל טפירו: לא תודה, לא תודה, להכיר טובה בחברה, הכוונה שאם אחד
 13 זרק איזה מילה, נכון שלא צריך, אבל לא להכליל את כולם,
 14 תמיד תהיה מילה, בכל עדה, גם בבוכרים,
 15 דובר: אם זה מישהו, מקרה אישי, אין שום בעיה, אנחנו חווים את זה
 16 יום, יום, יום, אבל עובדת ציבור שאני אמור מחר לקבל
 17 שירות ממנה, זורקת מילים מאד קשות, על אבא שלי, עלי, על
 18 הילדים שלי,
 19 מר מישל טפירו: צריך להתלונן בכתב לממונים, צריך להתלונן.
 20 דובר: כלומר מחר איך אני אמור ללכת לקבל שירות מהאישה הזאת,
 21 אני או הקהילה שלי, זו השאלה.
 22 מר אליהו זוהר: אני אענה לך.
 23 דובר: עכשיו אני באמת ברכתך אותך בהתחלה שההשעיה הזאת
 24 היתה במקום, הצדענו לך.

1	מר אליהו זוהר:	תודה.
2	דובר:	אבל פתאום שלשום, משהו כזה, פתאום היא חזרה לעבודה.
3	מר אליהו זוהר:	ישבתי גם עם ההנהגה ואני אגיד לך מה עשיתי.
4	דובר:	עם הנציגים או,
5	מר אליהו זוהר:	גם עם גדעון ישבתי. גם איתו ישבתי,
6	דובר:	שי ויעקב ידעו מזה?
7	מר אליהו זוהר:	יעקב, בטח. אני אגיד לך אבל משהו בקצה שאמרת. שאמרת
8		שהיא עובדת כמנהלת, היא לא מנהלת קודם כל, היא לא
9		עובדת מול הציבור, קודם כל. זה לא כמו מנהל אצלנו עכשיו
10		בהנדסה, מקבל את הציבור, או, למה אני אומר מה שאתה
11		אמרת, לא אומר משהו אחר, מה שאתה אמרת. או בגבייה או
12		ברוחה. היא לא שייכת למקום הזה, היא יושבת בחדר, עונה
13		כן, לא, זהו, אין לה כאילו, ואני רוצה לומר משהו בכאב שאני
14		באמת, ואני אומר לכם את זה פתוח, אנחנו מדברים פתוח
15		באמת. אתה יודע שאני מבחינתי, אם היא היתה דוגמא עובדת
16		עירייה, בכללית, לא יכולתי אפילו להשעות אותה יום אחד,
17		בחוק. אני מדבר עכשיו על חוק. אבל פה עשיתי מהלך שאני
18		יודע שהיא עבדה,
19	מר נדב ויצמן:	למה, יכולת להזמין אותה לשימוע,
20	מר אליהו זוהר:	לא, אני אומר מה נעשה. אז עשו, עשו,
21	מר שמעון חזן:	נדב, חוקית לא יכולת.
22	מר אליהו זוהר:	אבל לא משנה, אנחנו לא מדברים,
23	מר שמעון חזן:	נדב, חוקית לא יכולת, אנחנו עשינו את כל ההתייעצות הזאת
24		מהתחלה עד הסוף.

1	מר אליהו זוהר:	ועשינו, שמעון, תן לי.
2	מר שי סיום:	לא, לא, לא נכון, לא נכון.
3	מר שמעון חזן:	אל תגיד לי לא נכון.
4	מר שי סיום:	שניה, שניה,
5	מר אליהו זוהר:	אני אומר, אבל עשינו מהלך. עשינו השעיה, עשינו שימוע,
6		עשינו הכל. מה אמרתי בהתחלה, רמי, אני לא רוצה,
7		מר אברהם בבר אזולאי: באמת, ראש העיר קרא לי ושמעון והתייעצנו. אני אומר לך, אני
8		בשם כל העדה, באמת, אני מתנצל, הם חברים שלי, באים אלי,
9		הראשונים כל אדם יכול להעיד שהוא טופל אצלי כאח, כחבר,
10		להרבה אנשים. אני באתי לעובדת, נזפתי בה, אמרה לי בבר
11		טעיתי, אני מתנצלת. יש לה גם דברים אישיים, פעם בן אדם
12		מאבד שפיות לשתי דקות. היא התנצלה. יש לה בעיה גם
13		אישית של משהו, אני לא יכול לפרט פה, אז באמת אנחנו,
14	רמי:	אין שום בעיה, תקשיב,
15		מר אברהם בבר אזולאי: רמי שניה, ברשותך,
16	רמי:	אין, אין, לפני שחוזרים לעבודה, אם היתה שולחת, כמו שאתה,
17		מר אברהם בבר אזולאי: בסדר, רמי, תן לי לסיים ותדבר. באמת, אני אומר לך שנזפנו
18		בה, אמרה לי בבר, זה לא יחזור עוד פעם מה שקרה. אני
19		אמרתי לה זה דבר, מה שעשית, אומרת לי בבר, עשיתי את
20		זה, יצאתי. אז אנחנו באמת מבקשים בשם העובדת, אני אישית
21		כבר אזולאי מבקש בשם העובדת התנצלות ובאמת אתם
22		אחים שלנו. ואני גם אומר כל הזמן, ואני אצלי במיוחד כשאתם,
23		כשמגיעים אלי ומגיעים אלי לוחמים ואני יודע בחברות אבטחה
24		והכל, אז אנחנו באמת פונים פה, לא נעניש אותה, אישה גם

מצב כלכלי, כל בן אדם צריך להביא פרנסה. היא התנצלה וזה	1
לא יהיה עוד פעם. אם יהיה עוד פעם מקרה כזה,	2
כל אדם קורה שהוא טועה, בסדר, אנחנו אנשים, כן? אבל לפי	3 רמי:
דעתי, כמו שראש העיר אמר תמתיני עד שבירורים, דברים	4
כאלה, זה בסדר גמור, מצוין. לפני שאתם מחליטים להחזיר	5
אותה, סתם, סוג של פוסט או משהו כזה,	6
לדבר על זה.	7 מר שי סיום:
למה, היא העלתה פוסט, היא העלתה.	8 מר אליהו זוהר:
סליחה, סליחה, עוד פעם,	9 רמי:
התנצלות.	10 מר יוסי סולימני:
היא העלתה פוסט.	11 מר אליהו זוהר:
מר אברהם בבר אזולאי: יעקב, אני דיברתי איתך.	12
תזמנו את שי, יש פה חבר מועצה שי.	13 רמי:
אנחנו דיברנו גם, רמי, אתה יכול להקשיב לי? אני הייתי,	14 מר שמעון חזן:
שי, היא היתה פה. לא, שידע.	15 מר אליהו זוהר:
אני רוצה לומר, רק בנקודה הזאת, שרון אחרי הפוסט שהיא	16 מר שמעון חזן:
העלתה, היא מחקה את הפוסט והתנצלה. בשבועיים האלה	17
היא סגרה את הפייסבוק, אני אומר לך, היא הבינה. וכשאני	18
ביקשתי ממנה, עזוב שהיא, אחרי שבועיים, אחרי ההשעיה	19
שלה ואחרי שעורך הדין שלכם הוציא לנו הבהרה חד משמעית	20
שהיא הולכת חס ושלום להליך של פיטורים, ככה, אני אמרתי	21
לה אין לך, היא אומרת לי אין לי פייסבוק, אמרתי לה את יכולה	22
בבקשה לכתוב לי בווטסאפ את ההודעה? ואני שלחתי גם	23

לגדעון מהרי וגם ליעקב טלה את ההתנצלות הזאת, אני מתנצל	1
שלא חשבתי,	2
למה לא שלחת גם לשי?	3
מר שמעון חזן:	4
אני מתנצל.	5
מר אליהו זוהר:	6
הוא אמר, הוא מתנצל.	7
מר שי סיום:	8
ואני לא צריך גם?	9
מר שמעון חזן:	10
סליחה, לא, לא, שי, נכון. עכשיו כשאנחנו מדברים על זה.	11
(מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)	12
מר שי סיום:	13
רמי שניה, לי יש עור של פיל, אני לא נפגע מאף אחד, אף אחד	14
לא מצליח לפגוע בי, אי אפשר לפגוע בי, קשה מאד לפגוע בי.	15
מר אליהו זוהר:	16
חזק וברוך, חשוב מאד.	17
מר שי סיום:	18
כואב לי על אלה שכן נפגעים מזה. אני סוג של חומה בשביל	19
האנשים האלה. ואני אמרתי את זה גם לצלי וגם למנכ"ל	20
בפרצופם אגב. אף אחד לא יגיד סיפורי סבתא על אבות אבותיי	21
שהלכו ברגל למדינה הזו ומתו בדרך, אף אחד, לא צלי ולא	22
עשר כמו צלי. אף אחד לא יגיד חבילה על הקהילה שלי, לא	23
מנכ"ל וגם לא עשרה כמו המנכ"ל, עם כל הכבוד. עכשיו, אתה	24
אומר שהיא כאילו התנצלה, שלחה לך הודעה בווטסאפ, אז	25
העברת אותה ליעקב, העברת אותה לאיך קוראים לזה, יאללה,	26
בואו נחזיר אותה לעבוד.	27
מר שמעון חזן:	28
לא אמרתי את זה.	29
מר שי סיום:	30
זה מה שאמרת וזה מה שקרה.	31
מר שמעון חזן:	32
לא, היא שלחה ושלחתי את ההתנצלות.	33

שמעון, תן לי לסיים, זה מה שאתה אומר. עכשיו אתה אומר	מר שי סיום:	1
כאילו היא התנצלה אז הכל בסדר. תספגו את מה שהיא אמרה,		2
זה מה שאתה אומר. זה בפועל מה שאתה אומר. הכל חוזר		3
לשגרה, יש לה בעיות, יש לה קשיים, הכל טוב. מה אנחנו		4
בעצם אומרים? חברי מועצת העיר, מה התשובה, מה התגובה		5
שלנו לעניין הזה?		6
הצעת החלטה שלך,	מר שמעון חזן:	7
שניה, אני אסיים. אני יודע שראש העיר יגיד את הדברים האלה	מר שי סיום:	8
והוא, באמת, האחרון, לא רק שלא יצאו ממנו דברים כאלה,		9
הוא אפילו לא, הוא לא קרוב לזה, זה אני יודע. אותי מעצבן,		10
אמרתי לכם, המקרה הבא, ואני יודע שהוא יקרה. אני יודע		11
שהוא יקרה, למה שלא יקרה? אם אותו בן אדם שיגיד את		12
הדברים, איש או אישה, יוכל להתנצל ויש לו בעיות כלכליות,		13
הוא מטופל ברווחה, לא יודע איפה, הכל טוב, ותשלח לו את		14
הווטסאפ ליעקב ולגדעון והכל טוב. זה לא עובד ככה, זה לא		15
עובד ככה, אי אפשר, צריך לעצור, שניה אחת, צריך לעצור,		16
רגע.		17
אז מה שאני אמרתי, אתה צודק,	מר אליהו זוהר:	18
צריך לעצור.	מר שי סיום:	19
אתה צודק. מה שאמרתי בסוף הדיון, אמרתי בוא נשב אצלי	מר אליהו זוהר:	20
בלשכה, נעשה סיעור מוחות ביחד כולנו, נחשוב ביחד, ניתן		21
הצעות אמיתיות.		22
מתי?	גב' מירי דדון:	23
מתי שתמצאו. כל יום שתגידו אתם.	מר אליהו זוהר:	24

1	רמי:	אז תסלח לי אדוני ראש העיר, אז לפני שחזרה לעבודה למה
2		לא עשינו את זה? לפני שחזרה לעבודה, לא עכשיו.
3	מר אליהו זוהר:	לא, אני לא מדבר על זה, רמי, לא,
4	רמי:	בוא נשב, נחשוב ביחד מה עושים עם הגברת הזאת שאמרה
5		מילים מאד קשות.
6	מר אליהו זוהר:	אז יכול להיות שזאת טעות, יכול להיות.
7	רמי:	אבל לא אחרי שחזרה, חזרה, שבי במשרד,
8	מר אליהו זוהר:	אז יכול להיות.
9	רמי:	תמשיכי לעבוד, לא קרה כלום, סך הכל היית שבוע בחופשה
10		שנתית, תחזרי לעבודה.
11	מר אליהו זוהר:	כמעט שבועיים.
12	רמי:	אדוני ראש העיר בהתחלה התנהגת יפה מאד, אוקי? השלב
13		הזה מקובל, כל הכבוד, עוד פעם, אנחנו מצדיעים לך. אבל מה,
14	מר אליהו זוהר:	יכול להיות, בסדר, התהליך לא נעשה עד הסוף, בסדר, יכול
15		להיות.
16	רמי:	לפני שחוזרת לעבודה, יכול להיות,
17	מר אליהו זוהר:	יכול להיות, יכול להיות.
18	רמי:	בוא נשב,
19	מר אליהו זוהר:	יכול להיות שפה טעינו קצת, יכול להיות.
20	רמי:	אדוני ראש העיר, מה שקרה הדבר הזה פגע בנו עוד יותר.
21	מר אליהו זוהר:	למה?
22	רמי:	למה? פתאום בלי שום התראה, בלי שום דבר, העובדת הזאת
23		חוזרת למקומה. זה פגע עוד יותר, זה פגע עוד יותר.

- 1 מר אליהו זוהר: לא היתה כוונה חלילה, ואתה יודע רמי בדיוק, לא היתה כוונה.
- 2 בגלל זה אמרתי, יכול להיות שנעשתה פה טעות, נוכל לשבת
- 3 ביחד, תרצו לעשות איזה תהליך אני אתכם. נשב ביחד עוד
- 4 פעם, אתם רוצים מחר, מחר, נשב ביחד, נטכס עצה ביחד
- 5 נבונה, נתחיל לעבוד ביחד. יכול להיות שטעינו גם. גם אנחנו
- 6 בני אדם, יכול להיות שטעינו. אבל נשמע ונפנים עוד פעם ביחד,
- 7 אתה מבין? יכול להיות,
- 8 מר שמעון חזן: כדי שהמקרה הבא לא יישנה.
- 9 מר אליהו זוהר: אתה צודק, אני לא אומר,
- 10 רמי: שצריך לעבוד ביחד, זה ברור, ברור.
- 11 מר אליהו זוהר: בדיוק.
- 12 רמי: אין ספק. פשוט כדי שהמקרים האלה לא יקרו עוד פעם ועוד
- 13 פעם,
- 14 מר אליהו זוהר: נכון, נחשוב ביחד איפה טעינו.
- 15 רמי: אדוני ראש העיר, החלטת משהו מסוים, אם חזרת בך משהו
- 16 כזה, תתייעץ, שב איתנו.
- 17 מר אליהו זוהר: אמרתי אתה צודק, לא אמרתי עכשיו, לא באתי מצטדק, אתה
- 18 צודק. יכול להיות שנעשתה פה טעות בגלל זה אמרתי נשב
- 19 ביחד כולם.
- 20 מר יוסי סולימני: לא, אבל יש להם פה נציגים. אי אפשר לשבת עם 3000 איש.
- 21 רמי: סולימני,
- 22 מר אליהו זוהר: רמי, לא משנה, היה צריך לעשות גם לא, אתה צודק.
- 23 רמי: אנחנו כקהילה, בתוך הקהילה אנחנו לא יודעים כלום, לא
- 24 שמענו, יכול להיות שכן יעקב מודע לזה, ואתה לא אמרת לנו.

- 1 מר אליהו זוהר: רמי, מה שנעשה,
- 2 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
- 3 מר יוסי סולימני: מה עם החברה הכלכלית, מה אתם רוצים לעשות?
- 4 מר שמעון חזן: מה אתם רוצים? מי יהיה בחברה הכלכלית? נו בואו.
- 5 גב' מירי דדון: בואו נסיים עם החברה הכלכלית. בינתיים הם קיימו וועדה? אני לא ראיתי פה. בלי נציג של האופוזיציה.
- 6 מר אליהו זוהר: סליחה רק רגע, תן לה לומר משפט.
- 7 רמי: לא, לא, לא, אני רוצה לשמוע מול כולם, לא פרטי. אני לא רוצה שאף אחד יחבק אותי.
- 8 מר מישל טפירו: אני לא מחבק אף אחד.
- 9 רמי: רוצה לשמוע מה אתה חושב על הנושא הזה.
- 10 מר מישל טפירו: דיברתי מקודם, אמרתי.
- 11 רמי: לא שמעתי במפורש, אני רוצה לשמוע את זה.
- 12 מר מישל טפירו: אבל אמרתי לך, אני אמרתי, שמעו אותי.
- 13 דוברת: אני רוצה להגיד משהו, אני רוצה שכולם, ברגע שהחזרתם אותה לעבודה כולכם עשיתם מה שהיא אמרה.
- 14 מר אליהו זוהר: לא, לא, לא.
- 15 מר יוסי סולימני: ממש לא.
- 16 ברוך: אתה אומר אם נושא משפטי, עורך דין, התייעצות.
- 17 מר יוסי סולימני: ברוך, זה לא נכון מה שאתה אומר, זה לא נכון. הוא אומר לך מתחילת הישיבה אנחנו מוקיעים את ההתבטאויות האלה,
- 18 אנחנו נגד ההתבטאויות האלה, אתה אומר לו עכשיו אתם מסכימים למה שהיא אמרה?

מר מישל טפירו:	1	א' מה שאמרתי מקודם, עוד לא ידעתי בכלל על הנושא של
	2	העובדת הזאת, זה נודע לי רק עכשיו.
גב' מירי דדון:	3	חבל.
מר מישל טפירו:	4	אף אחד לא אמר לי. אני דיברתי,
מר אליהו זוהר:	5	רמי, רגע, שב מישל, שב רגע, אתה רק מוסיף אש, למה?
מר מישל טפירו:	6	אני לא עושה אש, ההיפך.
מר אליהו זוהר:	7	מי אמר אש? אני אמרתי אש? יש לך סידורים? לך תעשה
	8	סידורים. עכשיו הוא מדבר, תן לו לדבר.
ברוך:	9	לפני שנה דיברתי, דיברנו באיזה ישיבה מסוימת במרכז
	10	קהילתי בית ישראל, בנושא של המרכז שדיברתי איתך על זה,
	11	דיברתי איתך על הנושא של המנכ"ל, על ההתבטאות שלו.
	12	פתחתי את השיחה, אמרתי שאתה דוגמא אישית לכל צעיר
	13	וצעיר שנמצא בעיר הזאת, שיושב בספסל בשכונות, שאפשר
	14	להגיע מלמטה למקום של ראש העיר. ואני אמרתי אפילו,
	15	הוספתי אני מעריץ ומעריך אותך על זה. אבל בנושא של
	16	ההתבטאות של המנכ"ל, לא הרגשתי שאתה ראש העיר שלי.
מר אליהו זוהר:	17	לא נכון, ברוך. היינו ביחד עם שי עוד.
ברוך:	18	ראש עיר שהעובד שלו, אתה הבאת אותו ואני לא הבאתי את
	19	המנכ"ל, אתה הבאת אותו. בן אדם שהבאת אותו הוא התבטא
	20	בצורה הכי גועל נפש, סליחה על המילה, כן? הכי משפילה
	21	לקהילה שלנו, לא עשית איתו כלום.
מר אליהו זוהר:	22	לא.
ברוך:	23	אתה יודע מה, התנצל.
מר אליהו זוהר:	24	ישבנו עם שי, שי, ביקשנו,

1	ברוך:	רגע, רגע,
2	מר אליהו זוהר:	ברוך, לא פייר.
3	ברוך:	שניה רגע,
4	מר אליהו זוהר:	ברוך, לא פייר.
5	ברוך:	שניה, שניה, התנצל על מה, אתה יודע על מה הוא התנצל? על
6		הבנה שלא הבנתי נכון מה שהוא אמר.
7	מר אליהו זוהר:	אמר לכם מה שתגידו לי תכתבו, שי, נכון?
8	ברוך:	הוא אמר,
9	מר אליהו זוהר:	תכתוב מה שאתה רוצה, אני כותב. לא פייר. בעיתון, בכל.
10	ברוך:	ההתנצלות שהתפרסמה על ההבנה, אני מתנצל על זה שלא
11		הבינו אותי נכון.
12	מר אליהו זוהר:	הם ביקשו את הנוסח. הנוסח היה שלהם.
13	מר שמעון חזן:	זה היה על דעתך, ברוך.
14	ברוך:	ממלא מקום ראש העיר אומר, כן, על העליה של אנשים שהלכו
15		800 ק"מ ברגל, חצי שנה במדבר סודן, 4000 קברו במדבר
16		סודן, הוא אומר זה סיפורי סבתא?
17	מר אליהו זוהר:	לא, לא.
18	ברוך:	רגע, שניה, בעיר הזאת. זה מצולם? אני לא רוצה לדבר על
19		העיר שלי דברים לא טובים.
20	מר אליהו זוהר:	נכון, צודק.
21	מר יוסי סולימני:	יש לך הרבה דברים טובים לדבר על העיר שלך.
22	מר אליהו זוהר:	אז תקבל, עדיף.
23	ברוך:	אני יודע.
24	מר יוסי סולימני:	יש הרבה דברים טובים, בהקשר שלך.

- 1 ברוך: לפני שבע שנים, בעיר הזאת, לא רצו לקבל אתיופים לרכוש
- 2 דירה בבניין, קראו להם ג'וקים, כן? ג'וקים, עלוקות, לפני
- 3 שבועיים שמעתי באיזה קיוסק, עזבו אותם הם עלוקות, כן? זה
- 4 תושבים למטה, האזרחים, זה לא מצולם. ואתה יודע מאיפה זה
- 5 מגיע? כאילו אין פרטה בעיר הזאתי.
- 6 גב' מירי דדון: למה? שיהיה מצולם דבר כזה.
- 7 מר אליהו זוהר: ברוך, חיים שלי,
- 8 גב' מירי דדון: שיהיה מצולם, שיבינו מה יש לנו פה, למה?
- 9 מר אליהו זוהר: עזבי רגע, הוא צודק, ברוך,
- 10 גב' מירי דדון: ברוך, למה? יראו את זה אלה שאומרים והם יתביישו.
- 11 מר אליהו זוהר: שניה רגע,
- 12 גב' מירי דדון: לא יחזרו על זה.
- 13 מר אליהו זוהר: אני איתו.
- 14 ברוך: הוא מבין אותי, למה? הוא מבין אותי, הוא גם לא אוהב
- 15 שמדברים על העיר הזאת דברים לא טובים.
- 16 מר אליהו זוהר: נכון.
- 17 גב' מירי דדון: הוא גם לא אוהב על הקהילה, אגב.
- 18 מר אליהו זוהר: סליחה שאני קוטע אותך, אני לפני חודש עליתי לבניין,
- 19 ברוך: שניה,
- 20 מר אליהו זוהר: בסדר.
- 21 ברוך: בעיר הזאת, אנשים לא נתנו לגור, לרכוש דירה בכספם בגלל
- 22 שהם אתיופים, כן? בעיר הזאת, שמדברים בקיוסקים על
- 23 עלוקות, ג'וקים, לפני שבועיים,
- 24 מר אברהם בבר אזולאי: מי אלה? תגיד, מי מסתובב בקיוסקים?

- 1 מר אליהו זוהר: אבל תמיד יש קומץ כזה,
- 2 מר אברהם בבר אזולאי: מי מסתובבים בקיוסקים? רק סמרטוטים, בחייך.
- 3 ברוך: לפני שבועיים, אתה גם לא יודע, לפני שבועיים, לפני חודש
- 4 בערך, אחת התושבים באזור שם,
- 5 מר אליהו זוהר: מה באתי להגיד לך עכשיו, עם הבניין, ואיך באתי לשם?
- 6 ברוך: אני יודע.
- 7 מר אליהו זוהר: עליתי בית, בית, שי, הנה,
- 8 ברוך: אף אחד לא יודע את הסיפור. סגרו לה את הבית מבחוץ כדי
- 9 שהריח לא יצא מהבית שלה, של אנג'ל, אתה יודע, שמכינים.
- 10 בעיר הזאת, לפני כמה שנים בבית ספר, מחנך הרביץ לילד,
- 11 בעיר הזאת,
- 12 מר אליהו זוהר: השעו אותו.
- 13 ברוך: כן. בעיר הזאת מחנך בבית ספר אמר לאתיופים, האתיופים
- 14 מסריחים, בעיר הזאת. כן, זה הכל מוקלט, זה קיים, כן? זה
- 15 משהו שהולך הרבה זמן.
- 16 מר יוסי סולימני: כן, אבל ברוך, עם כל הכבוד בעיר הזאת שאתה מדבר עליה,
- 17 בעיר הזאת יש גם כל כך הרבה דברים טובים שנעשים, יחד עם
- 18 הקהילה, הקהילה הצמיחה מפה כל כך הרבה כוחות יפיפיים.
- 19 ברוך: שמעון מכיר את המשפחה שלי, אדוני, שמעון מכיר את
- 20 המשפחה שלי, אנחנו שמונה אחים בבית, כן? כולם יוצאי
- 21 סיירות,
- 22 מר יוסי סולימני: נכון, בדיוק, זו גאווה גדולה בשביל העיר.

- 1 לא, לא, אתה לא מכיר, שמעון מכיר. האישה הזאת התבטאה ברוך:
- 2 בצורה הכי מגעילה שכולם עבריינים, כולנו נרקומנים, כולנו פרזיטיים,
- 3
- 4 מר אליהו זוהר: לא, למה?
- 5 מר יוסי סולימני: היא לא אמרה את זה אבל.
- 6 מר אברהם בבר אזולאי: מי אמר, מי?
- 7 מר אליהו זוהר: ברוך.
- 8 מר יוסי סולימני: היא לא אמרה את זה.
- 9 ברוך: מה שהיא אמרה, אתה לא קראת את זה. זה מה שהיא אמרה.
- 10 ושמעון טוב מאד מכיר את המשפחה שלי, טוב מאד, אנחנו
- 11 שמונה אחים, שירתנו בצבא,
- 12 מר יוסי סולימני: אני ראיתי דברים אחרים שהיא כתבה.
- 13 ברוך: אתה מכיר את המשפחה שלי.
- 14 מר יוסי סולימני: יכול להיות שראיתי דברים אחרים.
- 15 ברוך: אתה יודע מה הם, קצינים בצה"ל, כן? על אחים שלי דיברה
- 16 בסגנון הזה, על הילדים שלי, כן? יש לי ילד מחונן, הילדים שלי
- 17 היא דיברה על זה. הילדים שלי שהם לא מוצלחים, כן? מדברת
- 18 על הילדים שלי, על הילדים שלו. ואתה, אחרי שעשית השעיה
- 19 החזרת אותה, אתה מסכים עם מה שהיא אמרה. דווקא אתה.
- 20 דווקא אתה.
- 21 מר אליהו זוהר: ברוך, אני רוצה להגיד לך משהו, נשמה שלי, לא דווקא אתה,
- 22 בכלל לא אני אומר לך, אבל תזכור ברוך, לפני חודש מה קרה
- 23 בבניין בשושנים.
- 24 ברוך: סגרתם את זה בשושו.

- 1 מר אליהו זוהר: לא, לא סגרת, לא, עשיתי משהו אחר.
- 2 ברוך: אתה ראית מה היה בנצח ישראל, מישהי הרביצה לאמא, מול
- 3 הילדה שלה, אמרה לה תחזרי לאתיופיה יא מסריחה, אני לא
- 4 רוצה לחזור, בבית ספר מול הילדים שלה.
- 5 מר אברהם בבר אזולאי: מי אמר?
- 6 ברוך: אני לא סולח על זה. כן, בנצח, בנצח. זה יום, יום.
- 7 גב' מירי דדון: ומה המנהלת עשתה בקשר לזה?
- 8 ברוך: בגלל זה אני אומר, אני לא רוצה שאף אחד שיישאר פה.
- 9 מר אליהו זוהר: כן, צודק, זה כל הכבוד לך.
- 10 ברוך: אתה תפתור את הבעיות האלה?
- 11 מר אליהו זוהר: אני אפתור, אבל תשמע,
- 12 גב' מירי דדון: ברוך, מה המנהלת עשתה בקשר לזה?
- 13 ברוך: כלום.
- 14 גב' מירי דדון: פה הבעיה, ברגע שאתה נותן פתח כולם ימשיכו לדבר.
- 15 מר שמעון חזן: ראש העיר לא ידע, ברוך, הנה הוא אומר לך, חבל שאתם לא
- 16 אומרים לנו, חבל שאתם לא אומרים את הדברים הזה.
- 17 ברוך: כי דברים שידעו אתה לא עושה כלום.
- 18 מר שמעון חזן: למה אני לא עושה כלום?
- 19 מר אליהו זוהר: זה לא שייך.
- 20 ברוך: הביטוי של המנכ"ל, אתה יודע מה זה אומר?
- 21 מר אליהו זוהר: ברוך, ברוך,
- 22 (הפסקה)
- 23 מר שמעון חזן: תתנצל על זה, ברוך.
- 24 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)

שמעון, אני יכול להתקשר עכשיו לבקש סיוע והיא תענה לי בקו	מר שי סיום:	1
השני?		2
כן, כן.	מר שמעון חזן:	3
כן? אני בחיים לא אתקשר. בחיים אני לא אתקשר, אני אומר	מר שי סיום:	4
לך,		5
תשאל את המנהלת שלה איזה מקצועית היא, איך היא עונה	מר שמעון חזן:	6
לתושבים, באיזה יחס, איך היא שדרגה, תשאל.		7
אתה שומע את עצמך?	מר שי סיום:	8
אבל שי, שי,	מר אליהו זוהר:	9
אני אתקשר למישהי שהדעות עליי הן,	מר שי סיום:	10
שי, אבל שי, היא לא בפורמט הזה אבל, דיברנו על זה.	מר אליהו זוהר:	11
לא, אני לא יודע, הוא מחזיר אותי לאיפה שהיא היתה.	מר שי סיום:	12
אני הולך לברוך, ברוך, אני בא אליך,	מר אליהו זוהר:	13
היא אמורה לענות עכשיו לשיחות, רמי התקשר, היא אמורה	מר שי סיום:	14
לענות לו עכשיו.		15
לא, אני אגיד לך משהו טוב, ברחוב השושנים, הבן שלה הקצין	מר אליהו זוהר:	16
התקשר אלי, אני באתי לבניין, עליתי דירה, דירה, הורדתי את		17
הדיירים. תגידו אתם לא מתביישים אמרתי להם? הבאתי אותם		18
עד לבית אליה. היא אמרה לי אני בהלם, הבן שלה הקצין,		19
ואתה מכיר אותו, הבן שלה הגדול, הקצין, אומר ללו תקשיב,		20
אני לא אשכח לך את זה בעולם מה שעשית בשביל אמא שלי		21
עכשיו, הורדת דיירים מהבניין, הקשתי בדלתות, אמרתי לו בואו		22
אלי אתם, תרדו איתי כולכם למטה. אתם לא מתביישים אמרתי		23
להם? זה ביקש סליחה, זה אמר זה לא אני, זה לא אני, כולם.		24

- 1 אז הבן שלה מתקשר, אומר לי ללו, אני לא אשכח אותך. והבן
- 2 שלה הקטן, אני לא ידעתי, הוא פתאום בא מחבק אותי, כי לפני
- 3 שנתיים הוא היה תלמיד טוב, קניתי לו כדור. אז הוא מחבק
- 4 אותי ומנשק אותי, אני לא הבנתי למה, הוא אומר הבאת לי
- 5 כדור לפני שנתיים. אז אני יודע, יש עליות ומורדות בחיים, אבל
- 6 אני אומר,
- 7 ברוך: אבל זה מונע את המקרה הבא?
- 8 מר אליהו זוהר: בדיוק. אבל אם אנחנו נלך למקום,
- 9 מר יוסי סולימני: ואם תפטר אותה זה ימנע את המקרה הבא?
- 10 (מדברים ביחד, לא ניתן לתמלל)
- 11 מר אליהו זוהר: שי, סגרתי עם ברוך, אנחנו נעשה דיון איתי ביחד, נשב אנחנו
- 12 פה ביחד כולנו, נטכס עצה נבונה נבוא ממקום,
- 13 מר בצלאל מזרחי: דרך אגב, מה שאמרת זה אומר שצריך לעשות יותר את מה
- 14 שאמר אליאור ולהקנות יותר, להעלות את הנושא עם הסברה
- 15 מתאימה,
- 16 מר שמעון חזן: שהדבר הזה לא יקרה, כן.
- 17 ברוך: אבל למה אני צריך לשלם, על הבורות, למה אני צריך לשלם?
- 18 מר בצלאל מזרחי: צודק.
- 19 ברוך: למה אני צריך לשלם על הבורות שלך?
- 20 מר בצלאל מזרחי: אתה צודק.
- 21 ברוך: אני לא מתכוון אליך.
- 22 מר בצלאל מזרחי: לא, אבל אני אומר, יהיה יותר נכון,
- 23 ברוך: למה כמו שאני, אני יש לי תואר ראשון בהיסטוריה, כן? אני יודע
- 24 מה זה היסטוריה, ההיסטוריה הזאת חוזרת על הבן שלי מה

1	שהיה לפני 70 שנה. ההיסטוריה הזאת, היא קורית לי בבית
2	שלי בקריית מלאכי.
3	מר בצלאל מזרחי: אז צריך למנוע את זה בהרבה הסברה, בהרבה הטמעה. צודק.
4	מר אליהו זוהר: חבר'ה,
5	מר בצלאל מזרחי: אוקי, תביאו להצבעה, מגנים.
6	מר יוסי סולימני: לא, אין צורך להצביע.
7	מר אליהו זוהר: מגנים, זה צריך הצבעה?
8	מר יוסי סולימני: מה לגבי החברה הכלכלית, יש לכם סיכום?
9	גב' מירי דדון: אליאור, בואו.
10	מר אליהו זוהר: בואו, אנחנו מה שנעשה,
11	גב' מירי דדון: לא, אנחנו ניכנס לחדר.
12	מר אליאור עמר: הצעת ההחלטה שלנו פה היא הצהרה, אין לנו מה לעשות,
13	מר אברהם בבר אזולאי: תודה רבה לכם.
14	מר אליהו זוהר: שניה, רגע,
15	מר יוסי סולימני: לא, תן להם להחליט ביניהם לגבי החברה הכלכלית. אליאור,
16	אין צורך.
17	מר בצלאל מזרחי: מה אתם מחליטים לגבי החברה הכלכלית?
18	מר יוסי סולימני: הדברים מוקלטים, נשמעו, נשמעים.
19	מר אליהו זוהר: אנחנו נעשה דיון אצלי.
20	מר יוסי סולימני: הרעיון שלך הוא מצוין.
21	מר בצלאל מזרחי: רעיון מעולה.
22	מר יוסי סולימני: כן. לכו תשבו.

אני רוצה להגיד משהו, כן הרעיון הזה מאד חשוב, מה שאליאור	ברוך:	1
העלה עם בני זה מאד חשוב, מעבר אני חושב, לא רק בבתי		2
הספר.		3
זה לא בני, זה משהו,	מר אליאור עמר:	4
כללי, כללי.	מר אליהו זוהר:	5
באופן רחבי יותר.	מר אליאור עמר:	6
באופן רחבי. אבל הסיפור זה לא בבתי ספר בלבד ולא עכשיו	ברוך:	7
לחנך את הילדים,		8
לא, זה יכול להיות גם במתנ"ס, גם במתנ"ס יכול להיות.	מר אליהו זוהר:	9
תביא אותו לפגישה ותזמין את שי ואת יעקב שיהיו גם בפגישה.	מר יוסי סולימני:	10
זה גם במחלקות חינוך עצמן, יהיה לאנשים בעצמם, הרי לא כל	ברוך:	11
ילד יודע להוציא מישהו או לצחוק על מישהו.		12
מה שאמרתי, נעשה דיון אצלי, החלטות גורליות נחליט ביחד.	מר אליהו זוהר:	13
אני רוצה שכולם שיושבים פה יעשו שיעורי בית, אצל סבתא	דוברת:	14
שלהם,		15
איפה הם היו בהיסטוריה.	מר אליהו זוהר:	16
כולנו היינו באותו סרט.	מר יוסי סולימני:	17
יפה.	דוברת:	18
זה מה שאמרתי, מה שעשו לי.	מר אליהו זוהר:	19
חלק מאיתנו עד היום.	מר יוסי סולימני:	20
אז שיעשו שיעור לפני שהם מקללים.	דוברת:	21
רק הם עד היום, 30 שנה הם בארץ ועד היום הגזענות.	גב' מירי דדון:	22
אם אני אספר לך כמה סיפורים עשו לאמא שלי, ומה עשו לאבא	מר יוסי סולימני:	23
שלי.		24

למה הם עושים עכשיו.	דוברת:	1
דווקא בגלל זה היית צריך לעמוד על הרגליים,	רמי:	2
אני עומד,	מר יוסי סולימני:	3
על הדבר הזה,	רמי:	4
אנחנו לא,	מר יוסי סולימני:	5
לא יחזור.	רמי:	6
תקשיב, אנחנו מגבים את מה שעושה שי ומה שעושה יעקב	מר יוסי סולימני:	7
ומה שאתם אומרים, אבל תאמין לי, רמי, אמר ראש העיר		8
בצורה חד משמעית, אנחנו מגנים את זה בכל תוקף, כל אמירה		9
שיש בה איזה שהוא שביב של גזענות. מה, זה ברור מאליו, מה		10
זאת אומרת? ברור. נדב, אתה רוצה עוד להוסיף, עוד ועוד?		11
לא, נושא אחר.	מר נדב ויצמן:	12
בישיבה הבאה, מה, 22:00 בלילה.	מר יוסי סולימני:	13
פעם בחודש.	מר נדב ויצמן:	14
מה נדב?	מר אליהו זוהר:	15
ברשותך ראש העיר.	מר נדב ויצמן:	16
תעשה קודם כל את ההצבעה על החברה הכלכלית, אחר כך.	מר שמעון חזן:	17
מר אברהם בבר אזולאי: על מה, על המשרדים?		18
יש הנושא של הקצאת משרד לאופוזיציה, זה חשוב לנו, זה	מר נדב ויצמן:	19
פוגע בעבודתנו. זה שאתם לא מקצים לנו חדר עכשיו,		20
שיקצו קודם חדרים לסגנים.	מר יוסי סולימני:	21
יש חוק.	גב' מירי דדון:	22
החדרים לסגנים לא מופיע בחוק.	מר אליאור עמר:	23
תן לי להגיד, יוסי,	מר נדב ויצמן:	24

אתם כל כך יעילים בלי חדר.	מר בצלאל מזרחי:	1
יוסי, תהיה קצת,	מר נדב ויצמן:	2
חבר'ה תכבדו אותו.	מר אליהו זוהר:	3
אל תהיה, מה הבעיה?	מר נדב ויצמן:	4
כל הבניין אני מבחינתי, קח את כל הבניין.	מר יוסי סולימני:	5
אף אחד לא עושה לנו טובה.	גב' מירי דדון:	6
אדוני ראש העיר, אפשר לסיים משפט?	מר נדב ויצמן:	7
חבר'ה, בבקשה.	מר אליהו זוהר:	8
יש משרדים של העירייה, אנחנו עוזרים לכם למצוא לנו משרדים.	מר נדב ויצמן:	9
איפה?	מר אליהו זוהר:	10
פה, מעל שרון, הפיצה ומעל סופר ז"ל, יש את המשרדים לעירייה. עכשיו אם הקרן תקצה לנו כמה שקלים לשיפוץ, כמו שהיא משפצת פה את הקומה, אנחנו מבטיחים,	מר נדב ויצמן:	11
חוצפן, לא, לא, לא, לא השקעתי עשר אגורות בקומה הזאת מהקרן.	מר שמעון חזן:	12
רגע.	מר נדב ויצמן:	13
עזוב, זה לא פייר.	מר שמעון חזן:	14
מהעירייה, מהקרן, לא חשוב מאיפה.	מר נדב ויצמן:	15
אני אבדוק את זה. בסדר?	מר אליהו זוהר:	16
רגע, אנחנו מבטיחים לא לריב על המשרדים. בסדר ראש העיר? מקובל עליך? תהיה בריא.	מר נדב ויצמן:	17
יאללה, לנו.	מר אליהו זוהר:	18
שי, תחזור בך מההתפטרות, תישאר בחברה הכלכלית.	מר יוסי סולימני:	19
		20
		21
		22
		23
		24

	1	(הפסקה)
החלטנו שאנחנו עושים, מותר רוטציה? אני מתחילה, אחרי שנה וחצי אני מטיסה אותו לכנסת.	2	גב' מירי דדון:
רגע, והיא מזמינה את האופוזיציה לארוחה.	3	מר נדב ויצמן:
ממש, אני לא מזמינה אף אחד לארוחה, זה אתה הוספת. עוד שנה וחצי,	4	גב' מירי דדון:
יאללה, מקובל, ראש העיר, ההצעה שלהם רוטציה לחברה הכלכלית.	5	מר שמעון חזן:
אה, אי אפשר? מה היועצת המשפטית אומרת לנו?	6	גב' מירי דדון:
אין עם זה בעיה, את מתפטרת אחרי שנתיים.	7	מר אליאור עמר:
מי שואל אותך בכלל, מה אתה קובע? ראש העיר אמר כן. מה אתה מתערב?	8	מר נדב ויצמן:
סליחה, הוא סגן ראש העיר.	9	גב' מירי דדון:
מה אתה מתערב בכלל? ראש העיר אומר כן, זה אומר לא.	10	מר נדב ויצמן:
השיבה ננעלה	11	
	12	
	13	
	14	
	15	
	16	מספרו: 9782